

Budapest,
2003. február 7.,
péntek

13. szám

Ára: 980,— Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
Személyi rész	
8/2003. (II. 7.) FVM r.	1082
9/2003. (II. 7.) FVM r.	1084
10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM e. r.	1084
11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM e. r.	1087
12/2003. (II. 7.) FVM r.	1092
6/2003. (II. 7.) HM r.	1097
2/2003. (II. 7.) IHM r.	1102
3/2003. (II. 7.) IHM r.	1108
3/2003. (II. 7.) OM r.	1111
4/2003. (II. 7.) OM r.	1112
1/2003. (II. 7.) OGY h.	1112
2/2003. (II. 7.) AB h.	1113
3/2003. (II. 7.) AB h.	1113
9/2003. (II. 7.) KE h.	1125
10/2003. (II. 7.) KE h.	1131
11/2003. (II. 7.) KE h.	1131
7/2003. (II. 7.) ME h.	1132
8/2003. (II. 7.) ME h.	1132
9/2003. (II. 7.) ME h.	1132
10/2003. (II. 7.) ME h.	1132
11/2003. (II. 7.) ME h.	1133
12/2003. (II. 7.) ME h.	1133
13/2003. (II. 7.) ME h.	1133
14/2003. (II. 7.) ME h.	1134
15/2003. (II. 7.) ME h.	1134
2/2003. (MK 13.) MSZH közl.	1134
A vágómarha 2003. évi irányáról, alsó és felső intervenció áráról	1134
A mezőgazdasági haszonállat tartási szabályok betartása mellett előállított vágóbaromfi 2003. év első félévi termelési támogatásáról	1134
Az élősertés exportjának időszakos támogatásáról	1134
A vágott egész csirke exportjának időszakos támogatásáról	1134
A haszonállat tartásra vonatkozó előírások betartása mellett előállított vágósertés termelési támogatásáról	1134
A Magyar Honvédség belföldi futárszolgálati tevékenységéről	1134
A rádió és televízió műsorszórás legmagasabb díjairól	1134
Az Internet szolgáltatás távbeszélő hálózaton keresztül történő elérésének áráról, valamint az Internet szolgáltatás távközlő hálózaton keresztül történő nyújtása esetén a távközlő szolgáltatás díjának azon hányadáról, melyet a távközlési szolgáltató átad az Internet szolgáltatónak című 30/2001. (XII. 23.) MeHVM rendelet, valamint a hálózati szolgáltatások költség-számítására vonatkozó szabályokról szóló 1/2002. (I. 11.) MeHVM rendelet módosításáról	1134
A nonprofit ügyintéző és nonprofit menedzser szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 7/1998. (III. 11.) MüM rendelet módosításáról	1134
A szakmai követelmények kiadásáról szóló 6/1994. (VIII. 31.) MüM rendelet módosításáról	1134
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 20/2002. (V. 16.) OGY határozat módosításáról	1134
Az Alkotmánybíróság határozata	1134
Az Alkotmánybíróság határozata	1134
Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	1134
Egyetemi tanári kinevezés alóli felmentésekről szóló 190/2002. (XII. 28.) KE határozat módosításáról	1134
Ülnökök választásáról	1134
Helyettes államtitkári juttatás biztosításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezések megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezések megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezések megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	1134
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	1134
Központi tiszt áthelyezéséről	1134
Egyes 2003. évi kiállításokon bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről	1134
A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter közleménye a Kormány 2003. I. félévi munkatervéből származó jogalkotási feladatok jegyzékéről	1135
Helyesbítés	1143
Tárgymutató a 2002. december hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről	1143

I. rész SZEMÉLYI RÉSZ

Az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott III. számú Bizottság

3B/I-64/2002/2

Az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló, többszörösen módosított 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. §-ának (1) bekezdésével létrehozott III. számú Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2002. december 3. napján tartott zárt ülésen meghozta az alábbi

határozatot:

A Bizottság — az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott Bizottság 1997. július hó 24. napján kelt, 00/8012/1997/10. számú határozata alapján, mely határozat jogerősen megállapította, hogy dr. Medgyessy Péter a Törvény 1. § d) pontjában meghatározottak szerint olyan állami tisztséget töltött be, melyben a Törvény 1. § a) pontjában meghatározott szervek feladatkörébe tartozó adatokról döntéseihez tájékoztatást kapott — felszólítja dr. Medgyessy Pétert, országgyűlési képviselőt és a Magyar Köztársaság miniszterelnökét, hogy országgyűlési képviselői mandátumáról és miniszterelnöki tisztségéről a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül mondjon le.

Ellenkező esetben a 30. napot követő 15 nap elteltével a határozatát — nyilvánosságra hozatal céljából — a Magyar Közlöny személyi részében és a Magyar Távirati Iroda útján közzéteszi.

A határozattal szemben a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a III. sz. Bizottságnál 3 példányban előterjesztett keresettel lehet élni. A kereset benyújtása a határozat nyilvánosságra hozatalára halasztó hatályú.

Indokolás

Dr. Medgyessy Péter 2002. május 15. napjától országgyűlési képviselő és 2002. május 27. napjától a Magyar Köztársaság miniszterelnöke. Ezen tisztségeiben a Törvény személyi hatálya alá tartozik.

A Bizottság az eljárása során megállapította, hogy dr. Medgyessy Pétert a korábbiakban eljáró III. sz. Bizottság 1997. július 24. napján kelt 00/8012/1997/10. sz. jogerős határozatával lemondásra szólította fel, figyelemmel arra a tényre, hogy nevezett 1987. december 16. napjától 1990. május 22. napjáig betöltött miniszterelnök-helyettesi tiszt-

ségében a volt BM III/III-as Csoportfőnökség által kezelt adatokról döntéseihez tájékoztatást kapott.

A Bizottság jelen eljárásában a határozatát az eljárás megismétlésének megelőzésével, a 00/8012/1997/10. sz. határozat ténybeli indokainak változatlanul hagyásával hozta meg, azt jelen határozatában megismétli az alábbiak szerint:

A Magyar Szocialista Munkáspárt és a Minisztertanács vezetői Belügyminisztériumi tájékoztatásának továbbfejlesztéséről szóló 1982. évi október 4-én kelt, 29/1982. számú Belügyminiszteri parancs 1—3. pontjai, valamint az ennek végrehajtására kiadott 5/1982. számú Belügyminisztériumi államtitkári intézkedés 3. a) pontja elrendelte, hogy más tisztségek betöltői mellett a Minisztertanács elnökhelyetteseivel az általános politikai tájékoztatás keretében — a vezetői munkájukban történő hasznosítás céljából — napi, illetőleg más időszakos rendszerességgel többek között tájékoztató jelentés formájában közölni kell: „az állami, társadalmi, a gazdasági irányításban hasznosítható — operatív vagy más bizalmas forrásból származó — politikai információkat, amelyek hazánk és szövetségi rendszerünk biztonságát érintik, és segítik az ellenséges erők terveinek, tevékenységének időbeni megismerését, állami, társadalmi és gazdasági céljaink megvalósítását.” Továbbá: „az ellenséges tartalmú röpcédula szórását, más ellenséges propagandaanyagok terjesztését, azok jellegét, illetve elkövetési, észlelési helyét és időpontját. Az ellenséges tartalmú falfeliratot, falragaszt, ha azt nyilvános helyen észlelték, zászlótépést, zászlórongálást és égetést. A hazánkban működő külképviseletek által engedély nélkül terjesztett propagandaanyagok és kiadványok jellegét, számát és a foganatosított intézkedéseket”.

Ugyanekkor alkalmazni kellett az egyes vezetői feladatkörökhöz, munkaterületekhez kapcsolódó jelentések úgynevezett szakelosztós rendszerét is.

Dr. Medgyessy Péter mint miniszterelnök-helyettes a jelzett tájékoztatókat a belügyminiszter 1-00331/1997. számú levelében foglaltak szerint az alábbiak szerint kapta meg:

Időpont	Sorszám
1987. 12. 16-tól 1988. 05. 10-ig	26
1988. 05. 23-tól 1988. 07. 15-ig	25
1988. 07. 26-tól 1988. 10. 24-ig	26
1988. 11. 25-től 1988. 12. 19-ig	27
1988. 12. 19-től 1989. 03. 14-ig	25
1989. 03. 14-től 1989. 04. 12-ig	24
1989. 04. 14-től 1989. 04. 18-ig	23
1989. 04. 18-tól 1989. 06. 27-ig	22
1989. 06. 27-től 1989. 10. 09-ig	21
1989. 10. 10-től 1989. 10. 24-ig	5
1989. 10. 24-től 1990. 03. 21-ig	3
1990. 03. 21-től 1990. 05. 22-ig	4

A Törvény 1. §-ának a) pontjában meghatározott szervek feladatkörébe tartozó adatokról dr. Medgyessy Péter

vezetői feladatköréhez igazodóan a „szakelosztós” információs jelentésekből az alábbiakat kapta meg:

Az 1988. szeptember 12-i környezetvédelmi demonstrációról szóló, Nagy Imre és társai temetéséről szóló — két különböző témájú — 1989. júniusi, Nagy Imre és sorstársai temetésének biztosításáról szóló ugyancsak 1989. évi júniusi keltezésű jelentéseket.

A jelentéseket a belügyi szervek hatáskörébe tartozó eseményekről a Belügyminisztérium volt adatfeldolgozó csoportfőnöksége szerkesztette, többek között a főcsoportfőnökségek így a volt III. Főcsoportfőnökség — melynek irányítása alá a III/III. Csoportfőnökség is tartozott — jelentései alapján.

A fent megjelölteken kívül a Bizottság a Belügyminisztérium irattárában végzett kutatásai során mintegy 200 olyan, dr. Medgyessy Péter részére átadott, „szakelosztós” információs jelentést is talált, melyek külgazdasági, külpolitikai vonatkozásúak. A Bizottság ezek áttanulmányozása során megállapította, hogy ezek nem tartalmaztak a Törvény 1. §-ának a) pontjában meghatározott szervek feladatkörébe tartozó adatokat.

A Bizottság a tényállást az 1-00138/1996., 1-00265/1997., 1-00330/1997. és 1-00373/1997. számú belügyminiszteri átíratok, a Miniszterelnöki Hivatal Személyügyi és Köszölgéati Főosztálya vezetőjének VI/J-4/1997., a VI/J-4/1/1997. számú levelei, a fentebb jelzett belügyminiszteri parancs és belügyminisztériumi államtitkári intézkedés, valamint a „szakelosztós” információs jelentések alapján állapította meg.

Dr. Medgyessy Péter a Bizottság előtti meghallgatása során elismerte, hogy a tényállásban írt jelentéseket megkapta. Ezek közül csak egyeseket olvasott el, a döntéseihez a jelentéseket nem használta fel. Előadta továbbá, hogy miniszterelnök-helyettesi munkája során arra törekedett, hogy az irányítása alá tartozó gazdasági munkaterületen az átmenet békés legyen, és működőképes maradjon az ország gazdasága.

A Bizottságnak a Törvény alapján nem volt feladata annak vizsgálata, hogy a kapott információk valóban felhasználásra kerültek-e. A Bizottságnak az eljárása során azt kellett ellenőriznie, hogy dr. Medgyessy Péter betöltött-e olyan politikai vagy állami tisztséget, amelyben a Törvény 1. §-ának a) pontjában meghatározott, a volt III/III. Csoportfőnökség feladatkörébe tartozott adatokról tájékoztatást kapott.

Az eljárás során kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy dr. Medgyessy Péter a tényállásban megállapítottak szerint 1987. december 16-tól 1990. május 22-ig terjedő miniszterelnök-helyettesi tisztségének idején a volt III/III. Csoportfőnökség feladatkörébe tartozó és annak tevékenységével szerzett adatokról tájékoztatásokat kapott abból a célból, hogy azok vezetői munkájában hasznosíthatók legyenek. Így az előzőekben kifejtettek szerint a Bizottság a jelentések felhasználásának tényét nem vizsgálta.

A Bizottság döntésének jogszabályi indokai:

A Bizottság dr. Medgyessy Péter ellenőrzését a Törvény 2. § (3) bekezdése 1. és 3. pontjainak felhatalmazása alapján végezte el.

Dr. Medgyessy Péter a rendelkező részben foglaltak szerinti érintettsége a Törvény 1. §-ának d) pontján alapul. A Bizottság határozatában figyelemmel volt az Alkotmánybíróság 60/1994. (XII. 24.) AB határozata indokolásában — különösen a 2/bb) pontjában — foglaltakra, amely kimondja, hogy „Az a fajta politikai rendőrség és informátorhálózat, amelyről a törvényben szó van, nem működhetett volna jogállamban. A korábbi rendszerek az állambiztonsági szervezeteket és hálózatokat, valamint a titkosszolgálati eszközöket politikai célokra, s azon a körön messze túlterjedően használták, amelyeket jogállami rendben a bűnüldözés és az állam biztonságának érdeke indokolhat... A nem jogállami rendszer igazgatási gyakorlatához tartozott, hogy egyes tisztségek betöltői az így szerzett adatokat — döntéseikhez való felhasználásra — rendszeresen megkapták.”

A Bizottság nevezett a Törvény 18. §-ának (1) bekezdése és a 20. §-ának (1) bekezdése alapján szólította fel lemondásra.

A Bizottság az eljárás megismétlését a Törvény 27. §-ának (4) bekezdése alapján mellőzte.

A jogorvoslat tekintetében a Törvény 19. §-ának (1) bekezdése az irányadó.

A Bizottság eljárásának rendje az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény vonatkozó rendelkezésein alapul.

Budapest, 2002. december hó 3. napján.

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
a III. sz. Bizottság soros elnöke

Fehérné dr. Léb Judit s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Dr. Pintér Mária s. k.,
a III. sz. Bizottság tagja

Záradék:

A határozat 2002. december hó 27. napján jogerőre emelkedett.

A határozat rendelkező részében írt valamennyi határidő az érintett vonatkozásában lejárt.

Budapest, 2003. január hó 28. napján.

Dr. Cseicsner Éva s. k.,
bíró, a III. sz. Bizottság soros elnöke

II. rész JOGSZABÁLYOK**A Kormány tagjainak
rendeletei****A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
8/2003. (II. 7.) FVM
rendelete****a vágómarha 2003. évi irányáráról, alsó és felső
intervenciós áráról**

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 27. §-ának (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Tv. 12. §-ának (1) és (3) bekezdéseire — a pénzügyminiszterrel, a külügyminiszterrel, valamint a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet hatálya a SEUROP minősítés szerinti R3 minőségi osztályú vágómarhát tartó alapanyag-termelőre és az R3 minőségi osztályú vágómarhát feldolgozó üzemre terjed ki, az alábbi feltételek teljesülése esetén:

a) a feldolgozó és az alapanyag-termelő tagja a Vágóállat és Hús Terméktanácsnak (a továbbiakban: VHT),

b) a VHT tag a Tv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján létrehozott alapba, a VHT által megállapított mértékű befizetésnek eleget tesz,

c) a vágómarhát a vágóállatok vágás utáni minősítéséről szóló 13/1998. (IV. 3.) FM rendelet és a vágómarhák vágás utáni minősítéséről és a hasított féltetek kereskedelmi osztályba sorolásáról szóló 14/1998. (IV. 3.) FM rendeletek szerint minősítették.

2. §

(1) A 2003. évben az R3 minőségű, hím vagy nőivarú, legalább 240 kg/hasított testtömegű, legfeljebb 24 hónapos vágómarha irányára 496 Ft/kg/hasított súly.

(2) A 2003. évben az R3 minőségű, hím vagy nőivarú, legalább 240 kg/hasított testtömegű, legfeljebb 24 hónapos vágómarha alsó intervenciós ára 462 Ft/kg/hasított súly, a felső intervenciós ára 551 Ft/kg/hasított súly.

(3) Az (1)—(2) bekezdésekben meghatározott irányár, alsó és felső intervenciós árak nem tartalmazzák az általános forgalmi adót, illetve a kompenzációs felárat.

3. §

A VHT köteles jelezni, és javaslatot tehet az agrárpiaci rendtartás eszközeinek alkalmazására, amennyiben az R3 osztályú vágómarha piaci ára 15 napon keresztül folyamatosan az alsó intervenciós árat vagy felső intervenciós árat eléri, illetve az alá csökken vagy a fölé emelkedik.

4. §

Amennyiben a piaci ár az alsó intervenciós árat eléri, vagy az alá csökken, valamint, ha a piaci ár a felső intervenciós árat eléri, vagy azt meghaladja, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium a VHT javaslatát figyelembe véve a Tv.-ben biztosított támogatási eszközöket alkalmazhatja.

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit 2003. január 1-jétől kell alkalmazni. A rendelet megjelenésével egyidejűleg a vágómarha intervenciós áron alapuló minőségi termelési támogatásáról szóló 111/2001. (XII. 27.) FVM rendelet hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

(2) Ez a rendelet 2003. december 31-én hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekre alkalmazni kell.

Dr. Németh Imre s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
9/2003. (II. 7.) FVM
rendelete****a mezőgazdasági haszonállat tartási szabályok betartása
mellett előállított vágóbaromfi 2003. év első félévi
termelési támogatásáról**

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 27. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel az agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendeletre, a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

Az alapanyag-termelői és feldolgozó tevékenység stabilizálása és a minden piacon értékesíthető és feldolgozott

termékekhez szükséges, a haszonállat tartási szabályok betartásával előállított vágóbaromfiból származó I. osztályú alapanyag (MSZ 6918:1997 I. osztály) részarány megtartása, illetve növelésének elősegítése érdekében agrárpiazi támogatás (a továbbiakban: támogatás) vehető igénybe.

2. §

(1) A támogatás mértéke 8,20 Ft/kg. A támogatásban részesíthető vágóbaromfinak meg kell felelnie az MSZ 6918:1997 előírásaiban meghatározott I. minőségi osztály feltételeinek, valamint e rendelet *mellékletében* vámtarifaszám és MSZ elnevezés szerinti felsorolásnak. A támogatásban részesíthető vágóbaromfi mennyiségén belül:

a) legfeljebb 100 ezer tonna lehet a 0105 92 00 99, valamint a 0105 93 00 99 vámtarifaszám alá tartozó Gallus domesticus fajba tartozó 20 hétnél nem idősebb szárnyasok (a továbbiakban: vágócsirke),

b) legfeljebb 60 ezer tonna lehet a 0105 99 30 99 vámtarifaszám alá tartozó Pulyka egyéb (a továbbiakban: pecsenye, illetve gigant vágópulyka),

c) legfeljebb 40 tonna a 0124 10 50 22 vámtarifaszám alá tartozó, legfeljebb 5 hónapos pecsenyegyöngyös, illetve

d) legfeljebb 45 ezer tonna e rendelet mellékletében felsorolt vámtarifaszám és MSZ elnevezés szerinti egyéb vágóbaromfi mennyisége.

(2) A vágócsirke termékkörben az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt mennyiség az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek való megfelelés esetén további 7,60 Ft/kg támogatásra jogosult.

(3) A mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendeletben (a továbbiakban: R.) előírt általános és speciális tartási körülményeknek megfelelően nevelt, termelési támogatásban részesíthető vágóbaromfi első féléves mennyisége fajonkénti, illetőleg egyes esetekben hasznosítási irányonkénti felosztásáról a Baromfi Termék Tanács (a továbbiakban: BTT) mint szakmai szervezet a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium és a BTT között megkötött szerződés szerint köteles gondoskodni.

(4) Ennek érdekében minden, a tagsági körébe tartozó és a feltételeknek megfelelő baromfivágóhíd (a továbbiakban: vágóhíd), illetve a BTT tagjaként működő Magyar Szabadtartásos Baromfitermelők Szövetsége (a továbbiakban: Szövetség) számára ígérvényt állít ki az adott vágóhíd által a termelési támogatás igénybevételével 2003. évben felvásárolható vágócsirke, pecsenye, illetve gigant vágópulyka, pecsenyegyöngyös, valamint egyéb vágóbaromfi mennyiségéről.

(5) Ha az adott vágóhíd, illetve Szövetség 2003. első félévére meghatározott kerete a BTT nyilvántartása alapján kimerül, úgy a továbbiakban felvásárlásra kerülő vágóbaromfi után nem adható ki a 4. § (1) bekezdés g) pontjában

meghatározott igazolás, és nem vehető igénybe támogatás.

(6) A BTT által kiállított ígérvénnyel rendelkező vágóhídnak a BTT előírása szerinti rendszerességgel baromfifajonként jelentést kell küldenie a BTT részére a vágóhíd által felvásárolt vágóbaromfi teljes mennyiségéről, az MSZ 6918:1997 előírásaiban meghatározott I. osztályba sorolt és az ígérvényben meghatározott támogatható termelési kvótára leigazolt mennyiségéről.

3. §

A támogatást a BTT által számszerűsített mennyiségi keret kimerüléséig veheti igénybe az a természetes személy, jogi személy, illetőleg jogi személyiség nélküli gazdálkodó szervezet, amely alapanyag-termelő, valamint az a saját tulajdonú alapanyaggal rendelkező vágóhíd, amely

a) igazolja a BTT tagságát,

b) a megtermelt vágóbaromfit érvényes termékértékesítési szerződés alapján adja le a vágóhídon,

c) a vágóbaromfit olyan vágóhídon vágatta le, amely e rendelet hatálybalépésének napján BTT tag, és rendelkezik az Európai Unióba történő baromfihús-kivitellel jogosító állatorvosi export ellenőrzési számmal,

d) rendelkezik a levágott és vágóhídon minősített vágóbaromfi mennyiségéről és az 1. §-ban rögzített szabvány I. osztályú minőségének megfeleléséről szóló bizonylattal, melyet a hatósági állatorvos és a BTT — helyi megbízottja útján — ellenjegyzett,

e) rendelkezik a megtermelt vágóbaromfi származásának igazolásához szükséges következő adatokkal:

ea) naposkorban a naposbaromfit kibocsátó BTT tag keltető üzemnek az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet által kiadott számmal,

eb) a vágóbaromfi (szülőpár törzsállomány) azonosító számával,

ec) importból származó naposbaromfi esetén — az állat-egészségügyi behozatali engedélyezési eljárás alá tartozó importoknál — a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium által kiállított előzetes állategészségügyi engedély számával.

4. §

(1) A támogatást az alapanyag-termelő és a vágóhíd (a vágóhídi átvételkor a vágóbaromfi tulajdonosa) az illetékes adóhatóságtól igényelheti a 3. §-ban rögzített feltételek megléte, illetőleg a következő iratok együttes csatolása esetén:

a) a vágóhíd által végzett vágóbaromfi-minősítésről kiadott bizonylat;

b) a vágóhídi elszámolás (ami integrátori részfinanszírozás esetén negatív előjelű is lehet) a hozzá tartozó számla másolatával, illetve felvásárlási jegy csatolásával;

c) saját tulajdonban lévő baromfitelepről származó vágóbaromfi vágása esetén a minősítő és mérlegelési bizonylat;

d) a 3. § d) pontja szerint hitelesített vágóhídi bizonylat és ezzel együtt a BTT tagságot igazoló irat;

e) a baromfinevelő telepet felügyelő területileg illetékes hatósági állatorvos igazolása arról, hogy a vágóbaromfit az R-ben előírt általános és speciális tartási körülményeknek megfelelően tartották;

f) a BTT igazolását az igénybe vehető támogatás összegéről, amelyen a 3. § e) pontjában szereplő adatokat fel kell tüntetni.

(2) Ha a vágóbaromfi nevelése nem a 4. § f) pontjában meghatározott feltétel szerint történt, a támogatás igénybevétele jogtalannak minősül.

(3) Ha a vágóhídi átvételkor a vágóbaromfi tulajdonosaként nem a termelő, vagy saját tulajdonú alapanyaggal rendelkező feldolgozó szerepel, hanem integrátor vagy kereskedő, az csak akkor veheti igénybe a 2. § (1)–(2) bekezdésben rögzített támogatást, ha a termelővel kötött szerződés szerint, a kompenzációs felárat vagy általános forgalmi adót nem tartalmazó felvásárlási ár felett megfizette a vágóbaromfi termelési támogatást is a termelőnek.

(4) Amennyiben a vágóhíd nem közvetlenül a baromfitermelőtől, hanem kereskedő/integrátor útján vásárolja meg a vágóbaromfit, a számlán, illetve az ennek mellékletét képező felvásárlási jegyen az alapanyag-termelő adatainak is szerepelni kell, melyet a baromfitermelőnek a támogatás igényléséhez rendelkezésre kell bocsátani.

(5) A támogatást minden hónap 15. napjától lehet az illetékes adóhatóságtól igényelni. Az igénylésnél az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvényt kell alkalmazni.

(6) A támogatás folyósítása az illetékes adóhatóság által a 10032000-01905520 számú APEH Agrárpiaci támogatás, állami felvásárlás számlájáról történik.

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a 2003. évi felvásárlásokra már a hatálybalépést megelőzően megkötött szerződésekre is alkalmazni kell.

(2) Ez a rendelet 2003. június 30. napján hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben alkalmazni kell.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 9/2003. (II. 7.) FVM rendelethez

Vámtarifika termék-szám	Árumegevezés	MSZ szaka-sza	Vágóbaromfi megnevezése MSZ 6918:1997 szerint
ex 0105 92 00 99	Vágócsirke	1.2. 1.1.	Pecsenyecsirke (brojler) Csirke nemre való tekintet nélkül (20 hétnél nem idősebb)
ex 0105 93 00 99	Vágócsirke	1.2. 1.1.	Pecsenyecsirke (brojler) Csirke nemre való tekintet nélkül (20 hétnél nem idősebb)
0105 99 20 99	Liba, egyéb	1.13.	Pecsenyeliba (még nem tépett)
0105 99 20 99	Liba, egyéb	1.14.	Húsliba (fiatal)
0105 99 20 99	Liba, egyéb	1.15.	Zabon nevelt liba
0105 99 20 99	Liba, egyéb	1.16.	Hízott liba (májra hízott liba)
0105 99 30 99	Pulyka, egyéb	1.9.	Pecsenyepulyka (12—15 hetes)
0105 99 30 99	Pulyka, egyéb	1.10.	Gigantpulyka (16—22 hetes)
0105 99 10 99	Kacsa, egyéb	1.18.	Pecsenyekacsa
0105 99 10 99	Kacsa, egyéb	1.20.	Hízott kacsa
0105 99 10 99	Kacsa, egyéb	1.22.	Hízott mulard kacsa
0105 99 10 99	Kacsa, egyéb	1.24.	Hízott pézsmakacsa (barbarie)
0124 10 50 22	Pecsenyegyöngyös, legfeljebb 5 hónapos	1.7.	Pecsenyegyöngyös

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter, a külügyminiszter
és a pénzügyminiszter
10/2003. (II. 7.) FVM—KÜM—PM
együttes rendelete**

az élősertés exportjának időszakos támogatásáról

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 17. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel az agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdése *b)* pontjának *bb)* alpontjára — a következőket rendeljük el:

1. §

Az e rendelet alapján igénybe vehető támogatás forrása a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvény XII. Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium fejezet, 11. cím, 1. alcímszám alatti előirányzat.

2. §

(1) Az e rendelet alapján igénybe vehető támogatások rendeltetése e rendelet *1. számú mellékletében* meghatározott agrártermék piacra jutásának elősegítése.

(2) E rendelet szerint támogatásban részesíthető export árualap az 1. számú mellékletben felsorolt termékre legfeljebb 50 ezer egyed, illetve 5350 élőszűlő tonna. A támogatáshoz igénybe vehető összeg legfeljebb 348 millió Ft.

(3) Az exporttámogatás mértéke 65 Ft/kg. Az az igénylő, aki a haszonállat tartásra vonatkozó előírások betartása mellett előállított vágósertés termelési támogatásáról szóló 12/2003. (II. 7.) FVM rendelet szerinti támogatásban is részesült, és erről e rendelet *3. számú melléklete* szerinti pályázati lapon nyilatkozott, e rendelet alapján 35 Ft/kg exporttámogatásban részesülhet.

(4) Exporttámogatás csak az 1. számú mellékletben meghatározott vámtarifaszám alá sorolható termékre, a meghatározott célországokba végső rendeltetési céllal ki szállított termék esetén vehető igénybe.

3. §

(1) Az exporttámogatás igénybevételére pályázatot nyújthat be a természetes személy, jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdálkodó szervezet, ha

a) nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt, illetve természetes személy esetén végrehajtási eljárás alatt;

b) lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíj- és társadalombiztosítási járulék hátraléka nincs;

c) az agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet 6. számú melléklet 11/1 Piacra jutási támogatás *a)* pontjában foglaltak alapján, a rendelet 1. számú mellékletében meghatározott terméket saját számlás formában vagy bizományos közvetítésével exportálja;

d) a Vágóállat és Hús Terméktanács tagja, és a tagsággal együttjáró kötelezettségeit teljesítette.

(2) Termelő exportőr esetében a rendelet 3. számú mellékletében meghatározott módon nyilatkoznia kell arról, hogy az élő sertések legalább 60 napig a tulajdonában voltak.

4. §

(1) Az e rendelet 1. számú mellékletében szereplő termék exportjánál a vámáru-nyilatkozat 33. rovat 5. (legutolsó) mezőjében kötelezően fel kell tüntetni az e rendelet 1. számú mellékletben az adott termék vámtarifaszáma előtt szereplő háromjegyű kódszámot (sorszámot). A kódszám feltüntetésének elmulasztása esetén az exporttámogatás abban az esetben sem igényelhető, ha az igénybevétel további feltételei egyébként teljesültek.

(2) Az exporttámogatásról szóló ígervényt a 3. számú mellékletben foglalt pályázati lapon lehet igényelni az Agrárintervenció Központtól (a továbbiakban: AIK).

(3) Az ígervény sorszámát a vámáru-nyilatkozat 44. rovatában fel kell tüntetni.

5. §

(1) A támogatásra való jogosultság feltétele — a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari exporttámogatások igénybevételének eljárási rendjéről szóló 110/1997. (XII. 30.) FM—PM—IKIM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-ában meghatározottakon felül — az AIK által kiadott igazolás csatolása a támogatás igényléséhez.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott igazolás kiállításának feltétele, hogy a kvóta elszámolásával egyidejűleg, de legkésőbb a kvóta érvényességi idejének lejártát követő 15 napon belül az AIK-hoz benyújtsák a kiléptetést igazoló vámáru-nyilatkozat 3. számú példányának másolatát, amelynek hátoldalán nyilatkozni kell arról, hogy a másolati példány az eredetivel mindenben megegyezik.

(3) Az igazolást az AIK a kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül adja ki abban az esetben, ha a vámáru-nyilatkozaton szereplő adatok megfelelnek az e rendeletben, valamint az egyéb jogszabályokban előírt feltételeknek.

(4) Amennyiben a vámáru-nyilatkozaton szereplő adatok nem felelnek meg a (2) bekezdésben foglaltaknak, vagy a nyilatkozat más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, az AIK az igénylőt a hiányok megjelölése mellett a hibák egyszeri kijavítására, illetve pótlására szólítja fel, és egyben figyelmezteti, hogy amennyiben a vámáru-nyilatkozatot ismét hiányosan adja be, azt az AIK el fogja utasítani, illetve hiányos tartalma szerint fogja elbírálni. A hiánypótlási határidő a felszólítás kézhezvételétől számított 15 nap.

(5) A határidőn túl benyújtott kérelmeket az AIK elutasítja.

(6) A 348 millió forintos támogatás és/vagy 50 ezer élő egyed, illetve 5350 élőszűlő tonna export keret 90 százalékos, majd annak teljes kimerülését követően az AIK tájékoztatja a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumot. Túlpályázás esetén az AIK arányos visszaosztást alkalmaz.

6. §

Az igénylő a megpályázott élősertés egyedenként 200 forint letéti díjat köteles fizetni az AIK 10032000-

00281629-20000002 számú letéti számlájára. A letéti díj befizetésének és visszafizetésének részletes szabályait a 2. számú melléklet tartalmazza.

7. §

A támogatást a 10032000-01905245 számú APEH Mezőgazdasági és élelmiszeripari exporttámogatás számláról kell igényelni.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és 2003. március 31-én hatályát veszti.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

Kovács László s. k.,
külügyminiszter

Dr. László Csaba s. k.,
pénzügyminiszter

1. számú melléklet a 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez

Sor-szám	Vámtarifaszám		Árumegnevezés	Egy pályázó által, egy alkalommal legfeljebb igényelhető mennyiség	A támogatás mértéke Ft/kg
141	ex reg	0103 92 19 00	— — — — Házasított, Magyarországon született és hízlalt sertés, legalább 90 kg/nettó élőtest tömegű (célország: az EU tagállamai, valamint a Cseh Köztársaság és Szlovákia kivételével valamennyi ország)	5000 db, illetve 535 tonna/élőszűlő	65

A haszonállat tartásra vonatkozó előírások betartása mellett előállított vágósertés termelési támogatásáról szóló 12/2003. (II. 7.) FVM rendelet szerinti támogatást is igénybe vevő esetén:

Sor-szám	Vámtarifaszám		Árumegnevezés	Egy pályázó által, egy alkalommal legfeljebb igényelhető mennyiség	A támogatás mértéke Ft/kg
142	ex reg	0103 92 19 00	— — — — Házasított, Magyarországon született és hízlalt sertés, legalább 90 kg/nettó élőtest tömegű (célország: az EU tagállamai, valamint a Cseh Köztársaság és Szlovákia kivételével valamennyi ország)	5000 db, illetve 535 tonna/élőszűlő	35

2. számú mellékleta 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez**Pályázati felhívás
az élősertés exportjának időszakos támogatásához****1. Pályázatot nyújthat be**

a) a csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt nem álló jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a végrehajtási eljárás alatt nem álló egyéni vállalkozó, ha lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíj- és társadalombiztosítási járulék hátraléka nincs;

b) aki, az agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételeinek általános feltételeiről szóló 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet 6. számú melléklet 11/1 Piacra jutást elősegítő támogatás a) pontjában foglaltak alapján, az e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott terméket saját számlás formában vagy bizományos közvetítésével exportálja;

c) termelő exportőr esetében az e rendelet 3. számú melléklete szerint nyilatkoznia kell arról, hogy az élő sertések legalább 60 napig a tulajdonában voltak.

2. A pályázatokat személyesen vagy megbízott útján kell benyújtani az AIK ügyfélszolgálatán (1054 Budapest, Alkotmány u. 29.) ügyfélszolgálati időben (hétfő—csütörtök: 9—12 óráig) vagy postai úton (postacím: 1385 Budapest, 62. Pf. 867) tértivevényesen. A borítékon fel kell tüntetni: „Élősertés export pályázat”. Postai úton történt benyújtás esetén a benyújtás időpontját az ajánlott levél igazoló szelvényén lévő dátumbélyegző kelte igazolja.

3. Az AIK a pályázatokat a rendelet hatálybalépését követő naptól folyamatosan fogadja be a támogatási keret kimerüléséig.

4. A pályázatnak tartalmaznia kell

a) a pályázó nevét, címét, levelezési címét, a felelős vezető nevét, adószámát, a letéti díj átutalásához használt bankszámlaszámát;

b) a pályázó írásbeli nyilatkozatát vagy 30 napnál nem régebbi igazolást arról, hogy lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíj- és társadalombiztosítási járulék hátraléka nincs;

c) nyilatkozatot arról, hogy jogi személy, vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság csőd-, felszámolási, végelszámolási eljárás alatt nem áll, illetve az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozói tevékenységével összefüggésben végrehajtási eljárás alatt nem áll;

d) az igényelt export mennyiségét (egyed darabszámban és kg-ban meghatározva), a termék vámtarifaszámát, az áru megnevezését és a támogatási kódot (sorszámot);

e) a pályázat benyújtásakor csatolni kell a letéti díj átutalását igazoló banki dokumentumot;

f) a VHT igazolását a legalább 2003. január 1. óta fennálló tagságról, valamint a terméktanács alapszabályában előírt befizetési kötelezettségek teljesítéséről;

g) egy bélyeggel bérmentesített és tértivevénnyel ellátott, a pályázó nevére megcímezett válaszlevél borítékot.

5. A pályázóknak a megpályázott élősertés egyedenként 200 forint letéti díjat kell fizetniük a 10032000-00281629-20000002 számú Agrárintervenciós Központ letéti számlájára. A befizetés, illetve a visszautalás kizárólag pénzügyintézeti átutalással történhet. A befizetőnek az átutalási megbízáson a bank által előírt adatokon kívül a „Közlemény” rovatban fel kell tüntetnie a befizető cég nevét, adószámát és e rendelet számát.

6. A letéti díj átutalását igazoló banki dokumentum csatolása nélkül a pályázat érvénytelen. Ha a letéti díj az AIK letéti számláján nem jelenik meg, a pályázó részére az ígervény nem adható ki. Amennyiben a pályázat nem felel meg a rendeletben és a pályázati felhívásban meghatározott feltételeknek, illetve a rendelkezésre álló keret kimerülése után érkezik be, a pályázó a letéti díj összegét 30 napon belül visszakapja.

7. Amennyiben a pályázat megfelel a fenti feltételeknek, az AIK 15 napon belül a pályázó részére másra át nem ruházható ígervényt bocsát ki. Az ígervény legfeljebb a rendelet hatályának utolsó napjáig érvényes. Az ígervény tartalmazza a hivatkozott rendelet számát, a pályázó nevét, címét, adószámát, az elnyert export mennyiségét (kvóta), vámtarifaszámát, valamint az ígervény lejáratának az időpontját.

Az ígervény érvényességének első napja az ígervény kézhezvételének a napja. Amennyiben az elnyert kvótát a pályázó nem tudja igénybe venni, úgy a teljes kvóta 15 napon belül visszaadható, és a pályázó a letéti díjat 30 napon belül visszakapja.

8. Egy pályázó egy alkalommal legfeljebb 5000 darab vágósertésre, illetve 535 tonna/élő súlyra nyújthat be pályázatot.

9. Ha a pályázó az ígervényen szereplő mennyiségnek legalább 80 százalékát kiszállította, és ezt az AIK igazolta, a teljes letéti díjról 30 napon belül köteles nyilatkozni a függelékben meghatározott „Nyilatkozat” kitöltésével. Ha a pályázó a vállalt kötelezettségét legalább 80 százalékos mértékben nem teljesíti, úgy a pályázati díj nem igényelhető vissza.

Ha a pályázó benyújtotta az ígervényre vonatkozó EV okmányokat és ezzel kapcsolatos jogszabályi feltételeknek eleget tett, de nem érte el az elnyert kvóta legalább 80 százalékát, viszont lemond a fennmaradó részről, azt elszámolásnak kell tekinteni. Ennek megfelelően, az ígervény lezárható és a pályázó számára új ígervény kiállítható. Amennyiben az ügyfél egyáltalán nem szállított az ígervény érvényességi ideje alatt, nem tekintjük elszámoltnak.

10. Új ígervény a meghirdetett támogatási keret függvényében adható ki. A pályázó — a rendelkezésre álló keret függvényében — újabb ígervényekre adhat be pályázatot, ha az előző ígervényben szereplő mennyiség 50 százalékát teljesítette, de csak akkor kaphatja meg a következő ígervényt, ha csak egy elszámolatlan ígervénye van, és az adott termékre vonatkozó összes megelőző kvótával a vámokmányok alapján már elszámolt.

11. Az exporttámogatást az AIK által kiadott igazolás alapján, az ígervényben meghatározott mennyiségekre lehet igénybe venni. Az igazolás kiállításához a kvóta elszámolásával egyidejűleg, de legkésőbb a kvóta érvényességi idejének lejáratát követő 15 napon belül kell az AIK-hoz benyújtani a kiléptetést igazoló vámáru-nyilatkozat 3. számú példányának másolatát. Az igazolás kiállításához az AIK részére be kell nyújtani egy bérmentesített, a pályázó nevére megcímezett válaszlévelel borítékot és a kiállított térítvényt.

12. A támogatási jogosultság a kiléptetést követően, a vételár pénzügyi átutalással — a már kifizetett előleg beszámításával — történő kiegyenlítésekor (az export-

támogatás alanyának számláján történő banki jóváíráskor) keletkezik. Ha az áru vagy egy része bármilyen okból visszaszállításra kerül, a támogatás erre a mennyiségre nem jár, illetőleg a felvett támogatás arányos részét 5 napon belül vissza kell fizetni.

13. Az exporttámogatás igényléséhez mellékelni kell

- a) az AIK által kiállított igazolás másolatát;
- b) az áru kiszállítását igazoló Egységes Vámáru-nyilatkozat másolatát;
- c) a vételár pénzügyi átutalását bizonyító banki igazolás másolatát;
- d) az értékesítő által kiállított számla másolatát, bizonyos közvetítésével történt export esetén a bizományos szerződés másolatát;
- e) a mezőgazdasági és élelmiszeripari exporttámogatások igénybevételeinek eljárási rendjéről szóló 110/1997. (XII. 30.) FM—PM—IKIM együttes rendelet 1. és 2. számú melléklete szerinti nyilatkozatot, valamint a 3. számú melléklet szerint kiállított „mezőgazdasági és élelmiszeripari exporttámogatás igényléséhez termékenkénti bontásban” című pótlapot.

Függelék

Nyilatkozat a letéti díjról

A befizető adatai

Név:

Adószáma:

Ígervény száma:

Ígervényre befizetett letéti díj összege: Ft,
azaz forint.

Befizetés időpontja: év hó nap.

Kérem, hogy a fenti számú ígervényre befizetett letéti díjat részemre visszaautalni szíveskedjenek, tekintettel arra, hogy a kvóta teljesítése a rendeletben előírt mértékben megtörtént.

Dátum:

.....
befizető cégszerű aláírása

A fenti számú ígervényre befizetett letéti díj — a kvóta rendeletben előírt mértékben történt teljesítése miatt — felszabadult. Kérem, hogy a fenti összegből szíveskedjenek forintot részemre visszaautalni, és forintot ugyanezen rendeletre benyújtott újabb pályázatomhoz felhasználni.

Dátum:

.....
befizető cégszerű aláírása

3. számú melléklet a 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez

Ikt. sz.:

E02—03

Pályázati lap
az élősertés exportjának időszakos támogatásához

(A pályázati lapot géppel vagy nyomtatott nagybetűvel kell kitölteni.)

1. A pályázó adatai

Adószáma:

Pályázó neve: Tel.:

Címe: (helység) út/utca hrsz.

Székhely címe: (helység) út/utca hrsz.

Levelezési címe: (helység) út/utca hrsz.

Felelős vezető neve: Tel.:

Bakszámla száma:

2. Az igényelt kvóta adatai

Az áru megnevezése: házasított sertés legalább 90 kg/nettó élőtest tömegű

Vámtarifaszám: 0103 92 19 00

Támogatási kód: 141*

Támogatási kód: 142*

Az export mennyisége: db

Az export mennyisége: kg

Alulírott pályázó kijelentem, hogy a fenti adatok a valóságnak megfelelnek.

3. Nyilatkozatok

Nyilatkozom, hogy csőd-, felszámolási, vagy végrehajtási eljárás alatt nem álló jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság vagy végrehajtási eljárás alatt nem álló egyéni vállalkozó vagyok (vonatkozó rész aláhúzendő).

Nyilatkozom, hogy lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíj-, társadalombiztosítási járulék hátralékom nincs.

Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár Rt. az általam közölt adataimat felhasználják.

Alulírott büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal köztartozással nem rendelkezem.

Alulírott büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy

- a) a pályázatomban igényelt kvótában szereplő élősertések legalább 60 napig a tulajdonomban voltak;
- b) az élősertés exportjának időszakos támogatásáról szóló 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelet 2. § (3) bekezdésében jelzett termelési támogatást nem veszem/vettem igénybe;*
- c) az élősertés exportjának időszakos támogatásáról szóló 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelet 2. § (3) bekezdésében jelzett termelési támogatást igénybe veszem/vettem.*

Dátum:

.....
a pályázó cégszerű aláírása

Melléklet:

1. Letéti díj átutalását igazoló banki dokumentum, melynek „Közlemény” rovatában fel kell tüntetni a befizető cég nevét, adószámát és e rendelet számát.
2. Egy bérmentesített, a pályázó nevére megcímezett válaszlevél boríték és egy kiállított tértivevény.

* A megfelelő részt kérjük aláhúzással megjelölni.

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter, a külügyminiszter
és a pénzügyminiszter
11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM
együttes rendelete**

**a vágott egész csirke exportjának időszakos
támogatásáról**

Az agrárpiacon rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 17. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel az agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet, valamint a mezőgazdasági és élelmiszeripari exporttámogatások igénybevételének eljárási rendjéről szóló 110/1997. (XII. 30.) FM—PM—IKIM együttes rendelet (a továbbiakban: együttes rendelet) rendelkezéseire — a következőket rendeljük el:

1. §

(1) Az e rendelet alapján igénybe vehető támogatások (a továbbiakban: támogatás) célja a vágott, egész csirke piacán jelentkező zavarok enyhítése.

(2) A támogatásban részesíthető export áralap az *1. számú mellékletben* meghatározott kizárólag hazai eredetű agrártermékekre a rendelet hatálybalépésétől számított 180 napon belül legfeljebb 2500 tonna mennyiségre és legfeljebb 250 millió Ft összegig vehető igénybe.

2. §

(1) Az e rendeletben meghatározott támogatás forrása a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvény 1. számú mellékletének XII. Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium fejezet, kiadások, 11. cím, 1. alcím-szám alatti előirányzatok elkülönített összege.

(2) A támogatást a 10032000-01905245 számú APEH Mezőgazdasági és élelmiszeripari exporttámogatás számláról kell igényelni.

3. §

Az e rendelet szerinti támogatásra pályázatot nyújthat be aki:

a) az e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott terméke(ke)t saját számlás formában vagy bizományos közvetítésével exportálja;

b) legalább 2003. január 1-jétől a Baromfi Termék Tanács (a továbbiakban: BTT) tagja;

c) nemzeti vagy nemzetközi szervezet által elfogadott exporthigiéniai minősítésű baromfi vágóhíddal rendelkezik, vagy az innen származó vágott egész csirke terméket a *2. számú mellékletben* meghatározott országokba exportra értékesíti.

4. §

(1) A pályázatokat személyesen az Agrárintervenciók Központ Ügyfélszolgálatán (Budapest V., Alkotmány u. 29.) ügyfélszolgálati időben (hétfő—csütörtök: 9—12 óráig) vagy postai úton (postacím: 1385 Budapest 62, Pf. 867) térítvevényesen kell benyújtani. A borítékon fel kell tüntetni: „Vágott egész csirke export pályázat”. Postai úton történt benyújtás esetén a benyújtás időpontját az ajánlott levél igazoló szelvényén lévő dátumbélyegző kelte igazolja. Az exporttámogatásról szóló ígérvényt a *4. számú mellékletben* foglalt pályázati lappal kell igényelni az Agrárintervenciók Központtól (a továbbiakban: AIK).

(2) Az AIK a pályázatokat a rendelet hatálybalépését követően folyamatosan fogadja a támogatási keret kimerüléséig. Túlpályázás esetén a pályázott mennyiségek arányos visszaosztására kerül sor. A 250 millió Ft-os támogatás és/vagy 2500 tonnás exportkeret 90%-os, majd annak teljes kimerülését követően az AIK tájékoztatja a BTT-t és a minisztériumot. A rendelkezésre álló támogatási keretről az AIK folyamatos tájékoztatást ad internetes honlapján (www.aik.hu).

(3) A pályázóknak minden megpályázott mennyiségre egységesen 20 Ft/kg pályázati díjat kell fizetniük a 10032000-00281629-20000002 számú Agrárintervenciók Központ letéti számlára. A befizetés, illetve a visszautalás kizárólag pénzügyi átutalással történik. A befizetőnek az átutalási megbízáson a bank által előírt adatokon kívül a „közlemény” rovatban fel kell tüntetni a befizető cég nevét, adószámát és e rendelet számát.

(4) A pályázati díj átutalását igazoló banki dokumentum csatolása nélkül a pályázat érvénytelen. Ha a pályázati díj az AIK letéti számláján nem jelenik meg, a pályázó részére az ígérvény nem adható ki. Amennyiben a pályázat nem felel meg a meghatározott feltételeknek, illetve a rendelkezésre álló keret kimerülése után érkezik be, a pályázó a pályázati díj összegét 10 munkanapon belül visszakapja.

(5) A pályázatnak tartalmaznia kell:

a) a pályázó nevét, címét, levelezési címét, adószámát és a letéti díj átutalásához használt bankszámlaszámát,

b) a pályázó írásbeli nyilatkozatát vagy 30 napnál nem régebbi igazolást arról, hogy lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíj- és társadalombiztosítási járulékhátraléka nincs,

c) nyilatkozatot arról, hogy jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság csőd-, felszámolási, végelszámolási eljárás alatt nem áll, illetve természetes személy esetében az egyéni vállalkozói tevékenységével összefüggésben végrehajtási eljárás alatt nem áll, továbbá

nyilatkozatot arról, hogy az exportra kerülő fagyasztott vágott egész csirke, BTT tag keltetőben keltetett és BTT tag baromfitelep által vágócsírkévé felnevelt naposcsibéből származik,

d) az igényelt export mennyiség termékenkénti nagyságát, a termék vámtarifaszáma, az áru megnevezése és a támogatási kódja (sorszáma) szerint,

e) a BTT igazolását a legalább 2003. január 1. óta fennálló tagságról, valamint a termék tanács alapszabályában előírt befizetési kötelezettségek teljesítéséről,

f) a pályázat benyújtásakor csatolni kell a pályázati díj átutalását igazoló banki dokumentumot, melynek közlemény rovatában fel kell tüntetni a befizető cégnevét, adószámát és e rendelet számát,

g) a pályázó vagy kereskedő cég esetén a vágott csirkét előállító üzem export ellenőrzési számát,

h) egy bélyeggel bérmentesített és tértivevénnyel ellátott, a pályázó nevére megcímezett válaszborítékot.

5. §

(1) Amennyiben a pályázat megfelelt a pályázati feltételeknek, az AIK a pályázat beérkezését követő 15 napon belül, támogatási kódokként a pályázó részére másra át nem ruházható ígervényt bocsát ki. Az ígervény 60 napig — de legfeljebb e rendelet hatályának utolsó napjáig — érvényes. Az ígervény tartalmazza e rendelet számát, a pályázó nevét, címét, adószámát, az elnyert export termékenkénti mennyiségét (kvóta), vámtarifaszámát, valamint az ígervény lejáratának az időpontját.

(2) Az ígervény érvényességének első napja az ígervény kézhezvételének a napja. Amennyiben az elnyert kvótát a pályázó nem tudja igénybe venni, úgy a teljes kvóta 30 napon belül visszaadható, és a pályázó a pályázati díjat 10 munkanapon belül visszakapja. Az ígervény visszaadása esetén újabb kvótát részére 60 napon belül nem lehet biztosítani.

(3) Amennyiben a pályázó az ígervényen szereplő mennyiségnek legalább 80%-át kiszállította, és ezt az AIK igazolta, a teljes pályázati díjról 30 napon belül köteles nyilatkozni a 3. számú mellékletben foglalt nyilatkozat megfelelő részének kitöltésével. Ha a pályázó a vállalt kötelezettségét legalább 80%-os mértékben nem teljesíti, úgy a pályázati díj nem igényelhető vissza. Ha a pályázó az ígervényhez kapcsolódó egységes vámáru-nyilatkozatokkal elszámolt és az ezzel kapcsolatos jogszabályi feltételeknek eleget tett, de nem érte el az elnyert kvóta legalább 80%-át, viszont lemond a fennmaradó részről, azt elszámolásnak kell tekinteni, az ígervény lezárható és a pályázó számára új ígervény állítható ki. Amennyiben a pályázó nem exportált az ígervény érvényességi ideje alatt, a kvóta nem tekinthető elszámoltnak.

(4) Új ígervény a meghirdetett támogatási keret függvényében adható ki. A pályázó — a rendelkezésre álló keret

függvényében — újabb ígervényre adhat be pályázatot, de csak akkor kaphatja meg a következő ígervényt, ha csak egy elszámolatlan ígervénye van, és az adott termékre vonatkozó összes megelőző kvótával a vámokmányok alapján már elszámolt.

6. §

(1) A támogatásra való jogosultság feltétele — az együttes rendelet 4. §-ában meghatározottakon felül — az AIK által kiadott igazolás csatolása a támogatás igényléséhez.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott AIK igazolás kiállításának feltétele, hogy a pályázó a kvóta elszámolásával egyidejűleg, de legkésőbb a kvóta érvényességi idejének lejártát követő 15 napon belül az AIK-hoz benyújtsa a kiléptetést igazoló vámáru-nyilatkozat 3. számú példányának másolatát, amelynek hátoldalán nyilatkozni kell arról, hogy a másolati példány az eredetivel mindenben megegyezik. A személyesen, illetőleg a támogatásra jogosult (a továbbiakban: igénylő) megbízottja által vagy postai úton (tértivevényesen) az AIK címére eljuttatott vámáru-nyilatkozathoz mellékelni kell egy bélyeggel bérmentesített, az igénylő nevére megcímezett válaszlevél borítékot és a kiállított tértivevényt.

(3) Az igazolást az AIK 30 napon belül adja ki abban az esetben, ha a vámáru-nyilatkozaton szereplő adatok megfelelnek az e rendeletben, valamint az egyéb jogszabályokban előírt feltételeknek.

(4) Amennyiben a vámáru-nyilatkozaton szereplő adatok nem felelnek meg az e rendeletben, valamint az egyéb jogszabályokban előírt feltételeknek, vagy a nyilatkozat — a 7. § (3) bekezdésében foglalt előírás kivételével — más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, az AIK az igénylőt a hiányok megjelölése mellett 15 napos határidő kitűzésével a hibák kijavítására, illetve pótlására szólítja fel. Egyben figyelmezteti, hogy amennyiben a vámáru-nyilatkozatot ismét hiányosan adja be, azt az AIK el fogja utasítani, illetőleg hiányos tartalma szerint fogja elbírálni.

(5) A támogatási jogosultság a kiléptetést követően, a vételár pénzügyi átutalással — a már kifizetett előleg beszámításával — történő kiegyenlítésekor (az export-támogatás alanyának számláján történő banki jóváírásakor) keletkezik. Ha az áru vagy egy része bármilyen okból visszaszállításra kerül, a támogatás erre a mennyiségre nem jár, illetőleg a felvett támogatás arányos részét 5 napon belül vissza kell fizetni.

(6) A határidőn túl benyújtott kérelmeket az AIK elutasítja.

7. §

(1) Amennyiben az 1. számú mellékletben az adott vámtarifaszám előtt „ex” vagy „reg” megjelölés szerepel, úgy az

adott vámtarifaszám alá sorolható termékekre exporttámogatás csak a meghatározott régió országaiba végső rendeltetési céllal, mint célországba kiszállított termékek esetén vehető igénybe.

(2) Ha az árut vámszabad területre szállítják, az exportőrnek nyilatkoznia kell arról, hogy az árut végső rendeltetési céllal melyik országba mint célországba fogják szállítani. E rendelet 5. számú melléklete szerinti nyilatkozatot a 6. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint kell az AIK-nak megküldeni.

(3) Az e rendelet mellékletében szereplő termékek exportjánál a kiviteli ellenőrzés során a vámáru-nyilatkozat 33. rovat ötödik (legutolsó) mezőjében kötelezően fel kell tüntetni a mellékletben az adott termék vámtarifaszáma előtt szereplő háromjegyű kódszámot (sorszámot). A kódszám feltüntetésének elmulasztása esetén az exporttámo-

gatás abban az esetben sem igényelhető, ha az igénybevétel további feltételei egyébként teljesültek.

(4) Az ígérvény sorszámát a kiviteli ellenőrzés során a vámáru-nyilatkozat 44. rovatában fel kell tüntetni.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és a hatálybalépését követő 181. napon hatályát veszti.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Kovács László s. k.,
külgügyminiszter

Dr. László Csaba s. k.,
pénzügyminiszter

1. számú melléklet a 11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez

Sorszám	Vámtarifaszám		Árumegnevezés	Ft/kg
	0207		A 0105 vtsz. alá tartozó baromfi élelmezési célra alkalmas húsa, vágási mellékterméke és belsősége frissen, hűtve vagy fagyasztva: kizárólag hazai eredetű	
			— Gallus domesticus fajba tartozó szárnyasokból: kizárólag hazai eredetű	
037	ex reg	0207 12	— — Nem darabolt, fagyasztva (célország: valamennyi ország, az Európai Unió és a CEFTA tagországai kivételével) kizárólag hazai eredetű	100
038	ex reg	0207 12	— — Nem darabolt, fagyasztva (célország: a CEFTA tagországai) kizárólag hazai eredetű	50

A termékcsoportokban egy pályázó által alkalmanként igényelhető legkisebb mennyiség 20 tonna, a legnagyobb 200 tonna mennyiség lehet.

2. számú melléklet

a 11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez

Az Európai Unió tagországai:

Ausztria
Belgium
Dánia
Finnország
Franciaország
Görögország
Hollandia
Írország
Luxemburg
Nagy-Britannia

Németország

Olaszország
Portugália
Spanyolország
Svédország

A CEFTA tagországai:

Bulgária
Cseh Köztársaság
Lengyelország
Románia
Szlovákia
Szlovénia
Horvát Köztársaság

3. számú melléklet a 11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez**Nyilatkozat a letéti díjról***A befizető adatai*

Név:
 Adószáma:
 Ígervény száma:
 Ígervényre jóváírt pályázati díj összege: Ft, azaz forint.
 Befizetés időpontja: év hó nap.

A fenti számú ígervényre befizetett pályázati díj — a kvóta rendeletben előírt mértékben történt teljesítése miatt — felszabadult. Kérem, hogy a fenti összegből szíveskedjenek forintot részemre visszautalni, és/vagy forintot ugyanezen rendeletre benyújtott újabb pályázatomhoz felhasználni.

Dátum:

.....
 befizető cégszerű aláírása

4. számú melléklet a 11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez

Ikt.sz.:

E01—03

Pályázati lap
a vágott egész csirke exportjának időszakos támogatásához
(A pályázati lapot géppel vagy nyomtatott nagybetűvel kell kitölteni.)

1. A pályázó adatai

Adószáma:
 Pályázó neve: Tel.:
 Címe: (helység) út/utca hsz.
 Székhely címe: (helység) út/utca hsz.
 Levelezési címe: (helység) út/utca hsz.
 Felelős vezető neve: Tel.:
 Bakszámlaszáma:

2. Az igényelt kvóta adatai

Az áru megnevezése: Gallus domesticus fajba tartozó szárnyasokból nem darabolt, fagyasztva:
 Támogatási kódja: ex reg 037
 Export mennyiség nagysága (tonna):
 Vámtarifaszám: 0207 12
 Az áru megnevezése: Gallus domesticus fajba tartozó szárnyasokból nem darabolt, fagyasztva:
 Támogatási kódja: ex reg 038
 Export mennyiség nagysága (tonna):
 Vámtarifaszám: 0207 12

Alulírott pályázó kijelentem, hogy a fenti adatok a valóságnak megfelelnek.

3. Nyilatkozatok

Nyilatkozom, hogy csőd-, felszámolási vagy végrehajtási eljárás alatt nem álló jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, vagy végrehajtási eljárás alatt nem álló egyéni vállalkozó vagyok *(vonatkozó rész aláhúzendő)*.

Nyilatkozom, hogy lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíj-, társadalombiztosítási járulék hátralékom nincs.

Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár az általam közölt adataimat felhasználják.

Alulírott büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy nemzeti vagy nemzetközi szervezet által elfogadott exporthigiéniai minősítésű baromfi vágóhíddal rendelkezem vagy innen származó hazai eredetű, BTT tag keltetőben keltetett és BTT tag baromfitelep által felnevelt vágócsirkéből előállított terméket exportálok.

Alulírott büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal köztartozással nem rendelkezem.

Dátum:

.....
a pályázó cégszerű aláírása

4. A Baromfi Termék Tanács igazolásai

Igazolom, hogy a pályázó a Baromfi Termék Tanács tagja legalább 2003. január 1. óta a terméktanács alapszabályában előírt befizetési kötelezettségének eleget tett.

Dátum:

.....
Baromfi Termék Tanács

Melléklet:

1. Pályázati díj átutalását igazoló banki dokumentum, melynek közlemény rovatában a befizető neve, adószáma és a rendelet száma feltüntetésre került.
2. Egy bérmentesített, a pályázó nevére megcímezett boríték és kiállított tértivevény.

5. számú melléklet a 11/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelethez

Ikt.sz.:

Nyilatkozat

(Vámszabad területre történő kiszállítás esetén kitöltendő.)

Egységes vámáru-nyilatkozat határozatszám:

Eljáráskód (EV 37. rovat):

1. Feladó/exportőr adatai (EV 2. rovat)

Adószáma:

Adóazonosító jele:

Feladó/exportőr neve:

Székhely címe: (helység) út/utca hsz.

Levelezési címe: (helység) út/utca hsz.

Felelős vezető neve: Tel.:

2. Az áru kiszállításának végső rendeltetési célja mint célország:

Dátum:

.....
feladó/exportőr cégszerű aláírása

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 12/2003. (II. 7.) FVM rendelete

a haszonállat tartásra vonatkozó előírások betartása mellett előállított vágósertés termelési támogatásáról

Az agrárpiacon rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 27. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel az agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet rendelkezéseire — a pénzügyminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. §

(1) A haszonállat tartás szabályainak betartásával előállított vágósertés-termelés érdekében támogatás igényelhető a vágóállatok vágás utáni minősítéséről szóló 13/1998. (IV. 3.) FM rendelet és a vágósertések vágás utáni minősítéséről és a hasított féltések kereskedelmi osztályba sorolásáról szóló 15/1998. (IV. 3.) FM rendelet (a továbbiakban együtt: FM rendeletek) szerint minősített, az S, E és U besorolási osztályú vágósertésekre, valamint az élősertés exportjának időszakos támogatásáról szóló 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelet szerint exportált élősertésre.

(2) Az élősertés exportjának időszakos támogatásáról szóló 10/2003. (II. 7.) FVM—KüM—PM együttes rendelet szerinti exporttámogatás, valamint az exportált élősertésre e rendelet szerint igénybe vett termelési támogatás összege nem haladhatja meg a 348 millió forintot.

2. §

(1) Támogatást vehet igénybe

a) az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, akinek a vágósertés hizlalás céljából legalább 60 napig a tulajdonában van, illetve haszonbérlet esetén legalább 60 napig tartja és hizlalja, és ezt a tartás helye szerint illetékes települési falugazdász igazolja, továbbá élősertés exporttámogatás igénybevétele esetén, aki élősertést saját számlás vagy bizományi szerződés alapján exportált;

b) az az integrátor, akit a székhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatal (a továbbiakban: FM Hivatal) külön jogszabályban foglaltak szerint nyilvántartásba vett, és rendelkezik az FM Hivatal igazolásával arra vonatkozóan, hogy a támogatást igényelheti. Az igazolás kiadásához mellékelni kell:

ba) a határozatot arról, hogy az FM Hivatal az integrátort bejegyezte,

bb) az integrátori szerződést, amely tartalmazza, hogy az e rendelet szerinti intervenció támogatás teljes összegét az általa integráltak részére továbbadja, a támogatás illetékes adóhatóság által történt folyósítását követő legkésőbb 3. munkanapon;

c) az a kereskedő (természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság), aki az FM Hivatal igazolásával rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a támogatást igényelheti. Az igazolás kiadásához mellékelni kell:

ca) írásbeli nyilatkozatot arról, hogy legalább egy éve folytat vágósertés értékesítési tevékenységet,

cb) írásbeli nyilatkozatot arról, hogy vágósertés értékesítésből származóan alapanyag-termelő felé tartozása nincs,

cc) az alapanyag-termelővel kötött adásvételi szerződést, amely tartalmazza, hogy a minősítési bizonylat és számla alapján járó támogatás teljes összegét átadja az alapanyag-termelő részére, a támogatás illetékes adóhatóság által történt folyósítását követő legkésőbb 3. munkanapon;

d) a termelői csoportokról szóló 85/2002. (IX. 18.) FVM rendelet alapján alakult termelői csoportok, az a mezőgazdasági termékek raktározását, értékesítését, feldolgozását, a mezőgazdasági termeléshez szükséges anyagok beszerzését, valamint a mezőgazdasági termeléshez szükséges szolgáltatások nyújtását végző szövetkezet, amely az FM Hivatal igazolásával rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a támogatást igényelheti. Az igazolás kiadásához be kell nyújtani:

da) a szövetkezet elnökének nyilatkozatát arról, hogy a szövetkezet tagjai vágósertését értékesíti, és a vágósertést átadó tagok az a) pontban meghatározott feltételeknek eleget tesznek,

db) nyilatkozatot arról, hogy e rendelet szerint felvett támogatást a szövetkezet a tagok részére teljes összegben kifizeti a támogatás illetékes adóhatóság által történt folyósítását követő legkésőbb 3. munkanapon.

(2) A támogatás igénybevételének további feltétele, hogy a jogosult

a) a vágósertést a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet előírásainak megfelelően tartotta, és erről a telepet felügyelő területi hatósági állatorvos igazolásával rendelkezik;

b) rendelkezik az általa a vágósertés értékesítési áráról kiállított számlával, illetve felvásárlást igazoló bizonylattal, saját vágás esetén a vágás végrehajtását igazoló belső bizonylattal, valamint a besorolási osztályt tanúsító bizonylattal, élősertés exportja esetén az exporttámogatás igénybevételére jogosító, az Agrárintervenció Központ (a továbbiakban: AIK) által kiállított igazolással;

c) igazolja, hogy a Vágóállat és Hús Terméktanácsnál (a továbbiakban: VHT) érvényes tagsági viszonnal rendelkezik;

d) nyilatkozik arról, hogy a vágósertését VHT tagsági viszonnal rendelkező vágóhídnak értékesítette (kivéve elősertés exportja esetén);

e) az FM rendeletek alapján a SEUROP minősítési rendszer szerint minősítették vágósertését, és annak eredményét magára nézve kötelezőnek ismeri el (kivéve elősertés exportja esetén);

f) biztosítja a vágósertésének — legkésőbb az értékesítéssel egy időben történő — azonosítható jelöléssel való ellátását és azonosíthatóságát;

g) az (1) bekezdés a) pontja szerinti tevékenységéről a tartás helye szerint illetékes települési falugazdász igazolásával rendelkezen;

h) az integrátor, kereskedő, termelői csoport és szövetkezet rendelkezzen az FM Hivatal igazolásával;

i) a vágósertés az állatorvosi húsvizsgálat során fogyasztásra feltétel nélküli alkalmassági minősítést kapott (kivéve elősertés exportja esetén).

(3) Saját előállítású vágósertés esetén is igényelhető támogatás a (2) bekezdés a)—f) és i) pontjaiban meghatározott feltételek teljesülése esetén.

(4) Az (1)—(3) bekezdésben meghatározott feltételeken túlmenően a támogatás akkor vehető igénybe, ha a VHT tag az agrárpia rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 10. §-ának (3) bekezdése alapján létrehozott alapba, a VHT által megállapított mértékű befizetésnek eleget tesz.

(5) Annak a VHT tagnak, aki a befizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az e rendelet szerinti támogatás igénylése jogosulatlan igénybevételnek minősül.

(6) Annak a VHT tagnak, aki a 2. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti előírásnak nem tesz eleget, az e rendelet szerinti támogatás igénylése jogosulatlan igénybevételnek minősül.

3. §

A 2. §-ban meghatározott jogosultak az 1. § szerinti vágósertések után állat egyedenként 3000 forint mértékű támogatást igényelhetnek.

4. §

A támogatási kérelmet az AIK-hoz lehet benyújtani a *mellékletben* szereplő pályázati lapon.

5. §

(1) A 2. § (1) bekezdésének b)—d) pontjaiban megjelölt jogosultak a minősítési bizonylatok, a számlák és a támogatás kifizetését igazoló adóhatósági bizonylat alapján a támogatás folyósításától számított 15 napon belül részletes elszámolást kötelesek benyújtani az FM Hivatalnak a támogatás teljes összege termelőnek történt kifizetéséről.

(2) Az FM Hivatal minden negyedévet követő 15. napon összesítést készít, amely tartalmazza a 2. § (1) bekezdésének b)—d) pontjaiban megjelölt jogosultak nevét, adószámát, a felvett támogatás összegét, a támogatás alapanyag-termelőknek való továbbadásának időpontját. A kimutatót megküldi az AIK-nak minden negyedévet követő 15. napon, amely ellenőrzi annak helyességét. Amennyiben az FM Hivatal igazolásával rendelkező integrátor, kereskedő, termelői csoport vagy szövetkezet az elszámolást nem nyújtja be, a Hivatal ellenőrzést kezdeményez ellene, és erről értesíti az AIK-ot.

6. §

(1) E rendelet alapján az Országos Hús- és Tejellenőrzési Főfelügyelet (a továbbiakban: Főfelügyelet) által engedélyezett és a SEUROP rendszer szerint minősítő helyen, a Főfelügyelet által kiadott működési engedéllyel rendelkező minősítő szervezet és az ilyen szervezet keretében működő minősítő személy a levágott állatról minősítési bizonylatot állít ki, amelyet a Főfelügyelet szűrőpróbaszerűen ellenőriz.

(2) A minősítési bizonylat alapján történik a számlázás, amely a számla, illetve a felvásárlást igazoló bizonylat mellékletét képezi. A számlát, illetve a felvásárlást igazoló bizonylatot az alapanyag-termelő, illetve a feldolgozó állítja ki.

(3) A számlához vagy a felvásárlást igazoló bizonylathoz csatolt minősítési bizonylatnak tartalmaznia kell a vágás dátumát, a vágóhídi sorszámot, a vágóhídi sorszámonkénti SEUROP minőségi osztály besorolást és az S, E és U minőségi osztályhoz tartozó darabszámot.

7. §

(1) A támogatást e rendelet szerinti valamennyi feltétel teljesülése után lehet az illetékes adóhatóságtól igényelni az AIK igazolása alapján. Az igénylésnél az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvényt kell alkalmazni. Az igénylésnél a számításba vehető első nap a 2003. január 1-je utáni első állatátvitel napja.

(2) Az illetékes adóhatóság a 10032000-01905520 számú APEH Agrárpia támogatás, állami felvásárlás folyósítási számláról teljesíti a kifizetéseket.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit 2003. február 1-jétől kell alkalmazni.

Dr. Németh Imre s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 12/2003. (II. 7.) FVM rendelethez

A17—03

PÁLYÁZATI LAP

Benyújtás helye: Agrárintervenciók Központ H-1385 Budapest 62., Pf. 867.

A pályázati lapot géppel vagy nyomtatott nagybetűvel kell kitölteni!

I. A pályázó adatai (Azt az adóigazgatási számot kell beírni, amelyre a támogatást igényli!)

Pályázó neve: Tel.:

Adószáma*:

Adóazonosító jele*:

Őstermelői ig. szám*:

Lakhely/székhely címe: (helység) út/utca/tér hsz.

Levelezési címe: (helység) út/utca/tér hsz.

Bankszámlaszáma:

Számlavezető pénzintézet neve:

Statisztikai számjel:

Társadalombiztosítási azonosító jel:

Társadalombiztosítási folyószámla száma:

Felelős vezető neve: Tel.:

Felelős ügyintéző neve: Tel.:

* Minden mellékelt bizonylat azonos jelhez vagy számhoz kapcsolódjon.

2. A támogatást

2.1.

☐

alapanyag-termelőként

☐

integrátorként

☐

kereskedőként

☐

szövetkezetként

☐

termelői csoportként

minőségi vágósertés értékesítése alapján kérem. (Tegyen X jelet a megfelelő megnevezés mellé.)

Leadott vágósertések száma: db.

Igényelt támogatás összege: Ft (egyedenként 3000 forint).

2.2. A támogatást élősertés exportra történő értékesítés alapján kérem.

Exportált élősertések száma: db.

Exportált élősertések mennyisége: nettó élőtest kg.

Igényelt támogatások összege: Ft.

3. Nyilatkozatok

3.1.1. Nyilatkozom, hogy a leadott vágósertések hizlalás céljából legalább 60 napig a tulajdonomban voltak, és erről a területileg illetékes falugazdász igazolásával rendelkezem.

3.1.2. Nyilatkozom, hogy a Vágóállat és Hús Terméktanács tagja vagyok, és a tagságból eredő kötelezettségeimnek eleget tettem.

3.1.3. Nyilatkozom, hogy a vágósertéseket Vágóállat és Hús Termék Tanács tag vágóhídra adtam le, a vágósertéseket a SEUROP minősítési rendszer szerint minősítették, és annak eredményét magamra nézve kötelezőnek ismerem el.

3.1.4. Nyilatkozom, hogy az általam leadott vágósertéseket a 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet előírásainak megfelelően tartottam, és erről az illetékes hatósági állatorvos igazolásával rendelkezem.

3.1.5. Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár Rt. az általam közölt adataimat felhasználják.

3.1.6. Nyilatkozom, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal megállapított köztartozással nem rendelkezem.

Dátum:
alapanyag-termelő cégszerű aláírása

3.2.1. Nyilatkozom, hogy az e rendelet alapján igénybe vett támogatást az általam integráltak részére legkésőbb a folyósítást követő 3. munkanapon továbbadom.

3.2.2. Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár Rt. az általam közölt adataimat felhasználják.

3.2.3. Nyilatkozom, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal megállapított köztartozással nem rendelkezem.

Dátum:
integrátor cégszerű aláírása

3.3.1. Nyilatkozom, hogy az e rendelet alapján igénybe vett támogatást az alapanyag-termelők részére legkésőbb a folyósítást követő 3. munkanapon továbbadom.

3.3.2. Nyilatkozom, hogy vágósertés értékesítésből származóan alapanyag-termelő felé tartozásom nincs.

3.3.3. Nyilatkozom, hogy legalább egy éve folytatok vágósertés értékesítési tevékenységet.

3.3.4. Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár Rt. az általam közölt adataimat felhasználják.

3.3.5. Nyilatkozom, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal megállapított köztartozással nem rendelkezem.

Dátum:
kereskedő cégszerű aláírása

3.4.1. Nyilatkozom, hogy az e rendelet alapján igénybe vett támogatást a szövetkezet tagjai részére legkésőbb a folyósítást követő 3. munkanapon továbbadom.

3.4.2. Nyilatkozom, hogy a pályázatban feltüntetett vágósertések a szövetkezet tagjaitól származnak.

3.4.3. Nyilatkozom, hogy a szövetkezet tagjai a leadott vágósertéseket hízlalás céljából legalább 60 napig tartották.

3.4.4. Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár Rt. az általam közölt adataimat felhasználják.

3.4.5. Nyilatkozom, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal megállapított köztartozással nem rendelkezem.

Dátum:
szövetkezet elnökének (cégszerű) aláírása

3.5.1. Nyilatkozom, hogy a Vágóállat és Hús Terméktanács tagja vagyok, és a tagságból eredő kötelezettségeimnek eleget tettem.

3.5.2. Nyilatkozom, hogy a pályázatban feltüntetett elősertéseket exportáltam, és az exporttámogatás igénybevételére jogosító AIK-igazolással rendelkezem.

3.5.3. Alulírott hozzájárulok ahhoz, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Vám- és Pénzügyőrség, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve azok szervei, továbbá a Magyar Államkincstár Rt. az általam közölt adataimat felhasználják.

3.5.4. Nyilatkozom, hogy a kérelem benyújtásakor költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevétele miatt jogerős határozattal megállapított köztartozással nem rendelkezem.

Dátum:
elősertés exportőr cégszerű aláírása

Összesítő kimutatás a csatolt bizonylatokról*

Sorszám**	Számla/felvásárlási jegy száma/EV okmány száma*	Leadott vágósertés darabszáma/exportra értékesített elősertés darabszáma és mennyisége nettó élősúly kg-ban	Minőségi osztályt tanúsító bizonylat szám (kivéve export esetében)	Minőségi osztály (kivéve export esetében)	Igényelt támogatás összege
1					
2					
...					
Összesen					

* A bizonylatoknak a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 167. §-ában foglalt követelményeknek kell megfelelniük. Amennyiben a táblázat mérete nem elegendő, saját szerkesztésű, megegyező oszlopformátumú táblázat benyújtása szükséges.

** Amennyiben egy számlán több tétel szerepel, azokat külön sorban kell feltüntetni.

Nyilatkozom, hogy a pályázati lapon és a mellékleteken feltüntetett adatok a valóságnak megfelelnek.

Dátum:
pályázó cégszerű aláírása

Melléklet:

1. A vágósertések leadásáról szóló számla / felvásárlási jegy másolata, saját vágás esetén a vágás végrehajtását igazoló belső bizonylat másolata.
2. A minőségi osztályt tanúsító bizonylat másolata.
3. A falugazdász igazolása a vágósertés 60 napos tartásáról.
4. A települési hatósági állatorvos igazolása az értékesített vágósertések 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet szerinti tartásáról.

Élősertés export alapján igényelhető támogatás esetében

Az exporttámogatás igénybevételére jogosító AIK igazolás száma:

A Vágóállat és Hús Termékstanács igazolja, hogy a pályázó:

- a Vágóállat és Hús Termékstanács tagja, és tagságából eredő összes kötelezettségének eleget tett,
- a vágósertéseket Vágóállat és Hús Termékstanács tag vágóhíd részére értékesítette, ahol a SEUROP minősítési rendszer szerint minősítették (kivéve élősertés exportja esetén).

Dátum:

.....
Vágóállat és Hús Termékstanács

(Integrátor, kereskedő, termelői csoport, szövetkezet pályázó esetén)

Igazolom, hogy a pályázó a rendeletben foglalt feltételeket teljesítette, e jogcímen támogatást igényelhet.

Dátum:

.....
Földművelésügyi Hivatal

A honvédelmi miniszter 6/2003. (II. 7.) HM rendelete

a Magyar Honvédség belföldi futárszolgálati tevékenységéről

A belföldi Állami Futárszolgálatról szóló 133/1989. (XII. 22.) MT rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 169/1998. (X. 14.) Korm. rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Magyar Honvédség belföldi futárszolgálati tevékenységének szabályozására a belügyminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed a Honvédelmi Minisztériumra (a továbbiakban: HM), a HM hivatalaira, háttér-intézményeire, a honvédelmi miniszter irányítása és felügyelete alá tartozó szervezetekre, a honvédelmi miniszter által alapított gazdasági társaságokra és közhasznú társaságokra, valamint a Magyar Honvédség (a továbbiakban: MH) katonai szervezeteire (a továbbiakban együttesen: katonai szervezet).

Értelmező rendelkezések

2. §

E rendelet alkalmazásában:

1. *Belföldi katonai futárszolgálat (a továbbiakban: BKFSZ):* az e rendeletben meghatározott feladatokat vég-

rehajtó futárszervek, a bekapcsolt szervek és a köztük levő küldeményforgalmi kapcsolatok összessége.

2. *Futárszervek:* beosztásukból adódóan a küldemény átvételére, továbbítására, átadására rendszeresített szervezetek összessége.

3. *Futár:* beosztásából adódóan a küldeménytovábbítására, átvételére és átadására rendszeresített katona, a futárjárat parancsnoka, feladatát fegyveresen látja el.

4. *Futárkísérő:* beosztásából adódóan a továbbított küldemény biztonságos védelmére, őrzésére rendelt katona, feladatát fegyveresen látja el. A futárjárat-parancsnok akadályoztatása esetén átveszi annak feladat- és jogkörét.

5. *Futárgépjármű-vezető:* beosztásából adódóan a küldemény biztonságos szállítását végző katona, feladatát fegyveresen látja el.

6. *Menetrend szerinti futárjárat:* futárjárat-parancsnokból, futárkísérőből és futárgépjármű-vezetőből áll. Feladatát a „Futárjáratok menetrendjében” feltüntetett időpontban és menetvonalon látja el.

7. *Külön futárjárat:* futárjárat-parancsnokból, futárkísérőből és futárgépjármű-vezetőből áll. Feladatát a külön futárjárat indítására jogosult személy esetenkénti utasítására a „Futárjáratok menetrendjében” meghatározottaktól eltérő időpontban látja el.

8. *Esetenként kijelölt futár:* minősített küldeménytovábbítására, átvételére és átadására esetenként kijelölt katona, az esetenként kijelölt futárjárat parancsnoka, feladatát fegyveresen látja el.

9. *Esetenként kijelölt futárkísérő:* minősített küldemény biztonságos védelmére, őrzésére rendelt katona, feladatát fegyveresen látja el. Az esetenként kijelölt futárjárat-parancsnok akadályoztatása esetén átveszi annak feladat- és jogkörét.

10. *Esetenként kijelölt futárgépjármű-vezető:* a minősített küldemény biztonságos szállítását végző, esetenként kijelölt katona, feladatát fegyveresen látja el.

11. *Esetenként kijelölt futárjárat*: minősített küldemény továbbítására egyszeri alkalommal kijelölt személyek (futárjárat-parancsnok, futárkísérő, futárgépjármű-vezető). Feladatát a parancsnok (vezető, törzsfőnök, útbaindító) által meghatározott időben és útvonalon látja el.

12. *Futárjárat*: menetrend szerinti futárjárat, külön futárjárat, esetenként kijelölt futárjárat.

13. *Minősített küldemény*: államtitkot vagy szolgálati titkot képező (védett) adatot tartalmazó küldemény.

14. *Külföldi minősítésű küldemény*: az államtitokról és szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 5/B. §-ának (2)–(4) bekezdéseiben felsorolt NATO, NYEU és nemzetközi szerződésben meghatározott minősítési és jelölésű, továbbá az 5/G. §-ban meghatározott korlátozottan megismerhető adatot tartalmazó küldemény.

15. *Kétszemélyes ellenőrzésű küldemény*: az a külföldi minősítésű és jelölésű küldemény, amelyre a feladó az átadás-átvételnél és a továbbítás során két fő továbbításra jogosult személy folyamatos jelenlétét határozza meg.

16. *Nyílt szolgálati küldemény*: minősített adatot nem tartalmazó nyílt irat (levelezőlap, levél, értékküldemény, iratsomag, csomag, postacsomag, sajtóküldemény). Továbbítását a minősített küldeménnyel együtt a BKFSZ-hez bekapcsolt szervezetekhez a futárjárat, a be nem kapcsolt szervezetekhez postai szolgáltatóhely végzi.

17. *Hivatalos küldemény*: jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet által katonai szervezet és/vagy személyi állománya címére a BKFSZ és az Állami Futárszolgálat (a továbbiakban: ÁFSZ), vagy postai szolgáltatóhely útján érkezett/küldött levelezőlap, levél, távirat, telefax, értékküldemény, iratsomag, csomag, postacsomag.

18. *Magánküldemény*: magánszemély által feladott és/vagy a részére érkező levelezőlap, nyitott és lezárt levél, távirat, telefax, értékküldemény, postacsomag.

19. *Postai küldemény*: olyan nyílt szolgálati, hivatalos és magánküldemény (levelezőlap, levél, távirat, telefax, értékküldemény, iratsomag, postacsomag, sajtóküldemény), amely nyilvántartási számmal vagy a nélkül kerül a katonai szervezetek által postai úton feladásra, illetve postai szolgáltatóhely útján érkezik a címzettek részére.

20. *Küldemény*: minősített küldemény, külföldi minősítésű küldemény, a BKFSZ és az ÁFSZ által továbbított nyílt szolgálati és hivatalos küldemény, lezárt futártáska, lezárt futárzsák.

21. *Bekapcsolt szerv*: BKFSZ szolgáltatását igénybe vevő katonai szervezet, polgári szerv.

22. *Minősített küldeménykezelő*: az MH Híradó Parancsnokság Főhírközpont Futár- és Postaközpont szervezetében rendszeresített beosztást betöltő személy, aki az érkező és a kimenő minősített küldemény, külföldi minősítésű küldemény kezelését, okmányolását, zsákolását és továbbításra történő átadását, átvételét végzi.

23. *Nyílt küldeménykezelő*: rendszeresített beosztást betöltő személy. Feladata az adott katonai szervezet címére érkezett és az általa címzett nyílt szolgálati, hivatalos, pos-

tai és magánküldemény átvétele, átadása (kezelése, okmányolása, szétosztása), feladása, átvétele a postai szolgáltatóhelynél.

24. *Csapatpostás*: rendszeresített beosztást betöltő vagy a parancsnok (vezető) által parancsban kijelölt személy. Feladata a katonai szervezet vagy az egy objektumban elhelyezett több katonai szervezet címére érkező és az általuk címzett nyílt szolgálati, hivatalos, postai és magánküldemény átvétele, átadása (kezelése, okmányolása, szétosztása), feladása, átvétele a postai szolgáltatóhelynél.

25. *Futárállomás*: a saját és az utalt katonai szervezet címére érkező és az általuk címzett küldemény átvételét, kezelését, átadását végrehajtó, e célra kijelölt katonai szervezet ügyviteli szerve.

26. *Jogosult átvevő/átadó*: a címzett, továbbá a rendszeresített szolgálati beosztásából — munkaköri leírásából — eredően e rendeletben nevesített küldemények átvételére, átadására meghatalmazott személy.

27. *Helyettes átvevő/átadó*: a katonai szervezet parancsnoka (vezetője) által parancsban feljogosított személy, munkaidőn túl a kijelölt ügyeleti szolgálat.

28. *Illetéktelen személy*: aki a küldemény átvételére, továbbítására, átadására, a küldemény tartalmának megismerésére, birtoklására nem jogosult.

29. *Járatlap*: a futár azonosítására szolgáló okmány, amely tartalmazza a futárjárat számát, a járatparancsnok nevét, rendfokozatát, a címzett katonai szervezet megnevezését, a továbbításra átvett küldemény zsákszámát, darabszámát, az átvevő, átadó személy aláírását, bélyegzőjük lenyomatát, a dátumot, a futár útba indításának és visszaérkezésének időpontját.

30. *Veszélyhelyzet*: olyan helyzet, amelyben annak veszélye áll fenn, hogy a küldemény illetéktelen személy birtokába jut.

31. *Küldeménycímke*: kódszámzárás irattáskára, futártáskára, vas iratdobozra felcsatolható fém- vagy bőrtokban elhelyezett „EZ EGY HIVATALOS KATONAI KÜLDEMÉNY, HA MEGTALÁLTA KÉREM, JUTTASSA EL — **FELNYITÁS NÉLKÜL** — A LEGKÖZELEBBI KATONAI SZERVEZETHEZ VAGY A RENDŐRSÉGHEZ” feliratot tartalmazó kartonpapír.

A belföldi katonai futárszolgálat szervei

3. §

A BKFSZ szervei

a) az MH Híradó Parancsnokság Főhírközpont Futár- és Postaközpont (a továbbiakban: MH HIP FHK FPK),

b) futár- és táboriposta-főközpont század,

c) futár- és táboriposta-század,

d) katonai szervezet állományába tartozó Futár- és táboriposta-állomás, Futár- és táboriposta-raj, Futár- és táboriposta-részleg. A b)–d) pontban felsorolt szervek együttesen: Magyar Honvédség Futár- és Táboriposta-szolgálat (a továbbiakban: MH FTPSZ).

A belföldi katonai futárszolgálat igénybevételének és ellátásának rendje

4. §

(1) Minősített küldeményt, külföldi minősítésű küldeményt a BKFSZ futárjáratok továbbítják. Nyílt szolgálati küldeményt a katonai szervezet ügyviteli szerve, a postai szolgáltatóhely és a BKFSZ továbbíthat.

(2) Vidéki székhelyű katonai szervezet címére szóló és az általa címzett küldeményt általában — a kétszemélyes ellenőrzésű küldemény kivételével — a belföldi Állami Futárszolgálatról szóló BM rendeletben meghatározott szabályok szerint az ÁFSZ közreműködésével kell továbbítani.

(3) Budapesti székhelyű katonai szervezethez és honvédelmi érdekből hozzá bekapcsolt polgári szervhez a küldemény továbbítását az MH HIP FHK FPK végzi.

(4) Azon nyílt szolgálati küldeményt, melyet az ÁFSZ és az MH HIP FHK FPK nem továbbít, továbbá a magánküldeményt postai szolgáltatóhely útján kell továbbítani.

(5) Külön futárjáratot az MH HIP FHK FPK parancsnok a HM szerveinél erre felhatalmazott személyek utasítására, illetve a katonai szervezet parancsnoka (vezetője), törzsfőnöke indíthat. Ha a katonai szervezetnél rendszerezett futárokból külön futárjárat indítására nincs lehetőség, esetenként kijelölt futárjáratot kell indítani.

(6) Esetenként kijelölt futárjárat indítására a katonai szervezet parancsnoka (vezetője, törzsfőnöke) jogosult.

(7) Államtitkot képező technikai rejtjelzőeszköz, részegység szállítását kizárólag esetenként kijelölt futárjárat végzi, személyi állománya közül legalább egy főnek a szállítandó eszközre előírt betekintési engedéllyel kell rendelkezni. Az államtitkot képező rejtjelzőeszköz, részegység szállítása csak szolgálati gépjárművel történhet.

5. §

(1) Államtitkot tartalmazó küldemény tömegközlekedési eszközön nem továbbítható.

(2) Minősített küldemény szolgálati gépjárművel történő továbbítása esetén a futárkísérő feladatát a gépjármű-vezető is elláthatja.

(3) A futárjárat a küldemény továbbításán kívül más feladatot nem végezhet. A küldeményen és szolgálati feladatának ellátásához szükséges anyagon, eszközön kívül mást nem szállíthat.

(4) Minősített küldemény, valamint külföldi minősítésű küldemény fegyveres őrzését a továbbítás teljes időtartama alatt biztosítani kell.

(5) Az MH HIP FHK FPK futára, futárkísérője a feladat-teljesítés időszakára a *melléklet* szerinti Belföldi katonai

futárigazolvánnyal, az MH csapatainál rendszeresített belföldi katonai futár és az esetenként kijelölt futár nyílt parancssal rendelkezik. A Belföldi katonai futárigazolvány és a nyílt parancs a szolgálati vagy katonai igazolvány egyidejű felmutatásával érvényes.

A belföldi katonai futárszolgálat feladata

6. §

(1) A BKFSZ feladata a küldemény átvétele, továbbítása, átadása.

(2) Az MH HIP FHK FPK feladatai:

a) budapesti székhelyen a hozzá bekapcsolt szerv küldeményeinek menetrend szerinti átvétele, továbbítása, átadása,

b) „Sürgős!” „Sürgős, azonnal továbbítandó!”, „Külön futárjáratot továbbítandó!” kezelési utasítással ellátott küldemény soron kívüli (menetrendtől eltérő) továbbítása budapesti, illetve vidéki székhelyű katonai szervezethez és polgári szervhez,

c) vidéki székhelyű katonai szervezetnek, polgári szervnek címzett küldemény ÁFSZ-nek történő átadása, továbbá tőle a budapesti székhelyű katonai szervezet címére szóló küldemény ÁFSZ-től történő átvétele,

d) budapesti székhelyű katonai szervezet címére szóló nyílt szolgálati, hivatalos és postai küldemény továbbítása. Vidéki székhelyű katonai szervezetek címére feladott, tőlük budapesti székhelyű katonai szervezetek címére szóló nyílt szolgálati, hivatalos küldemény (futárszakban elhelyezve, vagy zsákon kívül) az ÁFSZ-nek történő átadása, illetve az ÁFSZ-től történő átvétele.

Külföldi minősítésű küldemény továbbítása

7. §

(1) A BKFSZ-be bekapcsolt katonai szervezetek között továbbítható az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 5/B. §-ának (2)–(4) bekezdéseiben felsorolt minősítésű és jelölésű adatokat tartalmazó küldemény, továbbá az 5/G. §-ában foglalt korlátozottan megismerhető adatot tartalmazó küldemény, valamint az a külföldi minősítésű és jelölésű küldemény, amelyre a feladó az átadás-átvételnél és a továbbítás során két fő továbbításra jogosult személy folyamatos jelenlétét (kétszemélyes ellenőrzésű küldemény) határozza meg.*

(2) A katonai szervezetek által feladásra kerülő és részükre címzett kétszemélyes ellenőrzésű küldemény továbbításához — előzetes igénybejelentés után — az MH HIP FHK FPK futárát kell igénybe venni.

* A belföldi Állami Futárszolgálat tevékenységének szabályozásáról szóló, módosított 44/1998. (X. 14.) BM rendelet 20/A. § (2) bekezdésében előírt kétszemélyes ellenőrzésű jelöléssel ellátott küldemények az ÁFSZ-nek nem adhatók át.

(3) Külföldi minősítésű küldemény továbbítását, kezelését és őrzését a futár, futárkísérő és a minősített küldeménykezelő „a nemzetközi szerződés alapján átvett, vagy nemzetközi kötelezettségvállalás alapján készült minősített, valamint a korlátozottan megismerhető adat védelmének eljárási szabályairól” szóló 56/1999. (IV. 2.) Korm. rendelet előírásai szerint végezhetik. Rendelkezniük kell a Nemzeti Biztonsági Felügyelet részletes feladatairól és működési rendjéről, valamint az iparbiztonsági ellenőrzések részletes szabályairól szóló 52/2002. (III. 26.) Korm. rendelet 6. §-a szerinti, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet által kiadott Személyi Biztonsági Tanúsítvánnyal.

A belföldi katonai futár jogállása

8. §

(1) A futár köteles a küldeményt átvenni és azt az átvételre jogosult személynek átadni.

(2) A futárjáratba beosztott katona fegyverhasználatát a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény 34. § (1) bekezdésének a) pontja, a hadköteles katonával szemben alkalmazható kényszerítő eszközökről, az alkalmazásuk feltételeinek és rendjének átmeneti szabályairól szóló 149/1996. (IX. 27.) Korm. rendelet és a Magyar Köztársaság Fegyveres Erői Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 6/1987. (X. 15.) HM rendelet 564. pontja határozza meg.

(3) Igazoltatás, fokozott ellenőrzés során a futárjárat személyazonossága megállapításáig tartóztatható fel. Gépjárműve átvizsgálására, illetőleg személyi szabadsága korlátozására büncselekmény gyanúja esetén kerülhet sor. A lezárt küldemény nem bontható fel. Az intézkedést végrehajtó személy gondoskodik a küldemény őrzéséről.

(4) A futárjárat a járatrendben vagy az útbaindító által kijelölt útvonalon történő továbbhaladását forgalomkorlátozás és területlezáras esetén is biztosítani kell, kivéve, ha a forgalomkorlátozás olyan okból történik, amely miatt minden forgalom szünetel, vagy az áthaladás aránytalan kockázattal járna. Ez esetben a futárjárat a meghatározott útvonaltól eltérhet. A futárjárat szolgálati gépjárműve várakoztatására a korlátozott várakozási övezetben lévő, illetve díjköteles várakozó- (parkoló-) helyet térítésmentesen igénybe veheti.

(5) A futárjárat a küldemény átadás, átvétel idejére az objektumba beléphet, ott tartózkodhat.

(6) A futár a gépjárműve átadását rendőrségi igénybevételre történő átengedésre vonatkozó felkérésre a személyes javak rendőri intézkedés keretében történő igénybevételével és a kártalanítással kapcsolatos eljárásról szóló 137/1994. (X. 26.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontjára figyelemmel megtagadja.

(7) A katonai szervezetek segítséget nyújtanak a veszélybe került vagy feladata végrehajtásának érdekében segítségre szoruló futárjáratnak.

Belföldi katonai futárszolgálatba való be- és kikapcsolás rendje

9. §

(1) Ügyviteli szervvel rendelkező katonai szervezet, továbbá polgári szerv honvédelmi érdekből a BKFSZ járatrendjébe való be- és kikapcsolása hivatalból, más szervek kérelemre történik. A kérelmet a HM HVK vezetési csoportfőnökének kell megküldeni.

(2) Bekapcsolási kérelem előterjesztője a minősített küldemény-forgalommal rendelkező, az (1) bekezdésben meghatározott polgári szerv. A kérelem tartalmazza a bekapcsolásra kért szerv megnevezését, székhelyét, a futárszolgálat igénybevételének gyakoriságát.

(3) Budapesti székhelyű katonai szervezet, továbbá polgári szerv MH HIP FHK FPK-hoz történő bekapcsolására a HM HVK vezetési csoportfőnök intézkedik.

(4) Az ÁFSZ országos rendszerébe a vidéki székhelyű katonai szervezet közvetlen bekapcsolását lehet kérni. A bekapcsolási igénybejelentést a HM HVK vezetési csoportfőnök küldi meg az ÁFSZ-nek, a katonai szervezet kikapcsolása is rajta keresztül kezdeményezhető. Hatáskörébe tartozik az ÁFSZ országos rendszerébe bekapcsolt katonai szervek futárutaltsági rendjének meghatározása is, melyet a bekapcsolási igénybejelentéssel egyidejűleg kell közölni az ÁFSZ-szel.

(5) A bekapcsolt szervek adatait a HM HVK Vezetési Csoportfőnökség nyilvántartja.

(6) A futárszolgálatból való kikapcsolás kérelemre történik.

(7) A katonai futárutaltság és járatrend változtatást a HM HVK vezetési csoportfőnök engedélyezi.

A feladható küldemények, méret- és tömeghatárok

10. §

(1) BKFSZ útján feladható küldemény méretének és tömegének határai

a) egy futárállomás alkalmanként maximum 25 kg küldeményt adhat fel, azonban egy futárszak nem lehet több mint 20 kg,

b) egy (különálló) küldemény nem haladhatja meg a 200 cm-es összhosszúságot (teljes hossz + terület).

(2) Az ÁFSZ közreműködésével továbbítandó küldeményre a szolgálat tevékenységének szabályozásáról szóló rendelkezéseket kell alkalmazni. Postai szolgáltatóhelyen feladható küldemény méretének és tömegének határait a postai szolgáltató Üzletszabályzata és az Általános Szerződési Feltételek határozzák meg.

(3) Életet, testi épséget, egészséget, a többi küldeményt, illetőleg szállítást veszélyeztető küldemény nem adható fel.

(4) A küldemény nem tartalmazhat folyékony, törékeny, robbanó, gyúlékony vagy más veszélyes anyagot, fegyvert, lőszert, kábítószer, mérgező és sugárzó anyagot, bankjegyet, értékpapírt, nemesfém tárgyat, drágakövet. Kivételt képez, ha a felsoroltakat bűnjelként a Katonai Ügyészségek Katonai Főosztály Kriminálisztikai Laboratórium részére kell szállítani. A speciális csomagoló eszközt a feladó biztosítja.

A küldemény átvételének megtagadása, forgalomból történő kizárása

11. §

(1) BKFSZ sérült csomagolású küldeményt, továbbá a 10. § (1)—(3) bekezdésben előírtaknak meg nem felelő küldeményt továbbításra nem vesz át.

(2) BKFSZ a küldeményt a forgalomból kizárja, ha továbbítás során nyilvánvalóvá válik, hogy a küldeményben a 10. § (4) bekezdésében felsorolt tiltott küldemény van. Tiltott küldeményt észlelő személy a szolgálati előljárójának haladéktalanul jelentést tesz.

Kézbesíthetetlen küldemény

12. §

(1) Nem kézbesíti a küldeményt a BKFSZ, ha

- a) a címzett kétséget kizáróan nem azonosítható,
- b) a címzett a küldemény átvételét megtagadja,
- c) a küldemény futárszolgálatnál nem továbbítható,
- d) a címezésben meghatározott katonai szervezet, polgári szerv nincs bekapcsolva a futárszolgálat rendszerébe, vagy az adott helyen átvételre jogosult személy nincs.

(2) A kézbesíthetetlen küldeményt a BKFSZ — a kézbesíthetlenség okának a borítékon, csomagon történő feltüntetésével, aláírásával, bélyegzőjének lenyomatával ellátva — a feladónak visszaküldi, kivéve az (1) bekezdés c) pontja szerinti küldeményt, melynek visszavételéről a BKFSZ értesítése alapján a feladó gondoskodik.

Kárfelelősség

13. §

(1) Az átvett küldeményekben bekövetkezett anyagi károkért a BKFSZ a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak kártérítési felelősségének egyes szabályairól szóló 17/2002. (IV. 5.) HM rendelet, továbbá a hadköteles katonák kártérítési felelősségének

egyes szabályairól szóló 9/1997. (III. 19.) HM rendeletben előírtak figyelembevételével felel.

(2) Kizárja a BKFSZ kártérítési felelősségét, ha a kár

a) a küldemény belső tulajdonsága vagy a csomagolásnak az átvételkor nem észlelhető hiányossága, vagy hibás címezés miatt következett be,

b) a BKFSZ működési körén kívül eső elháríthatatlan okból keletkezett.

(3) A küldemény átvételekor nem észlelhető tulajdonság folytán bekövetkező eseményekért a felelősség a feladót terheli.

Tudakozódás

14. §

(1) Az átvett küldeményről az azonosításhoz szükséges adatok közlésével a feladó és a címzett a BKFSZ-től felvilágosítást kérhet.

(2) A feladó kérésére a továbbítás várható idejét a BKFSZ a küldemény átvételekor közli.

(3) A még nem továbbított küldeményt a feladó kérésére a BKFSZ visszaadja.

(4) A BKFSZ a bekapcsolt szerv kérésére közli, hogy az általa megjelölt szerv be van-e kapcsolva a BKFSZ, illetve az ÁFSZ rendszerébe.

Díjtérítés

15. §

(1) Minősített küldemény, valamint külföldi minősítésű küldemény továbbítása díjmentes.

(2) Nyílt szolgálati küldemény továbbítását a BKFSZ díjmentesen, az ÁFSZ szerződés alapján díjtérítés ellenében végzi.

(3) Postai szolgáltatóhelyen feladott postai küldemények díjtérítését a postai szolgáltató Üzletszabályzatában, valamint az Általános Szerződési Feltételekben meghatározottak szerint kell leróni.

Záró rendelkezések

16. §

(1) A HM Honvéd Vezérkar főnöke meghatározza a BKFSZ szervezetét. A BKFSZ-t a HM HVK vezetési csoportfőnök vezeti.

(2) BKFSZ rendszerébe történő be- és kikapcsolás, futárállomás kijelölés, a futárállomáshoz való utalás a HM HVK vezetési csoportfőnök jogköre.

(3) Rendkívüli állapot időszakára a BKFSZ tevékenységi rendjét külön rendelet tartalmazza.

(4) Az MH HIP FHK FPK kivételével a rendszeresített futárt, futárkísérőt a katonai szervezet ügyviteli szerv állományába vezénylik.

(5) M-re lebiztosított futár- és táboriposta szakmai számú személyi állomány kiképzését és továbbképzését az MH HIP hajtja végre.

(6) A gyanús küldemények biztonsági vizsgálatát végrehajtó MH HIP FHK FPK, az MH Szárazföldi Parancsnokság és az MH Légierő Parancsnokság nyílt küldeménykezelő részlege gyanús küldeményt vizsgáló berendezéssel rendelkezik.

(7) A rendeletben nem szabályozott ügyviteli előírásokat, okmánymintákat a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség Titokvédelmi és Ügyviteli Szabályzata tartalmazza.

(8) A BKFSZ működéséhez szükséges eszközt (kód-számozás irattáska, küldeménycímke, bélyegző, igazolványok stb.) tárgy szerint illetékes anyagnemfelelős főnök, a HM HVK vezetési csoportfőnök rendelkezése szerint biztosítja. A futárjárat-parancsnok feladata végrehajtásának időtartamára szolgálati mobiltelefonnal rendelkezik.

17. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépése után a BKFSZ szolgáltatásait korábban is igénybe vevő katonai szervezeteknek és a honvédelmi érdekből bekapcsolt polgári szervezeteknek, továbbá az ÁFSZ rendszerébe bekapcsolt katonai szervezeteknek nem kell új kérelmet előterjeszteni.

Juhász Ferenc s. k.,
honvédelmi miniszter

Melléklet

a 6/2003. (II. 7.) HM rendelethez

Belföldi katonai futárigazolvány leírása

A belföldi katonai futárigazolvány formája

A futárigazolvány mérete 8×5 cm, kétoldalas, számítógépes színes rajzolattal és a „B” védelmi kategóriának megfelelő védelmi elemekkel készült okmány.

Az előoldal tartalma:

- a Magyar Honvédség színes logója,
- a MAGYAR HONVÉDSÉG és a BELFÖLDI KATONAI FUTÁRIGAZOLVÁNY felirat,
- „B”-vel kezdődő hatjegyző sorszám, amely 000200-val kezdődik,
- a futár (vagy a futárkísérő) neve és rendfokozata, amelyet a kiadományozó tölt ki,
- a RÉSZÉRE és az ÉRVÉNYES VISSZAVONÁSÍG, továbbá „A SZÁMÚ SZOLGÁLATI (KATONAI) IGAZOLVÁNY” felirat. A pontozott részbe a kiadományozó írja be az illető személy szolgálati vagy katonai igazolványának számát, pl. MH-I 023044,
- a „KELT:” felirat és a kiadás dátuma. A dátumot a kiadományozó írja be,
- a „A FUTÁR ALÁÍRÁSA”, továbbá a „HM HVK VEZ. CSF.” felirat, és az aláírás helyét jelölő szaggatott vonal. Használatba vétel előtt a futár aláírás minta céljából írja alá az igazolványt. A HM HVK vezetési csoportfőnök aláírásával hitelesíti az igazolványt.

A hátoldal tartalma:

A futár jogállása a 6/2003. (II. 7.) HM rendelet alapján:

1. A futár köteles a küldeményt átvenni, és azt az átvételre jogosult személynek átadni, fegyveres biztosítással továbbítani.
2. Igazoltatás, fokozott ellenőrzés során a futárjárat a személyazonossága megállapításáig tartóztatható fel. Gépjárműve átvizsgálására, illetőleg személyi szabadsága korlátozására, bűncselekmény gyanúja esetén kerülhet sor. A lezárt küldemény nem bontható fel. Az intézkedést végrehajtó személy gondoskodik a küldemény őrzéséről.

3. A futárjárat a járatrendben vagy az útba indító által kijelölt útvonalon történő továbbhaladását forgalomkorlátozás és területlezárás esetén is biztosítani kell, kivéve, ha a forgalomkorlátozás olyan okból történik, amely miatt minden forgalom szünetel. Ez esetben a futárjárat a meghatározott útvonaltól eltérhet. A futárjárat szolgálati gépjárműve várakoztatására a korlátozott várakozási övezetben lévő, illetve díjköteles várakozó-(parkoló-)helyet térítésmentesen igénybe veheti.

4. A futárjárat a küldeményátadás, átvétel idejére az objektumba beléphet, ott tartózkodhat.

5. A futár a gépjárműve átadását rendőrségi igénybevételre történő átengedésre vonatkozó felkérésre, a személyes javak rendőri intézkedés keretében történő igénybevételével és a kártalanítással kapcsolatos eljárásról szóló 137/1994. (X. 26.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontjára figyelemmel megtagadja.

A belföldi katonai futárigazolvány védelme

A belföldi katonai futárigazolvány hitelesítés után, a fizikai behatások, továbbá illetéktelen személyek hozzáférhetősége elleni védelem céljából, műanyag tokba lehegesztésre kerül.

Az informatikai és hírközlési miniszter 2/2003. (II. 7.) IHM rendelete

a rádió és televízió műsorszórás legmagasabb díjairól

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 7. §-ában foglalt felhatalmazás alapján, figyelemmel a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2002. évi XI. törvény 2. §-ának k) pontjára — a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya a rádió- és televízió műsorszórásra¹, műholdas műsorszórás esetén a műholdra történő feladásra terjed ki.

A rádió és televízió műsorszórás legmagasabb díjai

2. §

(1) A műsorszórásért a műsorszolgáltató

- a) sugárzási díjat, vagy
- b) rendelkezésre állási díjat

köteles fizetni.

(2) A rendelet mellékleteiben meghatározott díjak nem tartalmazzák a műsor szétosztásának² díját, és nem tartalmazznak frekvencialekötési és -használati díjat. A műsor-szétosztás díját a felek megállapodása határozza meg. A frekvencialekötési és -használati díjat³ a távközlési szolgáltató a műsorszolgáltatóra továbbhárítja.

3. §

(1) A műsorszolgáltató sugárzási díjat köteles fizetni azokra a hónapokra, amelyekben az adóberendezés kapacitásidejét legalább 50%-ban igénybe vették. A havi kapacitásidőt a naptári napok 24 órával számított órában kifejezett mértéke adja.

(2) Rádió műsorszórás esetén a sugárzási díjat adóberendezésként, azok adóteljesítménye (névleges rádió-frekvenciás kimenő teljesítménye) alapján differenciált mértékben az 1. számú melléklet szerint kell megállapítani.

¹ Lásd a hírközlésről szóló 2001. évi XL. törvény 110. §-ának 46. pontját.

² Lásd a hírközlésről szóló 2001. évi XL. törvény 110. §-ának 45. pontját.

³ Lásd a frekvencialekötés és -használat díjáról szóló 6/1997. (IV. 22.) KHVM rendeletet.

(3) Televízió műsorszórás esetén a sugárzási díjat adóberendezésként, azok adóteljesítménye alapján differenciált mértékben a 2. számú melléklet szerint kell megállapítani.

(4) A fizetendő összeg a rendelet 1. vagy 2. számú mellékletében meghatározott, egy órára vonatkozó díjak és a tényleges sugárzási, valamint a felek által szerződésben meghatározott előkészítési időtartam műsorperce alapján, órában kifejezett mértékének szorzata.

4. §

(1) A műsorszolgáltató rendelkezésre állási díjat köteles fizetni azokra a hónapokra, amelyekben az adóberendezés kapacitásidejét 50%-nál kisebb mértékben vették igénybe.

(2) A rádió műsorszórás havi rendelkezésre állási díját a 3. számú melléklet, a televízió műsorszórás havi rendelkezésre állási díját a 4. számú melléklet szerint kell megállapítani.

5. §

Műholdas műsorszórás esetén a műholdra történő feladás díját az 5. számú melléklet szerint kell megállapítani.

A 2004. évtől alkalmazható legmagasabb díjakra vonatkozó előírások

6. §

(1) A rádió és televízió műsorszórás díjainak (sugárzási és rendelkezésre állási díjak) átlagos növekedését — a 2003. évre megállapított díjakból kiindulva — a következők szerint kell megállapítani:

a) az adott évre vonatkozó átlagos díjszintemelítés nem lehet nagyobb, mint a tárgyévi fogyasztói árszintemelkedés hatékonysági tényezővel csökkentett mértéke;

b) a díjmegállapítás során a tárgyévre vonatkozó költségvetési törvényjavaslat indokolásában szereplő tervezett éves átlagos fogyasztói árindexet kell alapul venni;

c) a gazdálkodás eredményének a fogyasztóval való megosztását kifejezésre juttató hatékonysági tényező 0–2 százalékpont, annak adott évre vonatkozó mértékét a díjmegállapítás során az informatikai és hírközlési miniszter határozza meg;

d) a tárgyévi tervezett fogyasztói árindex és a tényleges (várható) fogyasztói árindex közötti különbség 2 százalékpontnál nagyobb mértéke esetén a tárgyévet követő évben a b) pont szerinti árindex korrekciós tényezőjeként lehet figyelembe venni a tervezett és a tényleges (várható) fogyasztói árindex különbségét;

e) a díjváltoztatásra évente egyszer, január 1-jei hatállyal kerülhet sor.

(2) A műsorszórás végző szolgáltatónak a tervezett díjemelés hatálybalépését megelőzően 60 nappal számításokon alapuló javaslatot kell az Informatikai és Hírközlési Minisztérium részére megküldeni.

(3) A díjak tervezett emeléséről annak hatálybalépése előtt 30 nappal a szolgáltató tájékoztatni köteles a szolgáltatás igénybevevőit.

Záró rendelkezések

7. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a rádió és televízió műsorszórás legmagasabb díjairól szóló 9/1998. (IV. 3.) KHVM rendelet és a módosítására kiadott 30/1998. (XII. 23.) KHVM rendelet, 45/1999. (XII. 28.) KHVM rendelet, 4/2001. (II. 1.) MeHVM rendelet, valamint a 2/2002. (I. 21.) MeHVM rendelet hatályát veszti.

Kovács Kálmán s. k.,
informatikai és hírközlési miniszter

1. számú melléklet

a 2/2003. (II. 7.) IHM rendelethez

Rádió műsorszórás 2003. évi legmagasabb sugárzási díjai

Adóteljesítmény (kW-ig)	Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/óra)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/óra)
----------------------------	--	---

a) Rövidhullámú műsorszórás:

5	1 460	1 635
20	8 215	9 201
100	26 485	29 663
250	66 212	74 157

b) Középhullámú műsorszórás:

1	542	607
5	2 002	2 242
10	4 364	4 888
15	5 478	6 135
20	5 898	6 606
25	7 313	8 191
40	10 128	11 343
75	15 982	17 900
135	19 173	21 474

Adóteljesítmény (kW-ig)	Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/óra)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/óra)
----------------------------	--	---

150	24 453	27 387
300	48 907	54 776
500	69 375	77 700
1 000	108 347	121 349
2 000	208 271	233 264

c) Ultrarövidhullámú műsorszórás:

0,5 mono/sztéréó	436	488
1 mono/sztéréó	617	691
2 mono	1 550	1 736
2 sztereó	1 745	1 954
3 mono	2 077	2 326
3 sztereó	2 333	2 613
5 mono	2 513	2 815
5 sztereó	2 717	3 043
10 mono	3 280	3 674
10 sztereó	3 477	3 894

2. számú melléklet

a 2/2003. (II. 7.) IHM rendelethez

Televízió műsorszórás 2003. évi legmagasabb sugárzási díjai

Adóteljesítmény (kW-ig)	Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/óra)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/óra)
----------------------------	--	---

a) Nagyadók (1 kW vagy annál nagyobb teljesítményű adók):

1	1 679	1 880
2	4 017	4 499
3	5 372	6 017
4	6 712	7 517
5	8 381	9 387
6	9 225	10 332
8	10 911	12 220
10	13 422	15 033
15	18 389	20 596
20	31 149	34 887
40	52 970	59 326

b) Kisadók (1 kW-nál kisebb teljesítményű adók):

1 316	1 474
-------	-------

3. számú melléklet
a 2/2003. (II. 7.) IHM rendelethez

**Rádió műsorszórás rendelkezésre állásának
2003. évi legmagasabb díjai**

Adóteljesítmény (kW-ig)	Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/hónap)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/hónap)
----------------------------	--	---

a) Rövidhullámú műsorszórás:

5	525 489	588 548
20	2 957 908	3 312 857
100	9 534 647	10 678 805
250	23 836 615	26 697 009

b) Középhullámú műsorszórás:

1	195 027	218 430
5	720 514	806 976
10	1 571 048	1 759 574
15	1 971 939	2 208 572
20	2 123 625	2 378 460
25	2 632 862	2 948 805
40	3 645 918	4 083 428
75	5 753 292	6 443 687
135	6 901 783	7 729 997
150	8 803 296	9 859 692
300	17 606 590	19 719 381
500	24 974 271	27 971 184
1 000	39 005 369	43 686 013
2 000	74 976 987	83 974 225

c) Ultrarövidhullámú műsorszórás:

0,5 mono/sztereó	157 105	175 958
1 mono/sztereó	222 114	248 768
2 mono	557 994	624 953
2 sztereó	628 420	703 830
3 mono	747 603	837 315
3 sztereó	839 699	940 463

Adóteljesítmény (kW-ig)	Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/hónap)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/hónap)
----------------------------	--	---

5 mono	904 709	1 013 274
5 sztereó	977 843	1 095 184
10 mono	1 180 996	1 322 716
10 sztereó	1 251 422	1 401 593

4. számú melléklet
a 2/2003. (II. 7.) IHM rendelethez

**Televízió műsorszórás rendelkezésre állásának
2003. évi legmagasabb díjai**

Adóteljesítmény (kW-ig)	Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/hónap)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/hónap)
----------------------------	--	---

a) Nagyadók (1 kW vagy annál nagyobb teljesítményű adók):

1	604 041	676 526
2	1 446 450	1 620 024
3	1 934 016	2 166 098
4	2 416 167	2 706 107
5	3 017 498	3 379 598
6	3 320 874	3 719 379
8	3 927 624	4 398 939
10	4 832 332	5 412 212
15	6 620 077	7 414 486
20	11 214 043	12 559 728
40	19 069 292	21 357 607

b) Kisadók (1 kW-nál kisebb teljesítményű adók):

474 023	530 906
---------	---------

5. számú melléklet
a 2/2003. (II. 7.) IHM rendelethez

**Műholdas műsorszórás esetén a műholdra történő
feladás 2003. évi legmagasabb díjai**

Általános forgalmi adót nem tartalmazó díj (Ft/év)	12%-os általános forgalmi adóval növelt díj (Ft/év)
--	---

120 605 143

135 077 760

Az informatikai és hírközlési miniszter 3/2003. (II. 7.) IHM rendelete

az Internet szolgáltatás távbeszélő hálózaton keresztül történő elérésének áráról, valamint az Internet szolgáltatás távközlő hálózaton keresztül történő nyújtása esetén a távközlő szolgáltatás díjának azon hányadáról, melyet a távközlési szolgáltató átad az Internet szolgáltatónak című 30/2001. (XII. 23.) MeHVM rendelet, valamint a hálózati szolgáltatások költségszámítására vonatkozó szabályokról szóló 1/2002. (I. 11.) MeHVM rendelet módosításáról

A hírközlésről szóló 2001. évi XL. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 27. §-a (3) bekezdésének *d)* és *e)* pontja alapján, valamint az 1. § tekintetében az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 7. §-a (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a pénzügyminiszterrel egyetértésben, továbbá a Hkt. 107. §-a (4) bekezdésének *g)* pontjában kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel a Hkt. 42. §-ára és 105. §-a (4) bekezdésében foglaltakra — a következőket rendelem el:

1. §

Az Internet szolgáltatás távbeszélő hálózaton keresztül történő elérésének áráról, valamint az Internet szolgáltatás távközlő hálózaton keresztül történő nyújtása esetén a távközlő szolgáltatás díjának azon hányadáról, melyet a távközlési szolgáltató átad az Internet szolgáltatónak című 30/2001. (XII. 23.) MeHVM rendelet 4. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, és a § eredeti szövege (2) bekezdésre változik:

„(1) Az Internet szolgáltatás távbeszélő hálózaton keresztül történő eléréséért felszámított díjat a távbeszélő szolgáltató saját költségén köteles kiszámlázni az előfizetői részére.”

2. §

A hálózati szolgáltatások költségszámítására vonatkozó szabályokról szóló 1/2002. (I. 11.) MeHVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a a következő *i)*—*j)* ponttal egészül ki:

„*i)* *tőkeköltség*: az egyes szolgáltatások nyújtásához szükséges tőke finanszírozásának költsége, melynek különböző szolgáltatásegységekre jutó részei beépülnek az adott szolgáltatás ellenértékébe. A kiszámításához szükséges szorzót e rendelet, alkalmazásának módját az informa-

tikai és hírközlési miniszter (a továbbiakban: miniszter) által a 4. § alapján kiadott irányelvek rögzítik;

j) *helyi hozzáférési hiány*: a távbeszélő piacon jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató által a helyi hozzáférési hálózat kiépítésére fordított költségek megtérülése érdekében az összekapcsolási forgalmi szolgáltatások percdíjaiban alkalmazható felszámítási lehetőség.”

3. §

(1) Az R. 6. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Helyi hozzáférési hiányt az alábbi összekapcsolási forgalmi szolgáltatások tekintetében lehet felszámítani:

- a)* közvetett hozzáférés forgalmi szolgáltatás,
- b)* közvetett hozzáférés és tranzit forgalmi szolgáltatás,
- c)* végződtetés forgalmi szolgáltatás,
- d)* végződtetés és tranzit forgalmi szolgáltatás.”

(2) Az R. 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (5)—(6) bekezdés számozása (6)—(7) bekezdésre változik:

„(5) A helyi hozzáférési hiány egy szolgáltatási egységre jutó mértéke:

a) a Hkt. 110. §-ának 26. pontja szerinti helyi koncessziós társaság, illetve jogutódja által nyújtott, a (4) bekezdés *a)*—*d)* pontjaiban meghatározott összekapcsolási forgalmi szolgáltatások alapján percenként 2 forint;

b) a Hkt. 110. §-ának 52. pontja szerinti országos koncessziós társaság esetében az általa nyújtott, a (4) bekezdés *a)*—*d)* pontjaiban meghatározott összekapcsolási forgalmi szolgáltatások alapján percenként 1 forint.”

4. §

Az R. 7. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 2. § *a)* pontjának *ab)* alpontja, továbbá a 6. § (4)—(5) bekezdése 2003. december 31-én hatályát veszti.”

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 2. §-ának *h)* pontja, valamint 7. §-a (3) bekezdésének „a 2. § *i)* pontja és” szövegrész hatályát veszti.

Kovács Kálmán s. k.,
informatikai és hírközlési miniszter

Az oktatási miniszter 3/2003. (II. 7.) OM rendelete

a nonprofit ügyintéző és nonprofit menedzser szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 7/1998. (III. 11.) MüM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján — a nemzeti kulturális örökség miniszterével egyetértésben — a nonprofit ügyintéző és nonprofit menedzser szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 7/1998. (III. 11.) MüM rendeletet (a továbbiakban: Rendelet) a következők szerint módosítom:

1. §

A Rendelet 1. számú melléklete IV. 3. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vizsga értékelése a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet előírásai szerint történik, az alábbi eltérésekkel:”

2. §

(1) A Rendelet 2. számú mellékletének II. 1. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	megnevezése
3910	Egyéb ügyintézők”

(2) A Rendelet 2. számú melléklete IV. 3. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vizsga értékelése a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet előírásai szerint történik, az alábbi eltérésekkel:”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

Az oktatási miniszter 4/2003. (II. 7.) OM rendelete

a szakmai követelmények kiadásáról szóló 6/1994. (VIII. 31.) MüM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. § (1) bekezdésének *b*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a szakmai követelmények kiadásáról szóló 6/1994. (VIII. 31.) MüM rendeletet (a továbbiakban: Rendelet) a következők szerint módosítom:

1. §

(1) A Rendelet mellékletének a Munkaügyi Minisztérium kompetenciájába tartozó szakképesítések szakmai követelményeinek jegyzéke európai üzleti asszisztens szakképesítésre vonatkozó része a következők szerint módosul:

„52 3435 01	Európai üzleti asszisztens”
-------------	-----------------------------

(2) A Rendelet mellékletének európai üzleti asszisztens szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeinek I. 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Szakképesítés azonosító száma: 52 3435 01”

2. §

A Rendelet mellékletének az állam által elismert — a munkaügyi miniszter ágazatához tartozó — szakképesítésekhez kiadott szakmai és vizsgakövetelményekről szóló jegyzéke grafológus szakasszisztens és igazgatási ügyintéző-ügykezelő szakképesítésre vonatkozó része a következők szerint módosul:

„52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	a rendelet hatálybalépésének időpontja	visszavonásig
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	a rendelet hatálybalépésének időpontja	visszavonásig”

3. §

(1) A Rendelet mellékletének grafológus szakasszisztens szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeinek I. 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Szakképesítés azonosító száma: 52 7899 01”

(2) A Rendelet mellékletének grafológus szakasszisztens szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeinek II. 2. 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	megnevezése
5319	Egyéb személyi szolgáltatási foglalkozások”

(3) A Rendelet mellékletének grafológus szakasszisztens szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeinek IV. 3. pontja első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vizsga értékelése a 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet előírásai szerint történik, az alábbiak figyelembevételével:”

4. §

(1) A Rendelet mellékletének igazgatási ügyintéző-ügykezelő szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeinek I. 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. Szakképesítés azonosító száma: 52 3452 02”.

(2) A Rendelet mellékletének igazgatási ügyintéző-ügykezelő szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeinek II. 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	megnevezése
3602	Igazgatási ügyintéző”

5. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 1/2003. (II. 7.) OGY határozata

**az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,
tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló
20/2002. (V. 16.) OGY határozat módosításáról***

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 20/2002. (V. 16.) OGY határozat a következők szerint módosul:

* A határozatot az Országgyűlés a 2003. február 4-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés

a Honvédelmi bizottságba

Arató Gergely helyett

Márfai Pétert,

Érsek Zsolt helyett

Szabó Józsefet

a bizottság tagjává

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Vidoven Árpád s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

AzAlkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 2/2003. (II. 7.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály és állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítvány tárgyában — *dr. Holló András, dr. Kiss László és dr. Kukorelli István* alkotmánybírák különvéleményével — meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 18. §-a alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja: alkotmányellenes helyzet keletkezett azáltal, hogy a jogalkotó a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvényben nem szabályozta megfelelően a pénzbevonási eljárást. Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy ez irányú jogalkotói feladatát 2003. június 30. napjáig teljesítse.

3. Az Alkotmánybíróság a bankjegyek és érmék bevonásáról rendelkező 2/1992. (III. 25.) MNB, 3/1992. (III. 25.)

MNB, 8/1994. (MK 126.) MNB, 2/1995. (MK 56.) MNB, 2/1996. (MK 22.) MNB, 9/1996. (MK 104.) MNB, 6/1998. (MK 29.) MNB és a 7/1998. (MK 29.) MNB hirdetmények alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvény 21. §-a, valamint — a beadvány benyújtásáig közzétett valamennyi — érme és bankjegy bevonásáról rendelkező MNB hirdetménynek az átváltás végső határidejét megállapító rendelkezése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kezdeményezte az Alkotmánybíróságnál. Álláspontja szerint a törvényes fizetőeszközként kibocsátott bankjegyek és érmék forgalomból való végleges bevonása, a névértéken történő átváltás jogvesztő határidőhöz kötése és az át nem váltott pénz ún. pénzbevonási nyereségként történő felhasználása az Alkotmány rendelkezéseibe ütközik.

1. A Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvény 21. §-át, mely szerint a pénzbevonási nyereséget a Magyar Nemzeti Bankkal (a továbbiakban: MNB) szemben fennálló államadósság csökkentésére kell fordítani, az indítványozó kizárólag azért tartotta alkotmányellenesnek, mert az — az Alkotmány 13. § (2) bekezdésével ellentétben — olyan „kártalanítás nélküli kisajátítás-szerű cselekmény”, amely az Alkotmány 70/I. §-ában megfogalmazott jövedelmi és vagyoni viszonyokra tekintet nélkül „közteherviselési kötelezettséget hoz létre”.

2. Az Alkotmány 9. § (1) bekezdésében megfogalmazott piacgazdaság elvének és a 13. § (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jognak a sérelmét eredményező mulasztásnak minősíti az indítványozó, hogy a jogalkotó nem szabályozta, „milyen határidőig köteles a jegybank a forgalomból kivont bankjegyet, pénzürmét névértéken beváltani, illetve kizárhatja-e vagy kötheti-e egyáltalán határidőhöz a jegybank a bevont bankjegyek, pénzürmék névértéken történő beváltását”.

3. A bankjegy és érme bevonásáról közzétett MNB hirdetmények alkotmányellenességét az indítványozó abban látja, hogy az MNB törvényi felhatalmazás nélkül határidőhöz köti a bevont bankjegyek átváltását, ami így az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe és a 7. § (2) bekezdésébe

ütközik. Az átváltás határidejének jogvesztővé nyilvánítása pedig az Alkotmány 9. § (1) bekezdését, 13. § (1)—(2) bekezdését és a 70/I. §-át sérti.

Az Alkotmánybíróság az indítványban felvetett kérdések tárgyában megkérte a pénzügyminiszter véleményét.

II.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvánnyal támadott, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvényt a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Mnbvt.) 75. § a) pontja 2001. július 13-ával hatályon kívül helyezte. Az Alkotmánybíróság a hatályát veszített jogszabály alkotmányellenességét — az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. § (1) bekezdése szerinti bírói kezdeményezés és a 48. § szerinti alkotmányjogi panasz kivételével — nem vizsgálja [10/1992. (II. 25.) AB határozat, ABH 1992, 72, 76.]. Az Alkotmánybíróság azonban azt is megállapította, hogy az Mnbvt. 18. és 31—34. §-ai — tartalmukat tekintve — a Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvény 21. és 37—40. §-aival azonos rendelkezéseket tartalmaznak. Eddigi gyakorlatát követve, mely szerint, ha az indítványban megjelölt jogszabály időközben hatályát veszti, de a helyébe lépő jogszabály azonos rendelkezési környezetben szintén tartalmazza a sérelmezett rendelkezést, akkor az új rendelkezés tekintetében folytatja az eljárást (137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 457.), az Alkotmánybíróság vizsgálatát az Mnbvt. 18. és 31—33. §-ai tekintetében folytatta le.

III.

1. Az Alkotmány — indítvány benyújtásakor hatályos — rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„7. § (2) A jogalkotás rendjét törvény szabályozza, amelynek elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„8. § (2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„9. § (1) Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.”

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

„32/D. § (1) A Magyar Nemzeti Bank feladata külön törvényben meghatározott módon törvényes fizetőeszköz kibocsátása, a nemzeti fizetőeszköz értékállóságának védelme, a pénzforgalom szabályozása.”

„70/I. § A Magyar Köztársaság minden állampolgára köteles jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően a közterhekhez hozzájárulni.”

2. Az Alkotmány — 2002. december 23-i hatállyal módosított — érintett rendelkezései:

„32/D. § (1) A Magyar Nemzeti Bank a Magyar Köztársaság központi bankja. A Magyar Nemzeti Bank külön törvényben meghatározott módon felelős a monetáris politikáért.

(...)

(4) A Magyar Nemzeti Bank elnöke külön törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet bocsát ki, amely törvénnyel nem lehet ellentétes. A rendeletet a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”*

„70/I. § Minden természetes személy, jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet köteles jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően a közterhekhez hozzájárulni.”

3. A Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvény támadott rendelkezésének az indítvány benyújtásakor hatályban lévő szövege:

„21. § A pénzbevonási nyereséget — a kibocsátott és a meghirdetett bevonási határidőig forgalomban lévőre át nem cserélt pénz összegének különbségét — az MNB-vel szemben a Magyar Köztársaság 1991. évi állami költségvetéséről és az államháztartás vitelének 1991. évi szabályairól szóló 1990. évi CIV. törvény 7. §-ának (2) bekezdése alapján fennálló államadósság csökkentésére kell fordítani.”

4. Az Mnbvtv.-nek az indítvány elbírálásakor hatályos szövege:

„18. § A pénzbevonási nyereséget — a kibocsátott és a bevonási határidőig forgalomban lévőre át nem cserélt pénz összegének különbségét — az MNB-vel szemben fennálló államadósság csökkentésére kell fordítani. E rendelkezés végrehajtásának módjáról a pénzügyminiszter és a Magyar Nemzeti Bank elnöke külön állapodik meg.”

5. Az Mnbvtv. további vizsgált rendelkezései:

„4. § (2) Az MNB kizárólagosan jogosult bankjegy- és érmekibocsátásra. Az MNB által kibocsátott bankjegy és érme a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszköze.”

„31. § (1) A bankjegyek és érmék kibocsátását, címletét és külső kiállítását, valamint bevonását az MNB a Magyar Közlönyben hirdetménnyel teszi közzé.

(2) Az MNB által kibocsátott bankjegyeket és érmeket magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetésnél mindeki köteles névértékben elfogadni.

(3) Az MNB által kibocsátott pénzértékpénzből a készpénzfizetési forgalomban — címletenként — legfeljebb ötven darabot kell elfogadni. Ez a korlátozás nem vonatkozik a hitelintézetek, az adóhivatalok és a posta pénztáaira, amelyek a pénzértéket korlátlan mennyiségben kötelesek fizetésül elfogadni.

(4) A hamis, meghamisított, megcsonkított (átlyukasztott) pénzértéket nem szabad, a súlyukban jelentősen megfogyott vagy nehezen felismerhető pénzértéket nem kell fizetésül elfogadni. A rendeltetésszerű használat következtében súlyukban jelentősen megfogyott vagy nehezen felismerhető pénzértéket a hitelintézetek vagy adóhivatalok és a posta pénztárai fizetésül vagy átváltásra elfogadják és azokat az MNB-nél beváltják.

(5) A hamis bankjegyet és érmét ellenérték nélkül be kell szolgáltatni az MNB-hez.

(6) A hiányos (csonka) forintbankjegyért az MNB ellenértéket akkor térít, ha a bankjegynek felénél nagyobb részét benyújtják. A hitelintézetek a hiányos (csonka) forintbankjegyet az MNB-nél történő becserélésre átveszik. A sérült bankjegyek becserélését az MNB költségmentesen végzi. A csonka vagy sérült forintértékért az MNB ellenértéket nem térít, kivéve, ha azoknak nemesfém tartalma van.

(7) Megsemmisült bankjegy vagy érme ellenértékét az MNB nem téríti meg. Bankjegy vagy érme tekintetében megsemmisítési eljárás nem indítható.

32. § Az MNB a bankjegy- és érme-előállítás költségeit ráfordításai között számolja el.

33. § Az MNB, a hitelintézetek és a posta pénztárai pénzértéket — címletenként legfeljebb 100 darabot — más címletű pénzértékre, illetőleg bankjegyre, bankjegyet pedig más címletű — címletenként legfeljebb 100 darabot — bankjegyre, illetőleg pénzértékre díj-, jutalék- és költségmentesen átváltják.”

„60. § (1) Az MNB a jogszabályok keretei között a pénzügyi intézmények és a pénzügyi intézménynek nem minősülő, kiegészítő pénzügyi szolgáltatást végző jogi személyek, valamint a befektetési szolgáltatók és az elszámolóházak számára jegybanki rendelkezésben kötelező előírásokat adhat, így szabályozza

a) a kötelező jegybanki tartalék mértékét, kiszámítását, illetve képzésének és elhelyezésének módját,

b) hatósági és statisztikai feladatai ellátásához szolgáltatandó információk körét, a szolgáltatás módját és határidejét,

* A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2002. évi LXI. törvény 11. § (2) bekezdése értelmében az ezen törvény 5. § (2) bekezdésével megállapított, az Alkotmány 32/D. § (4) bekezdése a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

c) a nyilvánosságra hozni rendelt adatokat és nyilvánosságra hozataluk módját,

d) külföldi pénznemben, továbbá a külföldiekkel forintban végzett pénzügyi szolgáltatási, befektetési szolgáltatási és elszámolóházi tevékenységet,

e) a pénzforgalmat,

f) az engedélyezési hatáskörébe tartozó pénzügyi szolgáltatási és kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységek végzését, tárgyi feltételeit.

(2) A jegybanki rendelkezés a pénzforgalom tekintetében a jogi személyekre, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságokra és természetes személyekre is kiterjed. Az ilyen rendelkezést a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 51/A. §-ának (2) bekezdésében meghatározott rendben kell kiadni.”

6. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) vizsgált rendelkezései:

„51/A. § (1) A Magyar Nemzeti Bank elnöke a külön törvényben meghatározott körben jegybanki rendelkezésként a pénzügyi intézményekre és a pénzügyi intézménynek nem minősülő, kiegészítő pénzügyi szolgáltatást végző jogi személyekre, valamint a befektetési szolgáltatókra és az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény 208. §-a szerint elszámolóházakra kötelező előírásokat adhat ki. A jegybanki rendelkezést a Pénzügyi Közlönyben közzé kell tenni.

(2) A jegybanki rendelkezés a pénzforgalom tekintetében a jogi személyekre, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságokra és természetes személyekre is kiterjed. Az ilyen jegybanki rendelkezést az igazságügy-miniszterrel egyetértésben kell kiadni és a Magyar Közlönyben kell közzétenni.”

IV.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Mnbvt. 18. §-a az ún. pénzbevonási nyereség, azaz a kibocsátott és a bevonási határidőig törvényes fizetőeszközre át nem cserélt bankjegyek különbségéből az MNB-nél keletkező nyereség felhasználásának módját szabályozza akként, hogy azt az MNB-vel szemben fennálló államadósság csökkentésére kell fordítani. Az Alkotmánybíróság szerint ez a rendelkezés a be nem váltott bankjegyek birtokosainak a tulajdonjogát ugyan érinti, azonban az indítványozó által hivatkozott, az Alkotmány 13. § (2) bekezdésében foglalt kisajátítás jogintézményével és a 70/I. §-ban előírt közteherviselési kötelezettséggel nem hozható alkotmányos szempontból értékelhető összefüggésbe, ezért az indítványnak ezt a részét, mint megalapozatlant elutasította (797/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 730, 731.; 589/B/1991. AB határozat, ABH 1991, 630, 631.; 937/B/1991. AB határozat, ABH 1991, 839, 840.).

2.1. Az Alkotmány 9. § (1) bekezdése értelmében „Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül”. Az Alkotmánybíróság több határozatában rögzítette, hogy az Alkotmány gazdaságpolitikai szempontból semleges. „Az Alkotmánybíróság a törvényhozó és a végrehajtó hatalom gazdaságpolitikai törekvéseit, a piacgazdaság tartalmára és színvonalára vonatkozó felfogását alkotmányossági szempontból nem értékelheti és ezért azokat sajátjával nem helyettesítheti. A piacgazdaságnak és a versenyszabadságnak nincs saját alkotmányossági mércéje. A piacgazdaság fenntartásának és védelmének állami feladatát mindenekelőtt az egyes alapjogok érvényesítésével és védelmével lehet, illetve kell az államnak megvalósítania” [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 200.]. „Az Alkotmánybíróság ezért elvontan, általános ismérvvvel csak a szélső esetekre korlátozottan határozhatja meg az „állami beavatkozás” kritikus nagyságát, amelynek túllépése már — a piacgazdaság sérelme miatt — alkotmányellenes. Az a beavatkozás minősíthető így, amely fogalmilag és nyilvánvalóan kizárná a piacgazdaság létét; például az általános államosítás és a szigorú tervgazdálkodás bevezetése. ... Az ilyen szélső eseteken túl azonban a „piacgazdaság” irreleváns minden alkotmányossági vizsgálatnál. A piacgazdasághoz senkinek sincs joga, vagyis nem minősíthető alapjogként; a piacgazdaság sérelmére hivatkozva semmilyen alapjog sérelmének alkotmányellenessége nem dönthető el” [21/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 117, 119.].

Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban sérelmezett, a törvényes fizetőeszköz szerepét betöltő bankjegyek kibocsátásának (és bevonásának) törvényi szabályozása nem tekinthető olyan állami beavatkozásnak, amely kizárná a piacgazdaság létét, ezért a piacgazdaság elvének sérelme e tekintetben nem állapítható meg.

2.2. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373.] „a tulajdonhoz való jog az Alkotmány 13. § (1) bekezdése értelmében alapvető jog. Az alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. ... A tulajdon „elvonása” alkotmányjogi értelemben nem feltétlenül a polgári jogi tulajdonjog elvesztése; viszont az állagelvonás ellen az Alkotmány nem ad feltétlen védelmet. Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. ... Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. ... Az alapjogi tulajdonvédelem mai helyzetének megfelelően terjesztette ki az Alkotmánybíróság a tulajdoni alapjogvédelmet ... bizonyos, polgári jogilag nem tulajdonnak minősülő vagyoni értékű jogokra” (ABH 1993, 379—380.).

Az „alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától

tól, illetve a korlátozás módjától is” [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380.], ezért az Alkotmánybíróság az indítvány elbírálásánál figyelemmel volt a pénz sajátosságaira. A pénz rendeltetését tekintve olyan cseleetsz-
köz, amelynek nem a fizikai megjelenése, hanem az általa képviselt értéke a meghatározó. A mai pénz hitelpénz, a banki hitelek nyújtásával keletkezik és a hitel visszafizetésével megszűnik. A forgalomban lévő pénzmennyiség nagyobb része a bankok által nyilvántartott bankszámlapénz, ugyanakkor a törvényes fizetőeszköz szerepét betöltő bankjegynek és pénzérmének (a továbbiakban együtt: bankjegy) meghatározó szerepe van a pénzmennyiség alakításában. A bankjegy ugyanis az állammal szemben fennálló tartozások és az állam által vállalt tartozások kiegyenlítésének végső eszköze. A bankjegy kibocsátása technikai feladat: a számlapénz átváltása készpénzzé. A bankjegyek kibocsátásának speciális esete az egyes sorozatok és címletek kibocsátása.

„Az Alkotmány a tulajdonjogot mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti alapjogi védelemben. ... Az alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírói értékelés volta-
képpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése” [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380, 381.]. Az indítvány alapján az Alkotmánybíróság először abban a kérdésben foglalt állást: a bankjegyben megtestesülő tulajdonjog közérdekű és a céllal arányban álló korlátozása-e az a törvényi szabályozás, amely nem állapítja meg a forgalomból bevont bankjegyek törvényes fizetőeszközzé történő átváltásának végső határidejét. Az Alkotmánybíróság megállapította, a nemzeti fizetőeszköz védelmével, mint közérdekkel nem áll arányban — így az Alkotmány 13. § (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét jelenti — az a törvényi szabályozás, amely nem rendelkezik a bevont bankjegyek átváltásáról, különös tekintettel az átváltás határidejére. E mulasztás eredményeként nemcsak a forgalomból bevont fizetőeszköz veszíti el a jegybank által megállapított, hirdetményben közzétett határidő elteltével a fizetőeszköz jellegét, hanem a jegybank egyedi döntése állapítja meg a bankjegy birtokosának a bankjegy által képviselt értékre vonatkozó, alapjogként védett tulajdoni igénye érvényesítésének — jogvesztő — határidejét is.

2.3. Az Alkotmánybíróság a jogi szabályozás hiányát a jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményének sérelme miatt is mulasztásos alkotmánysértésnek minősítette.

Az Alkotmánybíróság a 25/1992. (IV. 30.) AB határozatában elvi érveléssel mondta ki, hogy a „jogállamiság egyik fontos alkotóeleme a jogbiztonság, amely egyebek között megköveteli, hogy

— az állampolgárok jogait és kötelességeit a törvényben megszabott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák,

— meglegyen a tényleges lehetőség arra, hogy a jogalanyok magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani ...” (ABH 1992, 131, 132.). A törvényes fizetőeszköz bevonásának hatályos törvényi szabályozása e két követelmény egyikének sem tesz eleget. A jelenlegi szabályozás következtében alkotmányos alapjogként védett tulajdoni igény szűnik meg véglegesen, kártalanítás nélkül nem jogszabályban, hanem a jegybank egyedi döntésében esetileg megállapított — változó tartamú — határidő elteltével.

2.4. Az Alkotmánybíróság gyakorlata egyértelmű és következetes abban, hogy az Alkotmány 8. § (2) bekezdése értelmében „[a]lapjog közvetlen és jelentős korlátozása csak törvényben történhet. [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 300.] Biankó felhatalmazást adni ilyen korlátozásra ... alkotmányosan kizárt” [21/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 117, 124.]. Alkotmányellenes tehát az a törvényi szabályozás, ami úgy hatalmazza fel a jegybankot bankjegy bevonására, hogy a felhatalmazás a bevonás semmilyen szempontját nem tartalmazza. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint törvényben kell rögzíteni, hogy a bevont bankjegyeket a bevonást követően meddig köteles az MNB törvényes fizetőeszközzé átváltani.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértés az is, ha a jogalkotó nem megfelelő tartalommal szabályozott és ezáltal keletkezett alkotmányellenes helyzet [15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132, 138, 139.; 4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 63, 64.]. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította: az Országgyűlés az Mnbtv. megalkotásakor a jogalkotói feladatának nem megfelelően tett eleget, ezért az Abtv. 49. §-a alapján határidő tűzésével felhívta, tegyen eleget jogalkotási kötelezettségének.

3. Az Alkotmánybíróság hatásköre az Alkotmány 32/A. § (1) bekezdése és az Abtv. 1. § b) pontja értelmében a jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének vizsgálatára terjed ki. A Jat. 51/A. § (1) bekezdése és az Mnbtv. 60. § (1) és (3) bekezdése értelmében az MNB elnöke állami irányítás egyéb jogi eszközeként kizárólag — a pénzügyi intézményekre, a pénzügyi intézménynek nem minősülő, kiegészítő pénzügyi szolgáltatást végző jogi személyekre, valamint a befektetési szolgáltatókra és az elszámolóházakra kötelező előírásokat tartalmazó — ún. jegybanki rendelkezést adhat ki.

Az Alkotmánybíróság megállapította: az indítványban támadott, bankjegyek és érmék bevonásáról rendelkező MNB hirdetmények formái — a kibocsátó és az elnevezés — szempontjából a Jat. és az Mnbtv. szerint nem minősülnek sem jogszabálynak, sem állami irányítás egyéb jogi eszközeinek. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata azonban, hogy az állami irányítás egyéb jogi eszközeinek megítélésénél nem a forma és az elnevezés a meghatározó, hanem az a tartalom, „amely alkalmassá teszi arra, hogy az állami irányítás egyéb jogi eszközei közé sorolható jogi iránymutatásként érvényesüljön” [60/1992. (XI. 17.)

AB határozat, ABH 1992, 275, 278.J. Az Alkotmánybíróság jelen esetben az indítvánnyal támadott MNB hirdetményekkel kapcsolatban azt állapította meg, hogy a hirdetmény — az Indokolás 2.2—2.4. pontjaiban kifejtettekre is figyelemmel — tartalmát tekintve sem tekinthető állami irányítás egyéb jogi eszközének, hanem az az MNB monetáris tanácsa bankjegy bevonásáról hozott egyedi döntésének közzétételi formája, amely normatív tartalmat nem hordoz. Az Mnbvtv. 31. § (2) bekezdése mondja ki, hogy az „MNB által kibocsátott bankjegyeket és érméket magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetésnél mindenki köteles névértékben elfogadni”. A bankjegy bevonásáról rendelkező hirdetmény csupán a törvényi szabályozást ismétli meg a tekintetben, hogy a bevont bankjegy a továbbiakban nem minősül az Mnbvtv. 31. § (2) bekezdése szerinti törvényes bankjegynek.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az MNB hirdetmények alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló indítványt — az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat 29. § b) pontja alapján — hatáskör hiányában visszatartotta.

A Magyar Közlönyben történő közzétételt az Alkotmánybíróság az ügy alkotmányos jelentőségére tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czucz Ottó alkotmánybíró
helyett

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyne
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 476/B/1998.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

I.

1. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény

(a továbbiakban: Mnbvtv.) 31. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést („A bankjegyek és érmék kibocsátását, címletét és külső kiállítását, valamint bevonását az MNB a Magyar Közlönyben hirdetménnyel teszi közzé”) az alkotmányosan megkövetelt szabályozási szint hiánya miatt — a határozat meghozatalának napjával — meg kellett volna semmisítenie.

2. Pro futuro megsemmisítés lett volna indokolt az Mnbvtv. 60. § (2) bekezdése és a Jat. 51/A. § (2) bekezdései esetében. Ezeknek a rendelkezéseknek a konkrét ügygel való szoros összefüggése indokolta volna az alkotmányossági vizsgálatot. A hivatkozott törvényi rendelkezések — nézetem szerint — nyilvánvalóvá teszik, hogy a jegybanki rendelkezésre vonatkozó szabályozás sérti a magyar jogforrási rendszer zártságához és egyértelműségéhez fűződő alapvetően fontos alkotmányos érdekeket, különösen az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményét.

3. A hirdetmények tartalmának — számomra bizonyítottan — normatív jellegéből következően — a visszautasítás mellett, szemben a rendelkező rész 3. pontjával — az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna állapítania, hogy a 2/1992. (III. 25.) MNB, 3/1992. (III. 25.) MNB, 8/1994. (MK 126.) MNB, 2/1995. (MK 56.) MNB, 2/1996. (MK 22.) MNB, 9/1996. (MK 104.) MNB, 6/1998. (MK 29.) MNB és a 7/1998. (MK 29.) hirdetmények kiadása és közzététele alkotmányellenes, azokhoz joghatás nem fűződik, azoknak kötelező ereje nincs.

4. A rendelkező rész 2. pontjában foglaltakon túlmenően ugyancsak mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításának lett volna helye a tekintetben is, hogy a törvényhozó nem határozta meg törvényi szinten a Magyar Köztársaság nemzeti fizetőeszközét. Az Mnbvtv. 4. § (2) bekezdése csak egy hatásköri szabályról szól: az a bankjegy és érme a törvényes fizetőeszköz, amit az MNB [az Mnbvtv. 49. § (1) bekezdése szerint a monetáris tanács] kibocsát. Egyrészt a jelenleg is hatályos „a forintérték megállapításáról és az ezzel összefüggő rendelkezésekről” szóló 9000/1946. (VII. 28.) ME rendeletből csak közvetetten lehet megállapítani, mi a „nemzeti fizetőeszköz”, másrészt a rendeleti szintű szabályozás biztosan nem elégíti ki az Alkotmány 32/D. § (1) bekezdése szerinti, a „törvényes fizetőeszköz” szövegrészből következő, törvényi szintű szabályozási kötelezettséget. Az MNB mindhárom alkotmányos feladatának (a törvényes fizetőeszköz kibocsátásának, a nemzeti fizetőeszköz értékállósága védelmének, a pénzforgalom szabályozásának) előfeltétele a „törvényes fizetőeszköz” fogalmának meghatározása. Ahogy az 534/E/2001. AB határozathoz fűzött különvéleményem I. 2. b) pontjában tárgyalt esetben, úgy most sem tartom elegendőnek, ha a törvényhozó csupán hatásköri szabályt alkot e kérdésben. (ABK 2002. október, 565, 572.) A fentiekre tekintettel tehát — álláspontom szerint — mulasz-

tásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításának lett volna helye amiatt is, hogy a törvényhozó nem szabályozta törvényi szinten azt, mi minősül nemzeti fizetőeszköznek.

5. Egyetértek ugyan a többségi határozatnak azzal a következtetésével, hogy az állam szabályozni köteles a pénzürmék és bankjegyek bevonását, ám — a szabályozás teljes hiánya miatt — a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet a jogállamiság részét képező jogbiztonságra [Alkotmány 2. § (1) bekezdés] és az alapvető jogokra vonatkozó, törvényi szintű szabályozást előíró [Alkotmány 8. § (2) bekezdés] alkotmányi rendelkezésekre kellett volna alapítania az indokolást. A többségi határozat az „aránytalan” alapjog-sérelemmel (a tulajdonhoz való jog aránytalan korlátozásával) indokolja a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását (többségi határozat, IV. 2. 2. pont). Az arányosság sérelme azonban a konkrét ügyben akkor vetődhetett volna fel, ha egyáltalán valamilyen szabályozás lenne a „törvényes” fizetőeszköz bevonására. Mivel a hatályos szabályozás a bevonási eljárásra semmiféle rendelkezést nem tartalmaz, így az alapjog korlátozás „aránytalansága” — a „viszonyítási alap” hiánya miatt — fogalmilag fel sem vethető.

II.

1. Az Mnbtv. 4. § (2) bekezdése szerint „Az MNB kizárólagosan jogosult bankjegy- és érmekibocsátásra”. Ugyanezen törvény 31. § (1) bekezdése az MNB e jogkörét konkretizálja és kibővíti a bankjegyek és érmék kibocsátására, bevonására, címletüknek és külső kiállításuk tárgykörére is, valamennyi tekintetben lehetővé téve a „hirdetmény”-nyel történő közzétételt. Az Mnbtv. 31. § (2) bekezdése kifejezetten csak arról szól, hogy „[A]z MNB által kibocsátott bankjegyeket és érméket magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetésnél mindenki köteles névértékben elfogadni”; hallgat ugyanakkor az érmék és bankjegyek bevonásáról, valamint a bevonáshoz kapcsolódó átváltási kötelezettségről és a bevonás egyéb jogkövetkezményeiről.

Álláspontom szerint a hirdetmény ténylegesen (a gyakorlatban) maga vált szabályozási formává: nem csupán közzéteszi egy mögötte álló, alapjául szolgáló döntésnek a tartalmát [arról egyébként, hogy ez jogforrás lenne, az Mnbtv. 31. § (1) bekezdése hallgat], hanem azt — éppen ilyen tartalmú jogszabály hiányában — egyenesen maga konstituálja. „Jogszabálykénti” viselkedésére utal az a körülmény is, hogy hovatovább már kialakulóban van a saját, normatív viselkedése is. [Lásd pl. a 10/2000. (MK 111.) MNB hirdetményt az 5000 forintos címletű bankjegyek bevonásáról szóló 2/1999. (MK 23.) MNB hirdetmény „módosításáról”.]

1.1. A formai vizsgálaton túl a hirdetmények tartalmilag normatív karaktere különösen nyilvánvaló a pénzbevo-

násról szóló (és így aligha csak a „közzétételt” felvállaló) hirdetményeknél, amelyek az Mnbtv. 31. § (1) bekezdésén túlmenően — álláspontom szerint — ugyancsak minden, akár a gazdasági életben részt vevő, akár a mindennapokban tömegesen előforduló, csekélyebb jelentőségű, készpénzben teljesítendő szerződést kötő jogalanyra is tartalmaznak normatív rendelkezéseket.

Álláspontom alátámasztására néhányat idézek az indítvánnyal érintett, illetve jelenleg is „alkalmazandó” hirdetmények közül:

a) „Az 50 forintos bankjegyek 1996. június 30-ig magyar törvényes fizetőeszközök, ezt követően senki sem köteles azokat fizetésül elfogadni. 1996. június 30. után csak a 10/1992. (XI. 30.) MNB hirdetménnyel kibocsátott 50 forintos címletű pénzürmék szolgálnak ilyen címletben törvényes fizetőeszközzül. A Magyar Nemzeti Bank a jelen hirdetménnyel bevont 50 forintos címletű bankjegyet 1996. december 31-ig magyar törvényes fizetőeszközzé névértéken átváltja, azt követően ilyen igénynek nem ad helyt.” [2/1995. (MK 56.) MNB hirdetmény 2., 3., 4. pontjai.]

b) „A 100 forintos címletű érmék 1998. december 31-ig magyar törvényes fizetőeszközök, ezt követően senki sem köteles azokat fizetésül elfogadni. A Magyar Nemzeti Bank a jelen hirdetménnyel bevont 100 forintos címletű érméket 1999. december 31-ig magyar törvényes fizetőeszközzé névértéken átváltja. Ezt követően ilyen igénynek nem ad helyt. A 8/1996. (MK 80.) MNB hirdetménnyel kibocsátott (bicolor) 100 forintos címletű érmék továbbra is forgalomban maradnak.” [6/1998. (MK 29.) MNB hirdetmény 2., 3., 4. pontjai.]

c) „A jelen hirdetménnyel bevont 1000 forintos címletű bankjegyek 1999. augusztus 31-ig magyar törvényes fizetőeszközök, ezt követően senki sem köteles azokat fizetésül elfogadni. A Magyar Nemzeti Bank a fentiek szerint bevont 1000 forintos címletű bankjegyeket 2009. december 31-ig magyar törvényes fizetőeszközzé átváltja. E határidő lejártá után átváltást nem végez.” [12/1998. (MK 64.) MNB hirdetmény 2. és 3. pontok.]

d) „A jelen hirdetménnyel bevont 5000 forintos címletű bankjegyek 1999. július 26-ig magyar törvényes fizetőeszközök, ezt követően senki sem köteles azokat fizetésül elfogadni. A Magyar Nemzeti Bank a fentiek szerint bevont 5000 forintos címletű bankjegyeket 2009. december 31-ig magyar törvényes fizetőeszközzé névértéken átváltja. E határidő lejártá után átváltást nem végez.” [2/1999. (MK 23.) MNB hirdetmény 2. és 3. pontok.]

1.2. Mielőtt rátérnék arra, hogy a hirdetményi forma — számomra bizonyítottan — normatív tartalma milyen zavarokat okoz a magyar jogban, utalok a hirdetményi forma „jogszabályi” karakteréből adódó — a jogforrási rendszert érintő — két káros következményre.

a) Előfordul, hogy a hirdetmény MT rendelettel, Korm. rendelettel vagy PM rendelettel kibocsátott érméket von be. [2/1992. (III. 25.) MNB hirdetmény 1. pontja; 2/1995. (III. 25.) MNB hirdetmény 1. pontja; 8/1994. (MK 126.)

MNB hirdetmény 1. pontja; 2/1996. (MK 22.) MNB hirdetmény 1. pontja; 1/1999. (MK 23.) MNB hirdetmény 1. pontja.]

Ez a „szabályozási módszer” a jogállam jogforrási rendszerével összeegyeztethetetlen. Ha ugyanis elismerjük a hirdetmény „szabályozási” karakterét, akkor az magasabb szintű jogszabályok rendelkezéseit helyezi hatályon kívül, ha nem ismerjük el ilyen jellegét, akkor pedig még nagyobb a baj, mert illegitim formaként nyúl be a jogforrási rendszerbe, ahol MT rendeletet, Korm. rendeletet és PM rendeletet helyez hatályon kívül. Álláspontomat — többek között — a 2/1992. (III. 25.) MNB hirdetmény 1. pontja támasztja alá: „A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 37. § (1) bekezdésén alapuló jogkörében a 4.315/1949. (235) MT rendelettel kibocsátott, alumíniumból készült 2 filléres és a 15.650/1947. Korm. rendelettel kibocsátott, alumíniumból készült 5 filléres, valamint az 1/1990. (MK 20.) MNB hirdetménnyel „MAGYAR KÖZTÁRSASÁG” felirattal kibocsátott, ilyen címletű érmeiket a forgalomból bevonja.” Hozzáteszem: mindezt csupán „közvetélteli formaként” teszi, amely mögött — a többségi határozatból következően — egyedi döntés áll. Az ilyen megoldások gyakorlattá válása — megítélésem szerint — komoly mértékben járul hozzá a jogforrási rendszer eróziójához.

b) A hirdetményi forma ténylegesen létező, a címzettek által követendőnek vélt „pseudo-jogot” példáz, miközben a benne foglalt tartalom megjelenítésére az alkotmányozó hatalom a 2002. évi LXI. törvénnyel történt alkotmánymódosításig nem intézményesített megfelelő formát.

Az adott tárgykörben az érintett jogalanyokat megillető jogok és az őket terhelő köteleességek rendezésére (különvélemény, II. 1. 5. pont) jogszabályt kellene alkotni (Jat. 17. §.), amely a sajátos, speciális tárgyra tekintettel feltétlenül elvárható. Amíg készpénzforgalom létezik, addig annak előfeltétele lesz a „törvényes fizetőeszköz” nemének, címletének, külső kiállításának, kibocsátásának, bevonásának és az átváltási kötelezettségnek a meghatározása, így ezeket a szabályozási tárgyakat magam nem tudom elválasztani a pénzforgalom fogalmától, valamint a pénzforgalomra vonatkozó állami szabályozási kötelezettségtől sem.

1.3. Látszólag a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) és az Mnbtv. 60. § (2) bekezdése szerinti jegybanki rendelkezés megfelelőbb szabályozási forma lett volna ebben a tárgykörben: „[A] jegybanki rendelkezés a pénzforgalom tekintetében a jogi személyekre, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságokra és természetes személyekre is kiterjed. Az ilyen jegybanki rendelkezést az igazságügy-miniszterrel egyetértésben kell kiadni és a Magyar Közlönyben közzétenni.” [Jat. 51/A. § (2) bekezdése]; „[A] jegybanki rendelkezés a pénzforgalom tekintetében a jogi személyekre, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságokra és természetes személyekre is kiterjed. Az ilyen rendelkezést a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 51/A. §-ának (2) bekezdésében meghatározott rendben kell kiadni.” [Mnbtv. 60. § (2) bekezdés].

A fentiekből azonban nyilvánvaló: amennyiben az Mnbtv. 31. § (1) bekezdése nem a hirdetményi formát írta elő, hanem jegybanki rendelkezés kiadására kötelezné a jegybankot a vizsgált tárgykörben, e megoldás vizsgálatának eredménye csakis a jegybanki rendelkezések alkotmányellenességének a megállapítása lenne.

A jegybanki rendelkezés bizonytalan kezelése a Jat. rendszerén belül is tetten érhető, hiszen az 51/A. § (2) bekezdése szerinti jegybanki rendelkezést — mivel hatálya többek között a természetes személyekre is kiterjed — a jogszabályok katalógusában kellett volna szerepeltetni (Jat. 1. §; 11. §), ehelyett azonban az állami irányítás egyéb jogi eszközei között kapott helyet. Ebből következően az adott tárgykörben a jegybanki rendelkezés kiadása sem lett volna alkotmányos, mint ahogy más, pénzforgalmat érintő kérdésekben sem az. Ez a következtetés — az indítvánnyal felvetett alkotmányossági problémával való szoros összefüggése okán — megfontolandóvá tette volna az Mnbtv. 60. § (2) bekezdésének és a Jat. 51/A. § (2) bekezdésének a megsemmisítését, mivel a jegybanki rendelkezésre vonatkozó jelenlegi törvényi előírások nem teszik lehetővé e szabályozási forma zavarmentes beépítését a magyar jogforrási rendszerbe: a jegybanki rendelkezés nem a jogszabályok katalógusában szerepel (Jat. 1. § és 11. §), hanem az állami irányítás egyéb jogi eszközei között kapott helyet. Az alkotmányellenesség megállapítását pedig a jogállamiságból eredő jogbiztonság követelményének megsértésével [„az állampolgárok jogait és köteleseit (...) jogszabályok szabályozzák”: 25/1992. (IV. 30.) ABH. 1992. 131, 132.] lehetett volna indokolni. [A szoros összefüggés alapján történő kiterjesztés az eddig is követett gyakorlaton nyugodott volna: 33/2002. (VII. 4.) AB határozat, ABK 2002. 275, 280; 4/1998. (III. 1.) AB határozat ABH 1998. 71, 72; 6/1992. (I. 30.) AB határozat ABH 1992. 40, 41 stb.]

[A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2001. évi LXI. törvény 5. § (2) bekezdésével egészítette ki az Alkotmány 32/D. §-át: „Az Alkotmány 32/D. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki: »(4) A Magyar Nemzeti Bank elnöke külön törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet bocsát ki, amely törvénnyel nem lehet ellentétes. A rendeletet a hivatalos lapban ki kell hirdetni.« Az alkotmánymódosító törvényjavaslat indokolása (a törvényjavaslat szövege nem változott az alkotmánymódosításról szóló vita során) pedig kifejezetten leszögezi: „Mivel a jegybanki rendelkezés — a pénzforgalmat illetően — általános jelleggel, mindenkire nézve szabályozhat életviszonyokat, dogmatikailag jogszabálynak tekinthető.” Ugyan az alkotmánymódosítás e rendelkezése még nem lépett hatályba, ám a normaszöveg és az alkotmánymódosító törvényjavaslathoz fűzött indokolás is a jegybanki rendelkezések formai alkotmányellenességét támasztja alá.]

1.4. A jogi szabályozás rendszerigényéből és a jogforrási rendszer zártágából fakadóan a hirdetmény tartalmilag normatív rendelkezései további, a jogrendszer alapjait

érintő problémákat is felvetnek, amelyek részben eltérnek az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában előforduló ügyektől [v.ö.: 52/1993. (X. 7.) AB végzés, ABH 1993. 407, 408; 60/1992. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1992. 275, 277; 15 (1999. (VI. 3.) AB határozat, 1999; 407, 410; 45/2001. (XI. 17.) AB határozat, ABH 2001, 727; 36/2001. (VII. 11.) AB határozat, ABH 2001, 668]. Az idézett ügyek egy részében ultra vires bocsátottak ki állami szervek a Jat. és az Alkotmány által elismert szabályozási formát, míg más esetekben a Jat. és az Alkotmány által nem ismert szabályozási formák voltak alkalmasak a címzettek (a jogalanyok) megtévesztésére, vagyis arra, hogy azok kötelező erejű szabályként kövessék a formátlan jog „előírásait”. A most tárgyalt probléma annyiban tér el az eddigiektől, hogy ugyan sem az Alkotmány, sem a Jat. nem ismeri a hirdetményt, ám az Mnbvt. kifejezetten utal rá. Az indítvánnyal támadott hirdetmények vizsgálata pedig azt bizonyítja, hogy a hirdetményi rendelkezéseknek — az Mnbvt. 31. § (1) bekezdésében foglalt „felhatalmazáson” túl — olyan normatív tartalmuk van, amelyek alkalmasak a címzettek (természetes és jogi személyek stb.) megtévesztésére, s arra, hogy azok kötelező előírásként kövessék a bennük foglaltakat.

1.5. Álláspontom szerint a hirdetmények azért hordoznak normatív tartalmat, mert legalább két különböző, jogszabályi rendezést igénylő életviszonyt szabályoznak, és pedig anélkül, hogy az MNB-nek erre hatásköre lenne. Egyrészt, az Mnbvt. 31. § (1) bekezdésén túlmenően rendelkeznek a MNB — hirdetményben szereplő időpontig fennálló — átváltási és beváltási kötelezettségéről, másrészt a jogalanyok egymás közötti viszonyairól is szólnak, amikor úgy rendelkeznek, hogy a hirdetményben szereplő időpontot követően a bevont értéket, bankjegyeket „senki sem köteles fizetésül elfogadni”. E rendelkezés értelmében a magánjogi jogalanyok közötti, készpénzfizetési kötelezettséget magában foglaló jogviszonyokban egyik fél sem köteles a forgalomból kivont pénzben történő teljesítést elfogadni, illetve nem követelhető meg a teljesítés forgalomból kivont pénzben. Ezek az előírások — véleményem szerint — alkalmasak arra, hogy a címzetteket (természetes személyeket, jogi személyeket stb.) megtévesztésük, és a hirdetményi rendelkezések jogszabályként érvényesüljenek. Az Mnbvt. 31. § (2) bekezdése sem orvosolhatná, és nem is orvosolja a jogalkotói hatáskör hiányából eredő fogyatékoságot. A hivatkozott rendelkezés szerint az MNB által kibocsátott bankjegyeket és értéket magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetésnél mindenki köteles névértékben elfogadni. Nem rendelkezik a törvény a bevonásról, és ehhez kapcsolódóan arról sem, hogy a bevont értéket és bankjegyeket meddig lehet törvényes fizetőeszközként elfogadni.

A bevont értékben és bankjegyben történő teljesítésből eredő jogvita esetén az eljáró bíróság minden bizonnyal a jogvita eldöntésénél „alkalmazandó” hirdetményt venné alapul, így döntését — a többségi határozat szerint — még csak jogi iránymutatásnak sem minősülő, csupán egy egyedi

döntés közzétételét felvállaló hirdetményre alapítaná. A bíróság tehát nem a jog, hanem a hirdetmény „uralma” alatt állna. (Hozzáteszem, a többségi határozat indirekt módon, a jövőre nézve azt is kizárja, hogy az eljáró bíró, a fenti példához hasonló jogvitában konkrét normakontrollt kérjen az Alkotmánybíróságtól!)

1.6. Azt, hogy a jogforrási rendszer — jogállamban megkövetelendő — zárttségéhez miért fűződik alapvetően fontos alkotmányos érdek — a konkrét ügyben felmerült problémára konkretizálva — az alábbi példával teszem még nyilvánvalóbbá:

A jogrendszer működése szempontjából elengedhetetlen a nemo iuris ignorantiam megdönthetetlen vélelmének érvényesülése. Az alkotmányos büntetőjogra konkretizálva ez az alaptétel a nullum crimen sine lege szabályában fejeződik ki, amelyet az Alkotmány az 57. § (4) bekezdésében fogalmaz meg. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint a büntetőjogi felelősséget és a büntetőjogi felelősségrevonást a büntetőjog olyan intézményének kell tekinteni, amelyet koherens és egymásra utaló büntetőjogi normák egységes szellemben szabályoznak. A koherens szabályozás alkotmányos értelme az állam büntetőjogi önkényének kizárása. Ezt a célt szolgálja az Alkotmány legfontosabb alkotmányos büntetőjogi alapelve: a nullum crimen, nulla poena sine lege elve. Az államra ebből olyan kötelezettség hárul, hogy büntetőhatalma gyakorlásának feltételeit törvényben előre rögzítenie kell. Ez következik az Alkotmány 8. § (1) és (2) bekezdéseiből is: törvény és ne alacsonyabb szintű jogforrás határozza meg a büntetendő cselekményeket (a büntetendőséget) és azok büntetését (a büntetéssel fenyegetést). [Először: a 11/1992. (III. 5.) AB határozatban, ABH 1992. 77, 86—87.]

A gazdasági életre vonatkozó büntetőjogi jogalkotás jelentős mértékben támaszkodik a (negatív vagy pozitív) keretdispozíciós szabályozási módszerre, amelyet formálisan a gazdasági viszonyok változatossága indokol(hat). A keretdispozíciós tényállásokban meghatározott elkövetési magatartást vagy az elkövetési tárgyat elsősorban más jogszabályok töltik meg tartalommal [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 298/B. § és az 1997. évi CXIV. 121. § és 175. §; Btk. 299/A. § és az 1996. évi CXI. törvény 77. § stb.].

A pénzhamisítás bűncselekményének elkövetési tárgya a pénz (Btk. 304. §). Egyes esetekben a büntetendőség alapvetően attól függ, hogy forgalomból kivont pénzről van-e szó. [lásd: Btk. 305. § a) pont] A Btk.-nak ez a szakasza is látszólag a keretdispozíciós módszert alkalmazza, ám nem határozza meg az elkövetési tárgyat, a pénz fogalmát. A Btké. 24. §-a szerint a Btk. 304—306. §-ai alkalmazása szempontjából pénz a törvényes fizetőeszköznek minősülő, illetve a pénzkibocsátásra jogosult intézmény hivatalos közleménye szerint a jövőben, meghatározott időponttól törvényes fizetőeszköznek minősülő fém- vagy papírpénz és bankjegy. A Btké. hivatkozott szakasza sem tölti tehát ki a Btk. 304. §-ának diszpozícióját, hanem egy hatásköri szabályra vonatkozó [Mnbvt. 4. § (2) bekezdés, 49. §

(1) bekezdés] utaló szabályt tartalmaz: a pénzkibocsátásra jogosult pénzintézet hivatalos közleményében foglaltaktól függ a tényállásszerűség.

A Btké. 24. §-ának ez az utaló szabálya — véleményem szerint — megtöri a nullum crimen sine lege alkotmányos szabályát azzal, hogy még csak nem is törvényre utal, hanem — végső soron — jogforrásnak nem tekinthető formával („hivatalos közleménnyel”) engedti kitölteni az idézett büntetőjogi diszpozíciót. [Mellesleg még a a Btké. („hivatalos közlemény”) és az Mnbv. szóhasználata („hirdetmény”) között sincs összhang. Az Mnbv. ugyan utal a közleményi formára, de teljesen más összefüggésben: „Az MNB a monetáris folyamatok alakulásáról és alapvető feladatai körébe tartozó egyéb lényeges kérdésekről legalább negyedévente jelentést készít és tesz közzé. A tájékoztatás módjáról és gyakoriságáról az MNB közleményt jelentet meg.” Mnbv. 41. §] Hozzáteszem, hogy a Btké. 24. §-a által használt „törvényes fizetőeszköz” szövegrésszel összefüggésben is felvetődik a nullum crimen sine lege szabályának sérelme, hiszen jogszabály expressis verbis nem határozza meg, mi a törvényes fizetőeszköz, így vele kapcsolatban még csak keretdiszpozíciós szabályozásról sem beszélhetünk (vö. különvélemény, I. 4. pont).

A jog és különösen a jogforrási hierarchia rendszerigényéből eredő — jelen esetben azonban figyelmen kívül hagyott — megfontolásokat támasztja alá a 47/2000. (XII. 17.) AB határozat is, amely a Btk. 283/B. §-a által szabályozott „Visszaélés teljesítményfokozó szerrel vagy módszerrel” elnevezésű tényállást semmisítette meg. A Btk. 2000. december 14-e előtt hatályos 283/B. §-a szerint:

„(1) Aki nemzetközi egyezmény, nemzetközi szervezet, jogszabály vagy hatóság előírásának megszegésével teljesítményfokozásra alkalmas szert sporttevékenység körében történő teljesítményfokozás céljából előállít, készít, megszerez, tart, felhasznál, az országba behoz, onnan kivisz, vagy az ország területén átvisz, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki sporttevékenység körében történő teljesítményfokozása céljából nemzetközi egyezmény, nemzetközi szervezet, jogszabály vagy hatóság előírásának megszegésével teljesítményfokozásra alkalmas beavatkozásnak magát aláveti.

(3) Aki nemzetközi egyezmény, nemzetközi szervezet, jogszabály vagy hatóság előírásának megszegésével teljesítményfokozásra alkalmas szert sporttevékenység körében történő teljesítményfokozás céljából kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) A (3) bekezdés szerint büntetendő, aki sporttevékenységet végző személyen sporttevékenység körében történő teljesítményfokozás céljából nemzetközi egyezmény, nemzetközi szervezet, jogszabály vagy hatóság előírásának megszegésével teljesítményfokozásra alkalmas beavatkozást végez.”

Az idézett határozat formai okból — az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság sérelme miatt — semmisítette meg a Btk. támadott rendelkezését. Az indokolás határozatlan jogfogalmakra vonatkozó megállapításai a jelen ügyben is megfontolhatók lettek volna: „a (...) »nemzetközi szervezet előírásainak« megszegése bizonytalan jogfogalom. Nem derül ki, hogy milyen szervezetről, milyen tartalmú előírásokról van szó, a tilalom milyen módon válik megismerhetővé, miként közlik azt a büntető jogszabály címzettjeivel. Az ilyen előírás vagy tilalom önmagában tehát nem lehet kötelező az állampolgárokra, és nem is tekinthető jogszabálynak, nem lévén része a magyar jogrendszernek. Ilyen megnevezésű jogforrás nem szerepel a magyar jogszabályok felsorolásában [Jat. 1. § (1) bekezdés]. Azonos a helyzet a »hatósági előírás« megszegése esetében is. A törvényi tényállás nem határozza meg e fogalom tartalmát, következésképpen nem állapítható meg, hogy a jogalkotó milyen hatóságra és előírásra gondolt. A »hatósági előírás« nem jogszabály, és sem ez, sem [...] a »nemzetközi szervezet előírása« nem fogható fel általánosan kötelező jogforrásként.” [ABH 2000. 377, 380.] Vajon a jelen esetben nem ugyanez az elvi probléma húzódik meg a háttérben? Álláspontom szerint igen, s ez az akkori ügyben követett megoldást kívánta volna meg itt is.

1.7. A pénzforgalomhoz, pénzgazdálkodáshoz fűződő különösen fontos érdekre tekintettel tehát nem tartom elegendőnek a hirdetményi formát, amelyet az Mnbv. 31. § (1) bekezdése intézményesített. A többségi határozathoz hasonlóan magam is úgy látom, hogy alkotmányellenes az a törvényi szabályozás, amely úgy hatalmazza fel a jegybankot bankjegy bevonására, hogy a felhatalmazás a bevonás semmilyen szempontját nem tartalmazza. Törvényben kellene ugyanis kimondani, hogy a forgalomból bevont bankjegyek az MNB hirdetményben megjelölt határidővel elveszítik törvényes fizetőeszköz jellegüket, vagyis senki nem köteles azokat készpénzes fizetésnél elfogadni; továbbá azt, hogy a bevont bankjegyeket, a bevonást követően meddig köteles az MNB törvényes fizetőeszközzé átváltani (többségi határozat IV. 2.4. pont).

Az alkotmányellenes törvényi szabályozást — álláspontom szerint — meg kellett volna semmisíteni. Jelen ügyben ugyanis nem történik egyéb, mint az, hogy a nyilvánvalóan jogszabálytartalmú [„törvényben kell (...) kimondani”] hirdetmény vált alkotmányellenessé (maga lett jogszabállyá), amelynek oka az Mnbv. 31. § (1) bekezdése. A jelenlegi alkotmányellenes helyzet orvoslását csak megsemmisítéssel és a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség együttes kimondásával lehetett volna megteremteni.

A megsemmisítésnek ki kellett volna terjednie az Mnbv. 31. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés egészére, tekintettel arra, hogy a pénzbevonással együtt kezelt tartom a bankjegyek és érmék kibocsátását, címlettük és külső kiállításuk leírását is. Azaz: nem látom alkotmányos indokát annak, miért kellene a jogforrástani szem-

pontból teljességgel elfogadhatatlan „hirdetményi” formát legalább ezek tekintetében tovább éltetni. Mindenesetre az Mnbtv. 31. §-ának további bekezdései csak kezelik, de nem gyógyítják meg a „hirdetmény” okozta sebet.

III.

1. A rendelkező rész 2. pontjára vonatkozó többségi indokolással — a különvélemény I. 5. pontjában írtakra is figyelemmel — nem értek egyet. A szükségesség/arányosság tesztje alkalmazása előfeltételének tekintem ugyanis, hogy a vizsgált tárgykörben — itt az érme és bankjegy mint a tulajdonjog tárgyára vonatkozó bevonási eljárásra — tartalmi szabályozás legyen, amelyhez akár a szükségesség, akár az arányosság kritériumai hozzámérhetőek. A „biankó felhatalmazást” [az Mnbtv. 31. § (1) bekezdése „valamint bevonását” szövegrészt] nem tudom „tartalmi” szabályozásként elfogadni. Ebből következően a többségi határozat aránytalan alapjog-sérelmet állító része — álláspontom szerint —, akkor lett volna helyes, ha egyben megállapította volna a vizsgált hirdetmények normatív tartalmát is, és azokat jogszabályként vizsgálta volna. A többségi határozat azonban nem ezt az utat választotta (vö. különvélemény, III. 2.1.).

A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló eljárás „formális” abban az értelemben, hogy az alkotmányossági vizsgálat első és második lépésében az a vizsgálat tárgya, hogy van-e az Alkotmányból fakadó szabályozási kötelezettség, és létezik-e egyáltalán szabályozás.

Ha az adott életviszonyokat szabályoznia kellett volna a jogalkotónak, ám ennek az alkotmányos kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget, akkor az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség kimondása mellett kötelezi a jogalkotót szabályozási feladatai teljesítésére. Más, gyakoribb esetekben az adott tárgykörben van ugyan szabályozás, ám a szabályozás az Alkotmány szekunder, tartalmi követelményt előíró normáinak nem felel meg. Ekkor a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányos sértés megállapítására irányuló eljárás kiegészülhet az utólagos absztrakt normakontrollal, amely magában foglalja valamely alapjogi teszt (pl. a szükségesség/arányosság tesztjének) alkalmazását is. Ez a helyzet olyan esetekben, amikor az állam intézményvédelmi kötelezettségéből következően köteles valamely alapjogot érintő tárgykörben szabályozni, s ennek az alkotmányos kötelezettségének formálisan és teljeskörűen eleget is tesz, ám az Alkotmánybíróság a szabályozás vizsgálata során arra a következtetésre jut, hogy például az arányosság követelményéből eredő tilalomba ütközik az állami szabályozás. (Ekkor az aránytalan alapjog-sértés megállapítása mellett, mivel az Alkotmánybíróság megsemmisítette a szabályozást, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet is meg kell állapítani, hiszen az Alkotmányból következő szabályozási kötelezettsége van az államnak.) Ez a megoldás alkalmazható olyan esetekben is, amikor csak részle-

sen tesz eleget a jogalkotó a szabályozási kötelezettségének (a nem szabályozott tárgykörökre meg kell állapítani a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányos sértést), továbbá a részleges szabályozás egyben alapjog-sértő is. Az Alkotmánybíróságnak a részleges szabályozás teljes vagy részleges megsemmisítése után, a megsemmisített rendelkezések tekintetében is meg kell állapítani a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányos sértést. A szükségesség követelményének megsértése miatti megsemmisítés és mulasztás együttes megállapításának akkor nincs helye, ha a szükségtelenül korlátozott alapjog ugyanazon aspektusára és ugyanazon életviszonyokra vonatkozna a mulasztást megállapító határozatból következő szabályozási (korlátozási) kötelezettség, továbbá azonos lenne a szabályozás módszere [pl. ha az 1992. május 25. előtt hatályos, a Btk. 269. § (2) bekezdésében szabályozott „gyalázkodás” büntetőjogi szankcionálása szükségtelen korlátozása a véleménynyilvánításhoz való jognak, akkor nincs lehetőség egyben mulasztás kimondásának a „gyalázkodás” más megközelítésű, ám büntetőjogi szabályozására].

A fentiekből következően egyetértek ugyan a többségi határozatnak azzal a következtetésével, hogy az állam köteles szabályozni a pénzürmék és bankjegyek bevonását, ám — a szabályozás teljes hiánya miatt — a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet a jogállamiság részét képező jogbiztonságból [Alkotmány 2. § (1) bekezdés] és az alapvető jogokra vonatkozó, törvényi szintű szabályozást előíró [Alkotmány 8. § (2) bekezdés] alkotmányi rendelkezésekből levezetve kellett volna indokolni.

2. Az állami és önkormányzati szervek jogalkotó hatáskörét az Alkotmány és a Jat. szabályozza. A Jat. határozza meg azt is, hogy az állami szervek aktusai közül melyek minősülnek jogszabálynak, és melyek azok, amelyek az állami irányítás egyéb jogi eszközei közé tartoznak. Az Alkotmány és a Jat. rendelkezései alapján az MNB hirdetményei formailag nem tekinthetők sem jogszabálynak, sem az állami irányítás egyéb jogi eszközének (különvélemény, I. 3. pont).

2.1. Ha a többségi határozat következtetése helytálló is lenne abban a tekintetben, hogy a hirdetmények „az MNB monetáris tanácsa bankjegy bevonásáról hozott egyedi döntésének közzétételi formája” (többségi határozat, IV. 3. pont), akkor egyúttal meg kellett volna azt is állapítani: a hirdetmény közzététele tartalmilag hatósági jogalkalmazói döntés. A többségi határozat logikája szerint az MNB — a hirdetmény közzétételével — a generális normát [az Mnbtv. 31. § (2) bekezdését] konkretizálja — a többségi határozat szerint: „ismétli meg” — egyedi ügyben. Így a többségi határozatnak azt kellett volna megállapítania, hogy az MNB valójában a közzététel elrendelésével hatósági ügyben jár el, hiszen intézkedése (pénzügyi) államigazgatási jogviszonyt hoz létre, s e döntése közhatalmi jellegű. Egyébként a többségi határozatnak bizonyítani kellett volna — és ekkor a hirdetmény közzététele valóban nem minősülne az államigazgatási eljárás általános szabályairól

szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) hatálya alá tartozó államigazgatási ügynek —, hogy az MNB — a hirdetmények közzétételével — polgári jogviszony alanyaként jár el, esetleg munkaviszony, vagy szolgálati viszony keretében állapít meg jogot és kötelezettséget. [A többségi határozat a fentiek alapján nem vonta le azt a következtetést, amellyel — nézetem szerint téves közbenső következtetésen nyugvó — álláspontja formailag zárttá vált volna: mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet valósít meg a törvényhozó azzal, hogy a hirdetményre — mint az egyedi (hatósági) döntés közzétételi formájára — az Mnbtv. nem terjesztette ki az Áe. hatályát.]

2.2. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint alkotmányosan tarthatatlan és megengedhetetlen, hogy jogilag nem létező, semmis aktus alakítsa a gyakorlatot azáltal, hogy a címzettek az érvénytelen aktusban foglaltakat kötelező normaként követik [60/1992. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1992, 275, 279.; 37/2001. (X. 11.) AB határozat, ABH 2001, 302, 306.]. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint a formátlan jog „mutánsait” (minisztériumi leiratokat, körleveleket stb.) egyedileg vizsgálja: csak abban az esetben van hatásköre az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § b) pontja alapján a vizsgálatra, ha a támadott hirdetmények tartalma alkalmassá teszi őket arra, hogy akár jogszabályként, akár az állami irányítás egyéb jogi eszközeiként érvényesüljenek [52/1993. (X. 7.) AB végzés, ABH 1993, 407, 408.]. A hirdetmények tartalma alapján megállapítható, hogy azok jogszabályi rendelkezéseket tartalmaznak. Továbbá mivel sem az Alkotmány, sem a Jat. alapján nincs hatásköre az MNB-nek hirdetmények kiadására, ezért az Alkotmánybíróságnak ki kellett volna mondania azt is, hogy a hirdetmények közzététele alkotmányellenes, azokhoz semmiféle joghatás nem fűződik, kötelező erejük nincs, mivel sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamiságból eredő jogbiztonságot [vö.: 60/1992. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1992, 275, 277.; 45/2001. (XI. 17.) AB határozat, ABH 2001, 727, 734; 36/2001. (VII. 11.) AB határozat, ABH 2001, 668.].

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István alkotmánybíró különvéleménye

Egyetértek a határozat rendelkező részének első és második pontjával. Nem értek egyet viszont a harmadik ponttal, amely hatáskör hiányában visszautasítja a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) által a Magyar Közlönyben közzétett hirdetmények alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt. Álláspontom az, hogy a „pseudo” normákkal kapcsolatos korábbi alkotmánybíróági gyakorlat alapján lehetett volna megoldani az ügyet és csak a megsemmisítésre irányuló indítványt kellett

volna visszautasítani. [60/1992. (XI. 17.) AB határozat, (a továbbiakban: Abh.) ABH 1992, 275.]

Az indítványozó szerint a hirdetmények ellentétesek az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság elvével, továbbá a 7. § (2) bekezdése alapján a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvényben (a továbbiakban: Jat.) szabályozott jogforrási rendszerrel. Az indítványozó egyértelműen azt állítja, hogy a hirdetményeknek normatív tartalma van, mivel azok mindenkit felmentenek az adott bankjegy vagy pénzérme fizetésül való elfogadásának kötelezettsége alól, szemben a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvénnyel (a továbbiakban: MNBtv.), amely kimondja, hogy az MNB által kibocsátott bankjegyeket és értéket magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetésnél mindenki köteles névértékben elfogadni. Ez a jogalkotás alkotmányos rendjét sérti.

A határozat a hirdetményekkel kapcsolatban azt állapította meg, hogy azok formai szempontból, elnevezésük alapján nem minősülnek sem jogszabálynak, sem az állami irányítás egyéb jogi eszközének. E megállapítással és ez alapján a megsemmisítés iránti indítvány visszautasításával egyetértek, a hirdetmény rangját az Alkotmánybíróságnak nem kell a megsemmisítés eszközével megemelnie.

A határozat indokolása is utal az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatára, miszerint a normák megítélésénél nem a forma és az elnevezés, hanem a tartalom a meghatározó.

A határozat a hirdetmények tartalmi vizsgálata során arra az álláspontra jutott, hogy azok nem normatív jellegűek, tartalmuk alapján sem tekinthetők az állami irányítás egyéb jogi eszközének. A határozat a hirdetményt az MNB monetáris tanácsa bankjegy bevonásáról hozott egyedi döntése közzétételi formájának tekinti.

Véleményem szerint az MNB hirdetmények mindenkire kötelező hatályú normatív rendelkezéseket is tartalmaznak, megfelelő törvényi szabályozás hiányában pótolják azokat. Ezt az álláspontot erősíti meg a határozat mulasztást kimondó rendelkező része is.

Az MNBtv. 31. § (1) bekezdése — a Jat.-ban rögzített jogalkotási rendtől eltérő — sajátos jogforrási formát intézményesít; a bankjegyek és érték kibocsátását, címletét és külső kiállítását, valamint bevonását az MNB a Magyar Közlönyben hirdetménnyel teszi közzé. Megítélésem szerint e hirdetmények kívül esnek a jogalkotás alkotmányos rendjén.

Az Alkotmány 7. § (2) bekezdése alapján a Jat. rögzíti azt, hogy

— az Alkotmány alapján jogalkotó hatáskörrel rendelkező szervek milyen jogszabályokat alkothatnak,

— mely aktusok tartoznak az állami irányítás egyéb jogi eszközei közé,

— az egyes állami szerveknek milyen nem jogszabályi aktusok kibocsátására van hatáskörük,

— továbbá kik lehetnek ezeknek az aktusoknak a címzettjei, és azok milyen jogi tartalommal és eljárás során bocsáthatók ki.

A Jat. 51/A. §-a és ez alapján az MNBtv. 60. §-a az MNB elnökét — a jelenleg hatályos jogrend szerint — jegybanksi rendelkezés kiadására jogosítja fel. A hirdetmény — mint a jegybanksi rendelkezésen kívül álló jogforrási forma — megítélésem szerint a fenti alkotmányos követelményeknek nem felel meg, tartalmát tekintve jegybanksi rendelkezésként (sőt jogszabályként!) viselkedik.

Alkotmányjogilag az egyik legfőbb aggályt az jelenti, hogy nincs pontosan megjelölve a normaalkotói hatáskör címzettje („az MNB teszi közzé”), azaz hiányzik a jogalkotói (normaalkotói) autoritás és felelősség a jogforrási rendtől mindenben eltérő, sajátos közzétételi forma mögül.

Az MNB belső szervezeti egységeinek, intézményeinek (pl. a monetáris tanácsnak) nincs jogalkotói (normaalkotói) hatásköre. Bármilyen belső döntéshozatali mechanizmus létezik, kifejezi azt az MNB elnöke teheti közzé jegybanksi rendelkezésként — a jövőben rendeletként — a Magyar Közlönyben.

A jogalkotói (normaalkotói) hatáskör hiányában, a hatáskört kijátszva, megkerülve, túllépve, más eljárási rendben és formában kiadott aktusok közjogilag érvénytelenek, azokhoz semmiféle jogi hatás nem fűződhet. Az idézett Abh. megoldása is ez volt, az ilyen aktusok alkotmányellenesek, azokhoz joghatás nem fűződhet, azoknak semmiféle kötelező ereje nincs.

A jogalkotás rendjének tiszteletben tartása az Alkotmány 2. §-ából levezethető követelmény. A Jat.-ban foglalt garanciális szabályok be nem tartásával alkotott „pseudo” normák „könnyen válhatnak a jogi szabályozást pótló, a jogszabályok érvényesülését lerontó irányítási eszközökké, s ez a jogállamiság követelményével összeegyeztethetetlen.” (Abh., ABH 1992. 277.)

Az MNB a jogalkotás alkotmányos rendjének megfelelően köteles teljesíteni feladatait, így a pénzkibocsátással és bevonással kapcsolatos normaalkotást is.

Az MNB sok szempontból ellentmondásos normaalkotói hatáskörét ismerte fel az alkotmányozó hatalom a 2002. évi LXI. alkotmánymódosító törvényben, amely egyértelműen jogalkotó szervvé tette a központi bankot, elismerve azt, hogy annak aktusai mindenkit — így az állampolgárokat is — érinthetnek. A jogalkotói hatáskör címzettje az MNB elnöke, aki az MNBtv.-ben meghatározott feladatkörökben bocsáthat ki rendeletet. Egyik ilyen alapvető és kizárólagos feladatkör az MNBtv. 4. § (2) bekezdése értelmében a bankjegy és érme kibocsátása, valamint bevonása. Az MNB rendelet jogforrási rangja az MNB függetlenségét erősítve, lényegében a kormányrendelettel azonos, a két jogforrás között nincs hierarchikus kapcsolat a feladatkörök elválasztása következtében. Az MNB elnökének rendelete csak törvénnyel nem lehet ellentétes, a rendeletet a Magyar Közlönyben kell kihirdetni.

Az Alkotmány e rendelkezései — s erre a határozat is utal — az ügy elbírálásakor még nem voltak hatályban. Különvéleményemben azért tartom fontosnak mégis megemlíteni mindezt, mert az alkotmánymódosítás az elbíralt ügy tárgyával szoros összefüggésben van. Az ügyet — a határozattól eltérő indítványértelmezés alapján — szélesebb alkotmányjogi összefüggésben is meg lehetett volna oldani. Az Alkotmány módosítását követően a törvényhozó hatalom feladata az, hogy a Jat. és az MNBtv. rendelkezéseit mielőbb az Alkotmányhoz igazítsa.

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 3/2003. (II. 7.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezés alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítvány alapján — *dr. Kiss László* alkotmánybíró különvéleményével — meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 105. §-ának „A belügyminiszter döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye.” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

A törvény 105. §-a az alábbi szöveggel marad hatályban:

„105. § A körjegyzőséghez tartozó községeket — ha az érdekeltek nem tudnak megállapodni — a megyei közigazgatási hivatal vezetője jelöli ki. A lakosság érdekeit sértő kijelölés ellen a képviselő-testület a belügyminiszterhez fordulhat.”

2. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 105. §-ával kapcsolatban a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 105. §-a konkrét ügyben való alkalmazásának kizárására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 105. §-a alkotmányossági felülvizsgálatát és megsemmisítését kérte.

Az indítványban kifejtettek szerint az Ötv. 105. §-a sérti az Alkotmány 44/A. § h) pontját és 44/C. §-át, valamint a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ttv.) 2. §-át, amelyek a helyi képviselő-testületek számára csak kétharmados szavazataránnyal elfogadott törvényben korlátozható szabad társulási jogot biztosítanak. Az indítványozó azzal érvel, hogy a végrehajtó hatalom beavatkozása sérti az önkormányzathoz való egyik alapjog, a szabad önkormányzati társulási jog érvényesülését.

Az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt rendelkezés az Alkotmány 43. § (2) bekezdése sérelmét is előidézi, mert nem teszi lehetővé azt, hogy a belügyminiszter döntése ellen a képviselő-testület a bírósághoz forduljon. A támadott törvényi rendelkezés kapcsán felveti a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet is, mert nézete szerint a jogalkotó elmulasztotta a körjegyzőségi kijelölés szabályainak kimunkálása során „az önkormányzati alapjogok megfelelő védelmi garanciáinak megalkotását”.

II.

Az indítvánnyal érintett jogszabályok:

1. Alkotmány:

„43. § (2) A helyi önkormányzati jogokat és kötelezettségeket törvény határozza meg. Az önkormányzat hatáskörének jogszerű gyakorlása bírósági védelemben részesül, jogai védelmében az önkormányzat az Alkotmánybírósághoz fordulhat.”

„44/A. § (1) A helyi képviselőtestület:

a)–g) ...

h) szabadon társulhat más helyi képviselőtestülettel, érdekeinek képviseletére önkormányzati érdekszövetséget hozhat létre, feladatkörében együttműködhet más országok helyi önkormányzatával, és tagja lehet nemzetközi önkormányzati szervezetnek.”

„44/C. § A helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Ugyanilyen szavazataránnyal elfogadott törvényben korlátozhatók az önkormányzatok alapjogai.”

2. Ötv.:

„3. § A önkormányzati jogokat, illetőleg az önkormányzat hatáskörének jogszerű gyakorlását az Alkotmánybíróság, illetőleg a bíróság védi.”

„105. § A körjegyzőséghez tartozó községeket — ha az érdekeltek nem tudnak megállapodni — a megyei közigazgatási hivatal vezetője jelöli ki. A lakosság érdekeit sértő kijelölés ellen a képviselő-testület a belügyminiszterhez

fordulhat. A belügyminiszter döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye.”

3. Ttv.:

„2. § A helyi önkormányzatok képviselő-testületei (a továbbiakban: képviselő-testület) önkéntes és szabad elhatározásukból, egyenjogúságuk tiszteletben tartásával, a kölcsönös előnyök és az arányos teherviselés alapján írásbeli megállapodással hozhatnak létre társulást.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1.1. Az indítványozó az Ötv. 105. §-át azért kifogásolja, mert e rendelkezés harmadik mondata nem teszi lehetővé a belügyminiszter döntése ellen a további jogorvoslat keretében a döntés bíróság előtti megtámadását.

Az Alkotmány 43. § (2) bekezdése értelmében az önkormányzat hatáskörének jogszerű gyakorlása bírósági védelemben részesül. Jogai védelmében az önkormányzat az Alkotmánybírósághoz fordulhat. Az Ötv. 3. §-a is kimondja, hogy az önkormányzat hatáskörének jogszerű gyakorlását az Alkotmánybíróság, illetőleg a bíróság védi.

Ezek a rendelkezések az Alkotmánybíróság és a bíróságok önkormányzati jogok védelmével kapcsolatos hatásköreinek alkotmányi alapját teremtik meg. Az önkormányzati jogok alkotmánybírósági és bírósági védelmére vonatkozó rendelkezések — e jogvédelmi funkció ellátására irányuló — alkotmánybírósági és bírósági hatásköröket megállapító törvényi rendelkezések által nyerik el tartalmukat, tehát az Alkotmány 43. § (2) bekezdése a törvényhozás számára feladatmeghatározó rendelkezés.

Az Ötv. 105. § harmadik mondatában foglalt előírás, amely a belügyminiszter döntése ellen nem biztosít további jogorvoslatot, tehát kizárja a körjegyzőségi kijelölést tartalmazó döntés bíróság előtti megtámadását, az Alkotmány 43. § (2) bekezdését azért sérti, mert megakadályozza a bírósági jogvédelem, mint az önkormányzatokat megillető alapvető jog igénybevételének lehetőségét. A bírói jogvédelmet kizáró rendelkezés lehetetlenné teszi annak a garanciális jellegű alkotmányos követelménynek az érvényesülését, amely az önkormányzati rendszer működési alapelveként határozza meg az önkormányzatok igazgatszolgáltatás általi jogvédelmét.

A körjegyzőségnek az érintett önkormányzatok képviselő-testületei által történő és konszenzuson alapuló létrehozása nem vitásan jogszerű magatartás, hiszen törvényi rendelkezésen alapul.

Célszerűségi és egyéb gyakorlati szempontok alapján azonban nem kizárt a megegyezés elmaradása sem, azonban ez azért nem tekinthető jogszerűtlen magatartásnak, mert az önkormányzatok — Alkotmányból eredő alapjoguk alapján — bármely társulás, így a körjegyzőség kérdésében is szabadon dönthetnek.

Más szóval mind a körjegyzőségnek közös megegyezéssel történő létrehozása, mind pedig az ilyen jellegű hozzájárulás megtagadása egyaránt jogszerűnek minősül, és ré-

szét képezi az önkormányzati hatáskör jogszerű gyakorlásának.

Mivel azonban a körjegyzőség nemcsak önkormányzati, hanem igen lényeges terjedelemben az állam által átadott államigazgatási feladatokat is ellát, a megállapodás elmaradása esetén a kijelölés államigazgatási szervek által történik, célszerűségi szempontok figyelembevételével. Ez adott esetben sértheti a lakosság érdekeit, illetve esetleg szükségtelenül korlátozhatja az önkormányzatok szabad társulási jogát.

Tehát a kijelölés kérdésében jogviták merülhetnek fel, amelyek eldöntése a bíróságra kell hogy tartozzék az Alkotmány 43. § (2) bekezdése értelmében. A bíróság ilyen ügyben vizsgálhatja, hogy jogszerűen gyakorolta-e az önkormányzati hatáskört az illető képviselő-testület, hogy a közigazgatási hivatal, illetve a belügyminiszter a kijelöléssel nem korlátozta-e szükségtelenül a társulási jogot, hogy a kijelölés sértette-e a lakosság érdekeit, stb.

Éppen a jogszerűség bizonyítása érdekében szükséges a bírósági eljárás, de szükség van az önkormányzatok bírói jogvédelmére az államigazgatási, illetve kormányzati szervek esetleg téves vagy alkotmányellenes döntésével szemben is. A bírói eljárás tehát alkotmányos garanciát jelent. Ez felel meg az Alkotmány 43. § (2) bekezdésének, de ezt a bírói kontrollt zárja ki az Ötv. 105. §-ának harmadik mondata.

A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ötv. 105. § harmadik mondata alkotmányellenes, mert az Alkotmány 43. § (2) bekezdésébe ütközik, ezért azt megsemmisítette.

1.2. Az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés *h*) pontjának első fordulata kimondja, hogy a helyi képviselő-testület „szabadon társulhat más helyi képviselő-testülettel”. Az Alkotmánybíróság több határozatában elemezte az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésében megfogalmazott önkormányzati alapjogok tartalmát. Az Alkotmánybíróság egy korábbi megállapítása szerint az önkormányzati alapjogok tartalmába „azok a törvényi rendelkezések értendők, amelyek az alapjogok érvényre juttatása és védelme irányát (konceptióját) határozzák meg. Az Alkotmánybíróság abból indult ki, hogy az Alkotmány 44/A. §-ában meghatározott alapjogok valójában azok a hatáskörcsoportok, amelyek az önkormányzatok — elsősorban a kormánnyal szembeni — önállóságához elengedhetetlenek. Az Alkotmánybíróság az egyes ügyek sajátosságai szerint döntötte el, hogy az illető önkormányzati alapjog szenved-e koncepcionális sérelmet a különféle törvények tényleges korlátozó hatása miatt.” [4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993. 48., 71.]

Az Ötv. 1. § (6) bekezdés *c*) pontja úgy rendelkezik, hogy a helyi önkormányzat — törvény keretei között — szabadon társulhat más önkormányzattal. Az Ötv. 38. § (1) bekezdése főszabályként valamennyi községnek biztosítja a jogot arra, hogy önálló polgármesteri hivatalt hozzon létre. A 39. § (2) bekezdése ezt a jogot az ezernél kevesebb lakosú község részére is lehetővé teszi, ha az képesítési követelményeknek megfelelő jegyzőt nevez ki. Az Ötv. 38. § (2) bekezdése értelmében a körjegyzőségek-

hez tartozó községekben a polgármesteri hivatal feladatkörét a körjegyzőség látja el. Az Ötv. 40. § (1) bekezdése előírja, hogy a körjegyzőség alapításáról az érdekelt települések képviselő-testületei állapodnak meg.

Az Alkotmánybíróság a 2099/E/1991. AB határozata értelmében „a helyi önkormányzatok — mint közhatalommal rendelkező szervek — az Alkotmány és az Ötv. előírásai alapján — törvényben megállapított határidők hiányában — kötelesek a jogállamiság követelményének megfelelő szervezeti és működési keretek meghatározására, az önkormányzati tevékenységhez szükséges személyi és hivatali feltételek megteremtésére.” (ABH 1992. 550., 552.)

A községi képviselő-testületek kötelesek hivatalt létrehozni az önkormányzati és államigazgatási szakmai feladatok ellátására. A körjegyzőségi kijelölés szükségessége csak akkor merül fel, ha valamely község nem képes sem arra, hogy önálló hivatalt tartson fenn, sem pedig arra, hogy megállapodjon a közös hivatal alapításáról másik önkormányzattal, avagy ezt nem akarja. Egyéb esetben a kijelölésre, mint adminisztratív intézkedésre lehetőség nincs. A kijelölés, mint az állami beavatkozás kivételes eszköze, az igazgatási munkavégzés folyamatosságát, vagyis azt célozza, hogy egyetlen község polgárai se maradjanak közigazgatási szolgáltatás nélkül, a községek közötti együttműködés esetleges hiánya a szakigazgatás működését ne gátolja.

A főszabályhoz képest az Ötv. 105. §-a csupán kiegészítő előírást, szubszidiárius szabályt tartalmaz. Törvényen alapuló kivételes — eseti — megoldás tehát az, amikor a körjegyzőséghez tartozó községeket — megegyezésük és az önálló jegyzői kinevezés hiányában — a megyei közigazgatási hivatal vezetője jelöli ki. A lakossági érdekeket sértő kijelölés ellen a képviselő-testület jogorvoslattal a belügyminiszterhez (magasabb fórumhoz) fordulhat.

Az Ötv. vitatott rendelkezése csak a jelzett rendkívüli esetekre szorítkozva (nem pedig általánosságban) korlátozza a képviselő-testület szabad társulási jogát, valamint a szervezet önálló kialakításához való jogát. Ilyen korlátozást az Alkotmány 44/C. §-a értelmében a kétharmados szavazataránnyal elfogadott Ötv. egyébként is megállapíthat. Az ismertetett kivételes korlátozás csak az eseti vitás ügyek megoldását célozza, de nem lehetetleníti el a községi képviselő-testületek társulásalapítási önkormányzati alapjogát. A társulásalapítási szabadság az Ötv. 1. § (6) bekezdés *c*) pontja, valamint a Ttv. 2. §-a értelmében — törvény keretei között — megvalósulhat.

Ezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ötv. 105. § első és második mondata nem ütközik sem az Alkotmány 44/A. § *h*) pontjába, sem az Alkotmány 44/C. §-ába, és nem sérti a Ttv. 2. §-át sem.

2. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság hivataltól, illetőleg bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet — határidő megjelölésével — felhívja feladatának teljesítésére. E törvényi rendelkezés alkalma-

zása során a két feltételnek — a mulasztásnak és az ennek folytán előidézett alkotmányellenes helyzetnek — együttesen kell fennállnia. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogalkotói feladat elmulasztása akkor állapítható meg, ha a jogalkotó jogalkotási kötelezettsége konkrét jogszabályi felhatalmazásból ered, vagy valamely alapvető jog érvényesüléséhez magából az Alkotmányból szükségszerűen következik a jogszabály megalkotásának kényszere. A jogalkotó szerv jogszabályalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles tehát eleget tenni, ha azt észleli, hogy a hatás- és feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezést igénylő kérdés merült fel, feltéve, hogy a szabályozást valamely alkotmányos jog érvényesülése vagy biztosítása kényszerítően megköveteli. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990. 83., 86.]

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogalkotó az Ötv. 105. §-ával összefüggésben a bírói jogvédelem törvényi kizárásával az 1. pontban kifejtettek szerint alkotmányellenes helyzetet idézett elő. Az önkormányzatok szabad társulása önkormányzati alapjogának általános érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciákat azonban a jogalkotó megteremtette, ezért jogalkotói kötelezettséget nem mulasztott. A körjegyzőségi kijelölésre vonatkozó eseti belügyminiszteri döntés elleni bírói út kizárását tartalmazó törvényi rendelkezés alkotmánybírósági megsemmisítésével a jogorvoslathoz való alkotmányos jog érvényesítésére az általános szabályok szerint ezután már mód nyílik.

A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a mulasztás megállapítására irányuló indítványt elutasította.

3. Az indítványozó kérte a sérelmezett rendelkezés konkrét ügyben való alkalmazásának kizárását is. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes jogszabály konkrét esetben történő kizárását akkor rendeli el, ha ezt a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A jelen ügyben a jogbiztonság a kijelölés következtében már működő körjegyzőség tevékenységének stabilizálását kívánja meg, továbbá az eljárást kezdeményező nem igazolt olyan különösen fontos érdeket, amelyet az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes rendelkezés alkalmazásával összefüggésben értelmezhetett volna, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e részében is elutasította.

4. A határozat Magyar Közlönyben történő közzétételének elrendelése az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czucz Ottó
alkotmánybíró helyett

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyé
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 796/B/2000.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

1. Tekintettel arra, hogy helyi önkormányzat (a „választópolgárok közössége”) nem maradhat igazgatási apparátus nélkül (hiszen ennek hiánya egyúttal az önkormányzati működés ellehetetlenülését is eredményezné) megoldást kell találnia a törvényhozónak arra, hogy — az érdekeltek megállapodásának hiányában is — fennmaradjon az önkormányzati képviselő-testületek működőképessége. Ez — a fentiek szerint — a törvényhozó alkotmányos kötelessége is, hiszen igazgatási apparátus (önálló vagy körjegyzőség formájában is lehet ez megszervezve) nélkül nem lenne esély a választópolgárok közösségét érintő helyi közügyek önálló, demokratikus intézésére, a helyi közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlására. (Alkotmány 42. §.) Külön kiemelendő, hogy az államigazgatási feladatok folyamatos ellátása is elengedhetetlenné teszi igazgatási szervezet meglétét.

Erre figyelemmel az Ötv. 105. §-ának első mondata, — amely a kijelölésről rendelkezik — nem alkotmányellenes, hanem ellenkezőleg: az Alkotmány által megkövetelt önkormányzati működés előfeltételét teremti meg.

2. Az Ötv. 105. § második mondatában írt jogorvoslati jog hiányával kapcsolatban már kissé árnyaltabb a kép. Jogorvoslatnak ugyanis van helye (a lakosság érdekeit sértő hivatalvezetői kijelölés ellen a képviselő-testület a belügyminiszterhez fordulhat); további jogorvoslati eszköz (a belügyminiszter döntése ellen) azonban már nincs, ennek megfelelően a bírósághoz fordulás jogát [Alkotmány 57. § (1) bekezdés] sem biztosította a törvényhozó. Vajon elegendő-e a jelenlegi egyfokú jogorvoslat, s nem kellene-e megnyitni a bírói utat is?!

A többségi határozat a bírói út meglétét garanciális jelentőségűnek tekintette, ezért az Ötv. 105. § harmadik mondatát megsemmisítette. Kérdés azonban az, ezzel ténylegesen (hatékonyan) elősegít(het)jük-e a „fogadó” önkormányzatok alapjogainak a védelmét?

Álláspontom szerint a bírói út meglétének csak abban az esetben van értelme, ha annak révén biztosítható a hatékony jogi felülvizsgálat, azaz ha általa garantálható a bíróságok egészen gyors döntése is, ugyanis egyedül csak ez teszi lehetővé annak az Alkotmányból fakadó kötelezettségnek a teljesülését, hogy ne maradjon egyetlen települési önkormányzat sem tartósan igazgatási szervezet nélkül. Ha erre nézve nem tud garanciát adni a törvényalkotó, úgy a bírói út lehetővé tételével éppen maga konzervál egy esetleges alkotmányellenes helyzetet (pontosabban szólva: annak állandósulását segítené elő).

Igaz ugyan, hogy (bár nem hatásköri szabályként) az önkormányzati jogok alkotmánybíróági és bírósági védelmét az Alkotmány [43. § (2) bekezdés], illetve törvény garantálja [Ötv. 3. §], ugyanígy megnyitja az utat a törvényt sértő önkormányzati határozatok bírósági felülvizsgálata előtt is [Ötv. 99. § (2) bekezdés b) pontja], ebből azonban még nem lehet azt a következtetést levonni, hogy itt (a körjegyzőséghez tartozó községek kijelölésénél) indokolatlan kivételt tett volna a törvényalkotó azzal, hogy kifejezetten kizárja a bírói utat.

Hangsúlyozom: nem vagyok eleve elutasító állásponton atekintetben, hogy biztosítva legyen a bírósághoz fordulás joga is, ugyanakkor kiemelem: a konkrét feladat — a kijelölés — mielőbbi, gyors megoldása alkotmányos érdek, ezért csak az ezt egyértelműen garantáló és bizonyíthatóan elősegítő bírói út megnyitását tartom az indítvánnyal támadott ügyben támogathatónak. A jelen esetben ezért a „két-harmados” Ötv. 105. §-a második mondatában biztosított (ha tetszik: korlátozott) jogorvoslati lehetőséget összhangban állónak látom az Alkotmány 57. § (5) bekezdésének második mondatával, amely szerint: „A jogorvoslati jogot — a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan — a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

Magam egyébként — az indítvánnyal támadott ügyben — nem látom azt a feltétlen garanciát a bírói jogvédelemben, amelyet annak a többségi határozat tulajdonít. Gyakorlatilag ugyanis előre borítékolható a bíróság (fogadó községek keresetét szinte mindig elutasító) ítélete, minthogy rendkívüli módon beszűkül a bíróság által egyáltalán vizsgálható, mérlegelhető körülmények, tények köre. Szinte elképzelni sem tudom, egyáltalán valaha is szület-e olyan bírói ítélet, amely megsemmisítené a kifejezetten szakmai és törvényességi szempontokon nyugvó megyei közigazgatási hivatalvezető általi kijelölést. (Az pedig szóba sem jöhet, hogy a bíróság más körjegyzőséget jelöljön ki.) Ha pedig ez így van, „hatékony jogorvoslat”-ot jelent-e ez?

3. Az indítványokkal támadott ügyben sokszor történik hivatkozás arra, hogy a körjegyzőséghez besorolt („kijelölt”) település az ún. közös intézmények fenntartása körében milyen adósságokat halmozott fel. Ezért nyomatékosan hangsúlyozom: ennek a kérdésnek (és ténynek)

nincs köze ahhoz, miként történik a körjegyzőségekhez tartozó községek kijelölése. (Más dolog persze, hogy a fizetési fegyellemmel kapcsolatos bizalom megrendüléséhez ez adalékul szolgálhat.)

Itt tehát egyedül és kizárólag azt a kérdést kell vizsgálni, éri(érheti)-e a „fogadó” önkormányzatokat bármiféle — alkotmányos jogait is érintő — hátrány amiatt, hogy egy új községi önkormányzati képviselő-testületet jelöl ki hozzájuk (a körjegyzőségükhöz) a megyei közigazgatási hivatal vezetője?

Az indítványt benyújtó képviselő-testületek azt állítják, hogy „a jogalkotó elmulasztotta a körjegyzőségi kijelölés szabályainak kimunkálása során az önkormányzati alapjogok megfelelő védelmi garanciáinak megalkotását”. (A „védelmi garancia” alatt nemcsak a jogorvoslat értendő!) Vagyis vizsgálatot érdemel, van-e mulasztás, s ha igen, úgy az sérti-e az Alkotmány valamely rendelkezését?

Sem az Ötv. 105. §-a, sem más rendelkezése nem szól arról, milyen módon biztosíthatók a „kibővült” körjegyzőségek működési feltételei. Magától értetődőnek veszi a törvényhozó azt, hogy a meglévő igazgatási apparátus (körjegyzőség) képes (képesé tehető) az új települési önkormányzat ügyeinek fogadására. (A jogalkotó csak arra koncentrált, hogy mielőbb körjegyzőséget találjon az 1000 fő alatti település önkormányzatának: nem jelennek meg sem a személyi, sem a dologi-pénzügyi szempontok.) Ezt az egyedüli szempontot veszi alapul a megyei közigazgatási hivatal vezetője is, aki a kijelölésnél a földrajzi távolságnak, az igénybe vett intézményhálózat elhelyezkedésének tulajdonít — helyesen — meghatározó szerepet. Ehhez képest ő sem vizsgálta — az Ötv. alapján erre nincs is direkt kötelezettsége — azt, vajon a csatlakozással keletkező többletfeladatok ellátására adottak-e, illetőleg megteremthetők-e a tárgyi és személyi feltételek a körjegyzőségben. A törvényhozó erről hallgat, pontosabban szólva a feltételek biztosítását a körjegyzőséghez tartozó képviselő-testületek között kötetendő megállapodásra bízta. „A körjegyzőség fenntartásának költségeihez az érdekelt képviselő-testületek — eltérő megállapodás hiányában — a településük lakosságszámának arányában járulnak hozzá.” Annak azonban már nem teremtette meg kifejezetten a törvényhozó a hatékony jogi garanciáit, miként rendezendők (rendezhetők) a körjegyzőséghez tartozó képviselő-testületek közötti, megállapodás kapcsán keletkező viták. Előállhat pedig az a helyzet, hogy a megállapodásban foglaltakat tartósan nem teljesítő képviselő-testület helyett a többi (az indítvánnyal vizsgált ügyben: a „kényszer-kijelöléssel” fogadóvá tett) körjegyzőség képviselő-testülete biztosítja a körjegyzőség fenntartásának (vagy a fenntartás egy részének) a költségeit. Ezt a költségányadot a szóban forgó képviselő-testületeknek más feladataik ellátásához rendelkezésre álló pénzeszközeikből kell elvonniuk és ide átcsoportosítani. Ezzel viszont veszélyeztetik az Alkotmány 42. §-ában írtak teljesítését a saját településükön, amely nem más, mint: „A helyi önkormányzás a választópolgárok közösségét érintő helyi közügyek önálló, demokratikus intézése, a helyi közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlása”. A kistelepülések — melyek döntő

hányada az 1030 ÖNHIKI-s település közé tartozik — esetében olyannyira feszített a költségvetés, hogy ezt a rajtuk kívül keletkezett terhet komoly áldozatok árán képesek csak vállalni. Működésüket, önkormányzati feladataik ellátását mindenesetre nem tudják a korábbi szinten fenntartani, abból kényszerűen „adniuk”, „engedniük” kell a nem teljesítő település javára.

A jelen ügyben nincs szó még arról, hogy a kijelölés eredményeként a „fogadó” önkormányzatok képviselő-testületeinek működése is megghiúsulna (220/H/1992. AB határozat), arról azonban igen, hogy Alkotmányban tételezett [42. §; 44. § (1) bekezdése, 44/A. §] feladataik ellátását, azaz zavartalan működésüket tartósan nehezíti, veszélyeztetheti (mindenképpen érzékelhető módon korlátozhatja) az, hogy hatékony jogi eszközök hiányában belátható időn belül ki nem kényszeríthető feltételeket (itt pl. az anyagi-pénzügyieket) saját településük lakosságának terhére — mások helyett — meghatározhatatlan időre maguknak kell átvállalniuk. (Annál is inkább, mivel mind az önkormányzati, mind pedig az államigazgatási feladatokat folyamatosan, megszakítás nélkül el kell látni.)

Következésképpen az Ötv. 105. §-a tekintetében az önkormányzati működés tartós megnehezülését, színvonal csökkenését gátló jogi garanciák hiánya okából megállapíthatónak látom a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet. Másik oldalról nézve: a törvényalkotó nem biztosította a „fogadó” önkormányzatok számára azt, hogy önkormányzati működésük elért szintje változatlan feltételekkel fenntartható legyen.

A jelen helyzet — elvi alapjait tekintve — összehasonlítható a 15/1998. (V. 8.) AB határozattal elbírált ügygel. Ott az indítványozók községegyesítés megszüntetése tekintetében kérték az Ötv. 52. § (1) bekezdés második mondata alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontjuk szerint az Ötv. kifogásolt rendelkezése ellentétes az Alkotmány 42. §-ával és 44. § (1) bekezdésével, mert szerintük e rendelkezések minden település számára biztosítják az önkormányzáshoz való jogot. Meglátásuk szerint az általuk vitatott törvényi feltétel teljesítése tekintetében nincs esélyegyenlőség a maradó és az önállóságra törekvő települések között. (ABH 1998. 133.) Ez az esélyegyenlőség a most vizsgált ügyben is megkérdőjelezhető, a fentebb leírtak szerint legalábbis a fogadó önkormányzatok (képviselő-testületek) „működőképességének védelme” felvethető. Márpedig az Ötv. 87. § (1) bekezdése szerint: „Önállósága és működőképességének védelme érdekében kiegészítő támogatás illeti meg az önhibáján kívül hátrányos helyzetben lévő települési önkormányzatot ...”. A „működőképesség védelme” — álláspontom szerint — a jelen ügyben is állami (törvényhozói) garanciákkal biztosítandó érték. Az államnak — ha külön pótlólagos támogatást nem is ad — azt hatékony garanciák révén biztosítania kellene, hogy a fogadó települések körjegyzőségének fenntartásához a „belépő” települési önkormányzatra eső költséghányad valóban folyamatosan rendelkezésre álljon. Ez a követelmény minimálisan benne van az „önkormányzat működőképességének a védelmében”.

Megjegyzem egyébként: a helyi önkormányzati képviselő-testületek körjegyzőségeinek hatásköre megközelítően 70%-ában „állami hatáskör”, s legfeljebb 30%-nyi az, ami kifejezetten és egyértelműen önkormányzati. Úgy is felfoghatjuk tehát a jelenlegi jogi megoldást, hogy az állam a túlsúlyosan állami feladatok (hatáskörök) ellátására kötelezett önkormányzatok között teremt kényszerköteléket, és pedig úgy, hogy a fogadó önkormányzatokat védő garanciák megteremtéséről megfélekedzik. Egészen rövidre fogva: a saját feladatait (is) másokkal (önkormányzatokkal) oldatja meg, s mindeközben nem gondoskodik a fogadó önkormányzatok érdekeinek védelméről. Azaz: az állam előkelő idegenként viselkedik olyan ügyben, amelyben az ellátandó feladatok túlnyomó része éppen hogy állami, nem pedig önkormányzati jellegű.

4. Megjegyzem továbbá: a körjegyzőséghez kijelölés egyirányú utcát jelent a fogadó önkormányzatok számára. Az Ötv. ugyanis csak a körjegyzőséghöz „csatlakozásról” és az önkéntes „kiválásról” szól, arra azonban nem teremt lehetőséget, hogy valamely társult önkormányzatot a többiek abból kizárjanak. Mindez még inkább felerősíti azt az igényt, hogy az állam valóban hatékony garanciákat teremtsen a fogadó önkormányzatok zavartalan és folyamatos — elért színvonalon fenntartható — működéséhez.

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétsést nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozó semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992. 204—205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik. [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995. 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997. 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998. 132, 138.] A szabályozás tartalmának hiányos voltából eredő alkotmányvétső mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás, vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán alapul. [4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999. 52, 57.]

A 220/H/1992. AB határozathoz képest tehát kétségkívül elmozdulást jelentett volna a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása, amely abból indult volna ki, hogy nemcsak az önkormányzati működés hiányának, kiüresedésének stb., de e működés tartós megnehezülésének, az önkormányzat működése változatlan formában történő fenntartása sérelmének is lehet alkotmányossági relevanciája. Azaz: az alkotmányellenesség megállapításához nem kell mindig és mindenkor megvárnia az Alkotmánybíróságnak azt, amíg ez be is következik, elegendő lehet az is, ha a működés tartós megnehezülése (másik oldalról: a maradó települések „önkormányzati működése védelmének” kötelezettsége) fennáll.

5. A fogadó körjegyzőség kétségkívül hozzájut a kibővüléssel együttjáró normatív támogatáshoz. Ez azonban

— a gyakorlat szerint — nem fedezi az összes (s éppen az „integrációval” szoros összefüggésbe hozható) többletkiadásokat. A hiányzó összegek biztosítását a körjegyzőséget alkotó képviselő-testületek közötti megállapodásnak kell felvállalnia, s ez, mint fentebb írtam, igencsak a felek belátására van bízva, s nincs hatékony állami garancia a hiányzó összeg (különbözet) kikényszerítésére.

Erre tekintettel — álláspontom szerint — az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna állapítania a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet.

Végső megoldásként elfogadtam volna egy alkotmányos követelmény megállapítását is. Eszerint: „Az Ötv. 105. §-ában szabályozott, körjegyzőséghez történő kijelölés esetén alkotmányos követelmény a már körjegyzőséghez tartozó települési önkormányzatok tekintetében az Alkotmány 42. §-ában foglalt önkormányzati működés feltételei elért színvonalának fenntartása, melynek hatékony garanciáit az állam köteles megteremteni.”

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 9/2003. (II. 7.) KE határozata

bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

lemondására tekintettel

dr. Simony Erikát

2003. február 6-i hatállyal,

a felső korhatár elérése miatt

Dégendorferné dr. Rozinay Gabriellát

2003. június 17-i hatállyal,

dr. Kosztolányiné dr. Nágel Katalint

2003. augusztus 11-i hatállyal,

dr. Fülöpp Károlyt

2003. augusztus 28-i hatállyal,

nyugállományba helyezés iránti kérelmére

dr. Bódy Éva Katalint

2003. július 31-i hatállyal,

dr. Batta Pálnét

2003. augusztus 6-i hatállyal,

dr. Mérő Zsuzsannát

2003. augusztus 31-i hatállyal

bírói tisztségéből felmentem.

Baloghné dr. Bartók Mártát,

dr. Demeter Zsuzsannát,

dr. Harangozó Attilát,

Idzigné dr. Novák Marianna Csillát,

Ila Tóthné dr. Vörös Erikát,

dr. Laczkó Henriettét,

dr. Nagy Attila Györgyöt,

Nagyné dr. Szirony Mártát,

dr. Pócs Teodórárt,

dr. Rébay Juditot,

Soósné dr. Vajda Mártát,

Stannekné dr. Nagy Erika Katalint és

dr. Tóth Endre Tamást

2003. február 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2003. január 30.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

KEH ügyszám: IV-1/0235/2003.

A Köztársaság Elnökének 10/2003. (II. 7.) KE határozata

**egyetemi tanári kinevezés alóli felmentésekről szóló
190/2002. (XII. 28.) KE határozat módosításáról**

Az oktatási miniszter előterjesztésére — a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvényben foglalt jogkörömben — a 190/2002. (XII. 28.) KE határozatnak dr. Gyulai József egyetemi tanárra vonatkozó rendelkezését a következőképpen módosítom:

„a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen *dr. Gyulai József* egyetemi tanárt 2003. augusztus hó 31. napjával — 70. életéve betöltésére tekintettel — egyetemi tanári kinevezése alól felmentem.”

Budapest, 2003. január 30.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

KEH ügyszám: V-2/0338/2003.

A Köztársaság Elnökének 11/2003. (II. 7.) KE határozata

ülnökök választásáról

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény 125. § (2) bekezdésében megállapított jogkörömben a Fővárosi Bíróság, a megyei bíróságok, a helyi (városi, kerületi) bíróságok és a munkaügyi bíróságok ülnökeinek megválasztását az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökének előterjesztésére 2003. március 5. és 2003. április 22. közé eső időtartamra tűzöm ki.

Budapest, 2003. február 4.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

KEH ügyszám: IV-3/0362/2003.

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 7/2003. (II. 7.) ME határozata

helyettes államtitkári juttatás biztosításáról

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 52. §-ának (2) bekezdése alapján

dr. Bene László r. dandártábornok, a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat vezetője részére

— 2003. január 1-jei hatállyal, e tisztsége ellátásának időtartamára —

a helyettes államtitkári juttatások teljes körét biztosítom.

Budapest, 2003. január 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 8/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján megállapítom, hogy

Jendrolovicsné Hegedűs Éva kormányzati főtisztviselői kinevezése — lemondására tekintettel —

2002. június 30-i hatállyal

megszűnt.

Budapest, 2003. január 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 9/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján megállapítom, hogy

dr. Terták Elemér kormányzati főtisztviselői kinevezése — lemondására tekintettel —

2002. november 30-i hatállyal

megszűnt.

Budapest, 2003. január 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 10/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselők kinevezések megszűnésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján megállapítom, hogy

dr. Kovács János,
Tóta Áronné dr. és

dr. Vas Márton Zsolt kormányzati főtisztviselők kinevezése — lemondásukra tekintettel —

2002. december 31-i hatállyal

megszűnt.

Budapest, 2003. január 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 11/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselők kinevezések megszűnésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapítom, hogy

dr. Fürjes Balázs kormányzati főtisztviselők kinevezése — közszolgálati jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetésére tekintettel —

2003. március 11-i hatállyal,

Tóth József kormányzati főtisztviselők kinevezése — közszolgálati jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetésére tekintettel —

2003. március 20-i hatállyal

megszűnik.

Budapest, 2002. szeptember 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 12/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselők kinevezés megszűnésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapítom, hogy

dr. Nagy Róza kormányzati főtisztviselők kinevezése — közszolgálati jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetésére tekintettel —

2003. április 4-i hatállyal

megszűnik.

Budapest, 2003. január 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 13/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselők kinevezések megszűnésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapítom, hogy

Gál Kinga és

Misovicz Tibor kormányzati főtisztviselői kinevezése — közszolgálati jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetésére tekintettel —

2003. április 15-i hatállyal,

megszűnik.

Budapest, 2003. január 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 14/2003. (II. 7.) ME határozata

kormányzati főtisztviselői kinevezés megszüntetésének megállapításáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény 31/D. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja alapján megállapítom, hogy

dr. Lukácsi Tamás kormányzati főtisztviselői kinevezése — közszolgálati jogviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésére tekintettel —

2003. április 15-i hatállyal

megszűnik.

Budapest, 2002. szeptember 30.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 15/2003. (II. 7.) ME határozata

központi tiszt áthelyezéséről

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 245/K. §-ának (3) bekezdésében foglalt jogkörömben — a 245/J. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjára tekintettel — a Belügyminisztériumba vezénylése alapján

Mazula Károly központi tisztet — a belügyminiszter kezdeményezésének figyelembevételével —

az Országos Bűnmegelőzési Központ Koordinációs Főosztály vezetői teendőinek ellátására

2003. február 1-jei hatállyal — határozatlan időre — áthelyezem.

Budapest, 2003. január 27.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének 2/2003. (MK 13.) MSZH

k ö z l e m é n y e

egyes 2003. évi kiállításokon bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről

Az 1995. évi XXXIII. törvény 3. §-ának *b)* pontja, az 1997. évi XI. törvény 53. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja, a 2001. évi XLVIII. törvény 40. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja és az 1991. évi XXXVIII. törvény 36. §-ának (1) bekezdése alapján közzéteszem, hogy

— a 2003. február hó 19. és 22. napjai között Budapesten megrendezendő „AGRO+MASHEXPO” 22. Nemzetközi mezőgazdasági és mezőgépi kiállításon,

— a 2003. február hó 25. és 28. napjai között Budapesten megrendezendő „LABORTECHNIKA 2003” szakkiállításon,

— a 2003. március hó 6. és 9. napjai között Budapesten megrendezendő „BUDAPEST BOAT SHOW” 12. Nemzetközi hajókiállításon, „BUDAPEST MOTOR KIÁLLÍTÁS” 2. Nemzetközi motorkerékpár szakkiállításon, „FeHoVa” 10. Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállításon és „SPORT” 8. Nemzetközi sport és szabadidő kiállításon,

— a 2003. március hó 20. és 23. napjai között Budapesten megrendezendő „UTAZÁS” 26. Nemzetközi idegenforgalmi kiállításon,

— a 2003. március hó 28. és 30. napjai között Budapesten megrendezendő „24. BUDAPESTI DIVAT NAPOK” kiállításon és „KARÁT” 11. Nemzetközi ékszer, drágakő, óra szakkiállításon és vásáron,

— a 2003. április hó 8. és 12. napjai között Budapesten megrendezendő „CONSTRUMA” 22. Nemzetközi építőipari szakkiállításon és „HUNGAROTHERM” 2. Nemzetközi fűtés-, szellőzés-, klíma- és szanitertechnikai szakkiállításon,

— a 2003. április hó 23. és 26. napjai között Budapesten megrendezendő „MACHTECH” 6. Nemzetközi gépgyártás-technológiai és hegesztéstechnikai szakkiállításon és „CHEMEXPO” 6. Nemzetközi vegyipari szakkiállításon,

— a 2003. május hó 27. és 30. napjai között Budapesten megrendezendő „INDUSTRIA” 11. Nemzetközi ipari szakkiállításon,

— a 2003. szeptember hó 6. és 14. napjai között Budapesten megrendezendő „BNV” 107. Budapesti Nemzetközi Vásáron, „INFOmarket” 2. Információtechnológiai és telekommunikációs vásáron és „25. BUDAPESTI DIVAT NAPOK” kiállításon,

— a 2003. szeptember hó 21. és 25. napjai között Budapesten megrendezendő „HOVENTA” 22. Nemzetközi kereskedelmi és vendéglátó-technikai szakkiállításon,

— a 2003. szeptember hó 30. és október hó 3. napjai között Budapesten megrendezendő „BUDATRANSPACK” 21. Nemzetközi anyagmozgatási és csomagolási szakkiállításon, „PRINTEXPO” 11. Nemzetközi nyomdaipari szakkiállításon, „ÖKOTECH” 3. Nemzetközi környezetvédelmi és kommunális szakkiállításon, „PROMOTION” 6. Nemzetközi marketing-kommunikációs szakkiállításon és „HUNGAROMED” 4. Nemzetközi orvostechnikai és egészségügyi szakkiállításon és konferencián,

— a 2003. szeptember hó 15. és 19. napjai között Budapesten megrendezendő „AUTOMOBIL 2003 — BUDAPESTI AUTÓSZALON” 16. Nemzetközi járműipari szakkiállításon,

— a 2003. november hó 5. és 7. napjai között Budapesten megrendezendő „C+D” 6. Közép-európai védelmi felszerelés és repülési szakkiállításon,

— a 2003. november hó 5. és 9. napjai között Budapesten megrendezendő „BÚTORVILÁG 2003” 12. Nemzetközi Bútor Szakvásáron Woodma-Interwood,

— a 2003. november hó 13. és 16. napjai között Budapesten megrendezendő „HÓ — SHOW” 13. Találkozó a téli sportok szerelmeseinek kiállításon, valamint

— a 2003. november hó 27. és 29. napjai között Budapesten megrendezendő „INFOtrend” 2. Nemzetközi informatikai és telekommunikációs konferencián és szakkiállításon

bemutatásra kerülő találmányokat, védjegyeket, formatervezési és használati mintákat az említett jogszabályokban meghatározott kiállítási kedvezmény illeti meg.

Dr. Bendzsel Miklós s. k.,
a Magyar Szabadalmi Hivatal elnöke

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter közleménye

a Kormány 2003. I. félévi munkatervéből származó jogalkotási feladatok jegyzékéről

FEBRUÁR

Előterjesztés a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról

Felelős: BM
IM
HM

Előterjesztés az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény, valamint ezzel összefüggésben más törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: BM
MeH
IM
KüM

Előterjesztés az európai parlamenti képviselők választásáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: BM
IM

Előterjesztés az egészségügyi szolgáltatásokról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről szóló törvényjavaslatról

Felelős: ESZCSM
IM
PM

Előterjesztés a járóbeteg-ellátás keretében rendelt gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és gyógyfürdő-ellátások árához nyújtott támogatások elszámolásáról és folyósításáról szóló 134/1999. (VIII. 30.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés egyes gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök beszerzéséről és forgalmazásáról szóló 110/2000. (VI. 29.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a Társadalombiztosítási Ár- és Támogatási Bizottság feladat- és hatásköréről, valamint a működési rendjéről szóló 112/2000. (VI. 29.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM
PM

Előterjesztés a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a munkaerő-kölcsönzés magán munka-közvetítői tevékenység nyilvántartásba vételéről és folytatásának feltételeiről szóló 118/2001. (VI. 30.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: FMM

Előterjesztés a biodízel Magyarországon történő kísérleti alkalmazásáról

Felelős: FVM

Előterjesztés a kedvezőtlen adottságú térségekben a mezőgazdasági termelők éven túli hiteltartozásainak könnyítését szolgáló programról

Felelős: FVM
PM
MeH

Előterjesztés az agrárgazdaság és vidékfejlesztés területén az Európai Unióhoz való csatlakozás kapcsán szükséges intézményfejlesztés megvalósításának döntéseiről és előrehaladásáról

Felelős: FVM
KüM
GKM
MeH

Előterjesztés az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény és a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslatról

Felelős: FVM
IM

Előterjesztés a kiskifogasztók támogatási rendszeréről

Felelős: GKM

A magyar légtér igénybevételeiről szóló 4/1998. (I. 16.) Korm. rendelet módosítása

Felelős: GKM

Előterjesztés a sportrendezvényeken tapasztalható rendbontások visszaszorítása érdekében szükséges intézkedésekről

Felelős: GYISM

Előterjesztés a fogadó nemzeti támogatási rendszerének szabályozásáról

Felelős: HM
GKM

Előterjesztés a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény és a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény módosításáról

Felelős: IM

Előterjesztés a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény módosításáról

Felelős: IM

Előterjesztés a bírósági ügyintéző által a büntető ügyekben ellátható feladatokról szóló kormányrendeletéről

Felelős: IM

Előterjesztés a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény végrehajtásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 113/1995. (IX. 27.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: KvVM

Előterjesztés a termékek és szolgáltatások öko-címkézési rendszerének működési, minősítési, nyilvántartási kereteinek, feltételeinek meghatározásáról

Felelős: KvVM

Előterjesztés a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerek működési, környezeti, hitelesítési és nyilvántartási kereteiről és feltételeiről

Felelős: KvVM

Előterjesztés a hulladékokkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről

Felelős: KvVM

Előterjesztés a Magyarország nemzetközi kereskedelmi megállapodásaival kapcsolatos feladatokról az Európai Unióhoz történő csatlakozással összefüggésben

Felelős: KüM

Előterjesztés a Nemzeti Civil Alapprogramról szóló törvényjavaslatról és a Kormány Civil Stratégiájáról

Felelős: MeH
IM

Előterjesztés a területfejlesztési célfeladatok támogatással fedezett kiadásai céllelőirányzat felhasználási szabályairól

Felelős: MeH

Előterjesztés a terület és település felzárkóztatási céllelőirányzat felhasználásának részletes szabályairól

Felelős: MeH

Előterjesztés a 2003. évi területfejlesztési céllelőirányzat régiók és megyék, valamint a területi kiegyenlítést szolgáló fejlesztési célú támogatások megyék közötti felosztásáról

Felelős: MeH

Előterjesztés a legkedvezőtlenebb helyzetű megyék részére elkülönített céllelőirányzati kereteknek az eltérő megyei adottságok és programok érvényesítésére lehetőséget adó összehangolt felhasználási szabályairól

Felelős: MeH

Előterjesztés a nemzetközi segélyek, támogatások felhasználásával megvalósuló programok megfigyelő és értékelő rendszeréről

Felelős: MeH

Előterjesztés a kistérségi szolgáltató irodáról

Felelős: MeH

Előterjesztés a Kiváló, Érdemes Művészi és Népművészet Mestere járadékról szóló törvényjavaslatról

Felelős: NKÖM
IM

Előterjesztés a Népi Iparművészeti Tanács megszüntetéséről szóló 11/1992. (I. 20.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: NKÖM

Előterjesztés a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról

Felelős: NKÖM
IM

Előterjesztés a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról

Felelős: OM
IM

Előterjesztés a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény módosításáról

Felelős: OM
IM

Előterjesztés a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény módosításáról

Felelős: OM
IM

Előterjesztés a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I. 31.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: PM
BM

Előterjesztés a Magyar Fejlesztési Bank Rt.-ről szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról

Felelős: PM
IM

Előterjesztés a terrorizmus elleni fellépéssel kapcsolatos magyar intézkedések terén a 2001/931/CFSP közös álláspontot módosító 2002/340/CFSP közös álláspontban foglaltak végrehajtásához szükséges törvényjavaslatról

Felelős: PM
KüM
IM

MÁRCIUS

Előterjesztés a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 124/1993. (IX. 22.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: BM

Előterjesztés a polgári rendeltetésű kézi lőfegyverek és lőszer forgalmának, megszerzésének és tartásának szabályairól szóló törvényjavaslatról

Felelős: BM
IM

Előterjesztés a Nemzeti Vízum és Okmánybizottság létrehozásáról és feladatairól

Felelős: BM

Előterjesztés az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: BM
IM
GKM
KvVM
MeH

Előterjesztés az egészségügyi szakellátási kapacitás módosítások szakmai feltételeiről, eljárási rendjének és az új szolgáltatók befogadásának szabályairól szóló 50/2002. (III. 26.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek az egészségügyi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 233/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet és a szociális, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 257/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM
FMM

Előterjesztés az önkormányzat által szervezett közcélú foglalkoztatás támogatása jogcímén igénybe vett források felhasználásának elszámolási, valamint az előirányzat-módosítási rendjéről

Felelős: ESZCSM
FMM
BM
PM

Előterjesztés a Tartalékgazdálkodási Kht. pénzügyi helyzetének rendezéséről

Felelős: FVM

Előterjesztés a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény a részaránykiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatos földhivatali eljárás részletes szabályairól

Felelős: FVM

Előterjesztés a nemesfémtermékek és termékek vizsgálatairól és hitelesítéséről szóló 49/1998. (III. 27.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: GKM
PM

Előterjesztés a telepengedély alapján gyakorolható ipari és szolgáltató tevékenységről, valamint telepengedélyezés rendjéről szóló 80/1999. (VI. 11.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: GKM
BM
IM
KvVM

Előterjesztés a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény módosításáról

Felelős: GKM
FVM
IM

Előterjesztés a sportorvoslás szabályairól és a sportegészségügyi hálózatról szóló 154/2001. (IX. 5.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: GYISM
ESZCSM

Előterjesztés a személyes adatok védelméről szóló törvényjavaslatról, valamint a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: IM

Előterjesztés az egyes iparjogvédelmi és szerzői jogi törvények módosításáról szóló törvénytervezetről

Felelős: IM

Előterjesztés a közbeszerzésekről szóló új törvényjavaslatról

Felelős: IM
MeH

Előterjesztés a hulladékgazdálkodási terv részletes követelményeiről

Felelős: KvVM

Előterjesztés az ózonréteget károsító anyagokról

Felelős: KvVM

Előterjesztés a hulladékok külföldről történő behozataláról, az országból történő kiviteléről és az ország területén történő átszállításáról

Felelős: KvVM

Előterjesztés az Európai Unió döntéshozatali tevékenységéhez kapcsolódó magyar kormányzati tevékenység koordinációjának elveiről, működési és eljárási rendjéről

Felelős: KüM

Előterjesztés az egységes engedélyező hatóságról szóló törvényjavaslatról

Felelős: MeH
IM
GKM
FVM

Előterjesztés a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról

Felelős: MeH
IM

Előterjesztés a Nemzeti Fejlesztési Terv elfogadásáról

Felelős: MeH

Előterjesztés az Országos Dokumentumellátási Rendszerről szóló kormányrendeletéről

Felelős: NKÖM

Előterjesztés a biztosítási tevékenységről szóló törvény újrakodifikálásáról

Felelős: PM
IM

Előterjesztés a kiegyenlítések véglegességéről szóló törvényjavaslatról

Felelős: PM
MNB
IM

Előterjesztés a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról

Felelős: PM
IM

Előterjesztés a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosításáról (az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény)

Felelős: PM
IM

Előterjesztés a magán-nyugdíjpénztári garanciarendszer részletes szabályairól szóló törvényjavaslatról

Felelős: PM
IM

Előterjesztés az Európai Unió Strukturális és Kohéziós Alap támogatásaihoz kapcsolódó nemzeti finanszírozás költségvetési tervezésének koncepciójáról és a kapcsolódó jogszabály-módosításokról

Felelős: PM
érintett minisztériumok

ÁPRILIS

Előterjesztés a kábítószerekkel és pszichotrop anyagokkal végezhető tevékenységek szabályozásáról

Felelős: BM
IM
ESZCSM

Előterjesztés a helyi önkormányzatok 2003. évi új címzett támogatásáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: BM
IM

Előterjesztés a pirotechnikai tevékenységek engedélyezésével kapcsolatos kormányrendeletéről

Felelős: BM

Előterjesztés az OEP főigazgatójának méltányossági jogkörébe tartozó egészségbiztosítási ellátások megállapításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a keresőképtelenség és keresőképesség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló 102/1995. (XII. 25.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés az egészségügyi technológiák Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásba való befogadásának és díjparaméterei meghatározásának részletes szabályairól

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés az orvosok és más egészségügyi dolgozók jogállásáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: ESZCSM
IM
PM

Előterjesztés a Szociálpolitikai Tanács összetételére, megalakítására vonatkozó részletes szabályokról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a polgári szolgálatról szóló 1997. évi XI. törvény módosításáról

Felelős: FMM
IM

Előterjesztés a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCIV. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslatról

Felelős: FVM
IM

Előterjesztés az egyes agrár ágazati területeket érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: FVM
GKM
KvVM
IM

Előterjesztés az egyes agrár tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról

Felelős: FVM
IM
GKM

Előterjesztés a repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének szabályairól szóló 176/1997. (X. 11.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: GKM
KvVM

Előterjesztés a Polgári perrendtartásról, valamint a büntetőeljárásról szóló törvények jogharmonizációs célú módosításáról

Felelős: IM

Előterjesztés a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosításáról

Felelős: IM

Előterjesztés az új jogalkotási törvényről

Felelős: IM

Előterjesztés az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőségről szóló törvényjavaslatról

Felelős: IM

Előterjesztés a jogi segítségnyújtásról szóló törvényről és egyéb jogszabályok módosításáról

Felelős: IM

Előterjesztés a Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának kihirdetéséről és az alkalmazással összefüggő törvény-módosításokról szóló törvényjavaslatról

Felelős: IM

Előterjesztés az Európai Unióhoz történő csatlakozással összefüggő alkotmánymódosításból következő egyes törvény-módosításokról szóló törvényjavaslatról

Felelős: IM

Előterjesztés az Országos Pártfogó Felügyeleti Szolgálat Hivataláról, valamint az igazságügy-miniszter feladat- és hatásköréről szóló 157/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: IM

Előterjesztés a számhordozhatóság bevezetésének és alkalmazásának feltételeiről szóló kormányrendeletéről

Felelős: IHM

Előterjesztés a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény módosításáról

Felelős: KvVM
IM

Előterjesztés a betétdíj, a visszavételi és visszaadási lehetőségek alkalmazásának részletes szabályairól

Felelős: KvVM

Előterjesztés a 2003—2008 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról (NKP—II)

Felelős: KvVM

Előterjesztés a külügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 152/1994. (XI. 17.) Korm. rendelet kiegészítéséről a Nemzetközi Fejlesztési Együttműködési tevékenységgel, illetve Tárcaközi Bizottság megalakításával összefüggésben

Felelős: KüM

Előterjesztés az Elektronikus Kormányzati Gerinchálózat és a kapcsolódó hálózatok biztonsági és védelmi követelményeinek meghatározásáról

Felelős: MeH
BM
IHM

Előterjesztés a magán szálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló 110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: MeH

Előterjesztés a civil szervezetekkel való együttműködés módszertanáról

Felelős: MeH

Előterjesztés az elektronikus pénzkibocsátó intézetekről

Felelős: PM
IM

Előterjesztés a felszámolók névjegyzékéről szóló 167/1993. (XI. 30.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: PM

Előterjesztés a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal jogi helyzetének, feladat- és hatáskörének áttekintéséről

Felelős: PM
KEHI

MÁJUS

Előterjesztés a közigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvényjavaslatról

Felelős: BM
IM

Előterjesztés a helyi önkormányzatok címzett és célta-
mogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény
módosítására vonatkozó törvényjavaslatról

Felelős: BM
IM
PM

Előterjesztés a polgárok személyi adatainak és lakcímé-
nek nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végre-
hajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet módo-
sításáról

Felelős: BM

Előterjesztés a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgála-
táról szóló 49/1995. (V. 4.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: BM

Előterjesztés a katasztrófák elleni védekezés irányításá-
ról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos
súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi
LXXIV. törvény 51. §-ának (1) bekezdése alapján
BM OKF hatósági-szakhatósági és szakértői feladatairól
és hatásköréről szóló kormányrendeletéről

Felelős: BM

Előterjesztés a tartós bentlakásos intézményekben el-
helyezettek szociális rászorultsága megállapításának rész-
letes szabályairól

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a Munkavállalói Résztulajdonosi Prog-
ramról szóló 1992. évi XLIV. törvény módosításáról

Felelős: FMM
IM

Előterjesztés a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény
módosításáról

Felelős: FVM
IM

Előterjesztés a közérdekű védekezés költségei megáll-
apításának és igénylésének részletes szabályairól szóló kor-
mányrendeletéről

Felelős: FVM

Előterjesztés a hazai területi vizeken külföldi államok
lobogója alatt közlekedő tengeri hajók hajózásbiztonsági
ellenőrzése rendjéről szóló kormányrendelet módosításáról

Felelős: GKM

Előterjesztés az egyes tartós használatra rendelt termé-
kek jótállási kötelezettségéről szóló 117/1991. (IX. 10.)
Korm. rendelet módosításáról

Felelős: GKM

Előterjesztés a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII.
törvény módosításáról

Felelős: GKM
IM

Előterjesztés az életüktől és szabadságuktól politikai
okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992.
évi XXXII. törvény 7. §-ának (1) bekezdésében előírt, a
havi életjáradék kiszámításához szükséges alapösszeg
nagyságának 2003. évi meghatározásáról szóló kormány-
rendeletéről

Felelős: IM

Előterjesztés a felszíni vizek minősége védelmének
egyres szabályairól szóló 203/2001. (X. 26.) Korm. rendelet
módosításáról

Felelős: KvVM

Előterjesztés a települési szennyvizek ártalommentes
elhelyezésének egyes szabályairól

Felelős: KvVM
BM

Előterjesztés az Operatív Programok elfogadásáról

Felelős: MeH

Előterjesztés a gazdasági övezetekről szóló törvény-
javaslatról

Felelős: MeH
GKM
PM
IM

Előterjesztés az utazásszervező és -közvetítő tevékeny-
ségéről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet módosí-
tásáról

Felelős: MeH

Előterjesztés a területfejlesztési és területrendezési tör-
vényességi felügyeletéről

Felelős: MeH

Előterjesztés a filmtörvényről, a filmes támogatási rend-
szer alapelveiről és struktúrájáról, valamint a gyártás, a
forgalmazás és a mozi-üzemeltetés támogatásának forrá-
sairól, elosztásának szabályairól

Felelős: NKÖM

JÚNIUS

Előterjesztés a határátkelőhelyek tulajdoni, üzemeltetői, használati viszonyainak rendezésére irányuló jogi szabályozásra

Felelős: BM

Előterjesztés a főváros és a kerületek közötti forrás-megosztás részletes szabályairól, figyelemmel a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben meghatározott előírásokra

Felelős: BM

Előterjesztés az építésügyi hatóságok illetékességi területét megállapító 220/1997. (XII. 5.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: BM

Előterjesztés a felvonók és mozgólépcsők építésügyi hatósági engedélyezéséről, üzemeltetéséről, ellenőrzéséről és az ellenőrökről szóló 113/1998. (VI. 10.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: BM

Előterjesztés az egészségügyi szakmai ellenőrzésről

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés az egészségügyi szakellátási kapacitás módosítások szakmai feltételeiről, eljárási rendjének és az új szolgáltatók befogadásának szabályairól szóló 50/2002. (III. 26.) Korm. rendelet átfogó módosításáról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM
PM

Előterjesztés az egészségügyi szakellátási kötelezettségről, továbbá egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXIV. törvény módosításáról

Felelős: ESZCSM
IM

Előterjesztés az egészségügyi szolgáltatások felelősségbiztosítására vonatkozó részletes szabályokról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés az Országos Szociálpolitikai Szakértői Névjegyzékkel összefüggő részletszabályokról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés az egyes pénzbeli és természetbeni szociális ellátásokhoz kapcsolódó részletes eljárási szabályokról

Felelős: ESZCSM

Előterjesztés az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő támogatásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: ESZCSM
PM

Előterjesztés a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról

Felelős: FMM
IM

Előterjesztés a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény módosításáról

Felelős: FMM
IM

Előterjesztés a géntechnológiai bírságról

Felelős: FVM

Előterjesztés a haditechnikai termékek gyártásának engedélyezéséről

Felelős: GKM
HM
BM

Előterjesztés a haditechnikai eszközök és szolgáltatások kiviteléről, behozataláról, illetve reexportjáról szóló 48/1991. (III. 27.) Korm. rendelet módosításáról, valamint az egyes nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmának engedélyezéséről szóló 61/1990. (X. 1.) Korm. rendelet felülvizsgálatáról

Felelős: GKM

Előterjesztés a földgázellátásról szóló törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló kormányrendeletéről — az Európai Unió 98/30/EK és 94/22/EK irányelveinek előírásai alapján

Felelős: GKM

Előterjesztés a Csepeli Kikötő országos közforgalmú kikötővé nyilvánításáról

Felelős: GKM

Előterjesztés a sportról szóló 2000. évi CXLV. törvény módosításáról

Felelős: GYISM
IM

Előterjesztés a katonai felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 28/1999. (II. 12.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: HM
OM

Előterjesztés az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvényről

Felelős: IM

Előterjesztés az elektronikus közbeszerzés rendszerének átalakításáról

Felelős: IHM
MeH

Előterjesztés az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról

Felelős: IHM

Előterjesztés a Natura 2000 területek kijelöléséről

Felelős: KvVM

Előterjesztés a természetvédelmi kártalanításról és támogatásról

Felelős: KvVM

Előterjesztés a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, Bázelen, 1989. március 22. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 101/1996. (VII. 12.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: KvVM

Előterjesztés az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény módosításáról

Felelős: MeH
IM

Előterjesztés az utazási és utazást közvetítő szerződésről szóló 214/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról

Felelős: MeH

Előterjesztés a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény módosításáról

Felelős: MeH
IM

Előterjesztés a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény jogharmonizációs célú módosításáról

Felelős: NKÖM
IM

Előterjesztés a Strukturális és Kohéziós Alapok Kifizető Hatóság működését megalapozó jogszabályokról

Felelős: PM

Előterjesztés a nemzeti számviteli standardok készítésének, kidolgozásának feltételeiről, a standardok elfogadásának, bevezetésének, hatályba léptetésének követelményeiről szóló kormányrendeletéről

Felelős: PM

Előterjesztés az Államháztartási Hivatal és a Magyar Államkincstár Rt. feladatait meghatározó jogszabályok módosításáról

Felelős: PM

Előterjesztés a részmunkaidős foglalkoztatás hazai elterjedését gátló tényezők felülvizsgálatáról (egészségügyi hozzájárulás, nyugdíjra jogosító szolgálati idő elismerésének szabályozása)

Felelős: PM
ESZCSM
FMM

Dr. Kiss Elemér s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2002. évi 158. számában megjelent „Pályázati kiírás a nemzeti és etnikai kisebbségi szervezetek 2003. évi költségvetési támogatására” című közlemény 3. számú melléklete törlésre kerül.

(Nyomdahiba)

MEGJELENT

a

MAGYAR KÖZLÖNYTÁRGYMUTATÓJA

a 2002. december hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról
és közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny mai számához mellékeljük.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: a Kiadó vezérigazgatója.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.0193 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.